

Liahona

A photograph of a woman and a young girl playing with a water hose in a backyard. The woman is kneeling on the grass, and the girl is standing and spraying water towards her. They are both smiling and laughing. The background shows a wooden fence and some greenery.

Hur man skapar en gemensam vision som lyfter familjen, s. 28

Se igenom Satans strategi att få ont att se gott ut, s. 18

Joseph Smith: "Vilken kyrka ska jag ansluta mig till?", s. 34

Hjälpföreningssystrar: Hur vi vakar över varandra, s. 7, 8, 10

A lit candle in a dark holder, with a book open in the background. The candle is lit, and the flame is visible. The background is a blurred book with text on the pages.

"GUD ÄR INTE TYST!
HAN ÄLSKAR SINA BARN.
**HAN HAR INTE
LÅTIT OSS VANDRA
I MÖRKER.**"

PRESIDENT DIETER F. UCHTDORF

Från budskapet från första presidentskapet, sidan 4.

34 *De heliga*: Berättelsen om kyrkan – Kapitel 2: Hör honom
"Det var på morgonen en härlig, klar dag, tidigt på våren ..."

AVDELNINGAR

8 **Vid talarstolen: Besökslärare är Guds sändebud**
Alice C. Smith

10 **Tjänande i kyrkan: Där vi får hjälp**
Nettie H. Francis

12 **Anteckningar från oktoberkonferensen 2017**

14 **Vad vi tror på: Upphovet till vårt hopp**

16 **Reflektioner: Soluppgång**
Don Jensen

38 **Porträtt av tro: Christian Karlsson**

40 **Sista dagars heliga berättar**

80 **Tills vi möts igen: Han gör våra bördor lätta**
Robert D. Hales

BUDSKAP

4 **Budskap från första presidentskapet: Guds ord till sina barn**
Dieter F. Uchtdorf

7 **Besöksundervisningens principer: Be för varje syster och nämn henne vid namn**

ARTIKLAR

18 **När ont ser ut att vara gott och gott ser ut att vara ont**
Quentin L. Cook
En av motståndarens effektivaste vapen i fråga om bedrägeri är att skapa ett paradigmskifte som förvränger välsignelserna av att leva efter evangeliet.

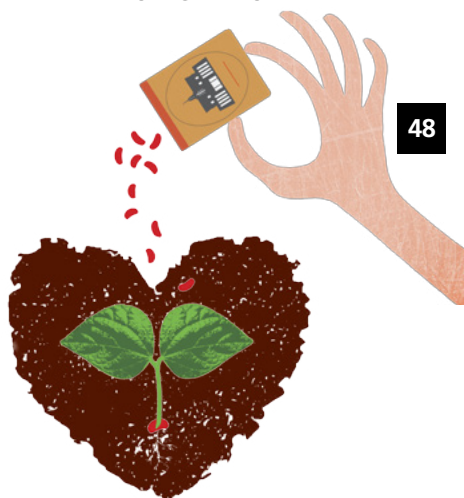
26 **En vandring genom det forntida tabernaklet**
Symboliken i tabernaklet kan lära oss något om vår resa tillbaka till Guds närhet.

28 **Familjen: Källan till lycka**
Erich W. Kopschke
Vi kan skapa en vision för våra familjer och uppnå varaktig lycka.

PÅ OMSLAGET
Foto Christina Smith.

Det här numret förbereddes innan första presidentskapet organiserades.

48

44 Från kust till kust: Vår resa till templet

Efraín Rodríguez

Genom politisk oro och hundratals mil såg vi Guds hand öppna alla dörrar som var nödvändiga för att vi skulle kunna ta oss till templet.

48 Jag planterade evangeliets frön i mammas hjärta

Sonia Padilla-Romero

Jag trodde att jag hade använt alla missionärsmetoder för att undervisa mamma om evangeliet, men det var något annat som till slut berörde henne.

Se om du kan hitta Liahonan som är gömd i det här numret. Ledtråd: Vilket ämne i skolan tycker du bäst om?

50 Jesus är Kristus: Nutida profeters vittnesbörd

Som särskilda vittnen om Kristus kan profeter lära oss om Frälsarens gudomliga roller.

54 Fakta om Jesus Kristus, fakta om dig

David A. Edwards

Frälsarens befallning att bli som honom är inte bara en möjlighet. Det är helt och hållet uppnåeligt.

56 Följ profeten

Äldste Claudio R. M. Costa

När jag väl visste att Joseph Smith var en profet behövde jag göra något åt det. Och det har välsignat resten av mitt liv.

60 Nyckeln till att förlåta mig själv

Madison Child

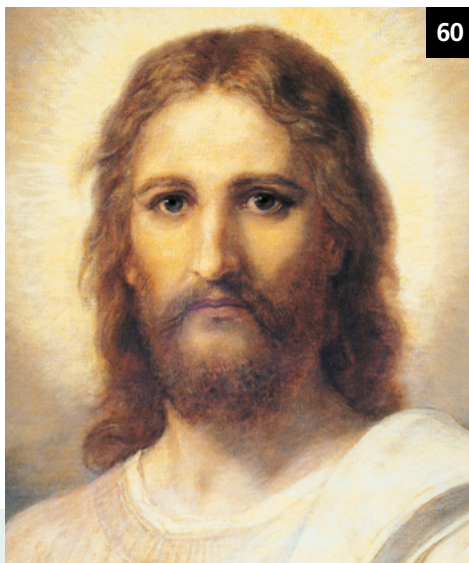
Jag lärde mig till slut att när vi litar på Jesus Kristus och hans nåd, kan vi både bli förlåtna och förlåta oss själva.

62 Affisch: Frälsarens makt att återlösa

63 Rakt på sak

Hur vet jag om jag har omvänt mig fullständigt? Hur vet jag att jag valde rätt när jag valde äktenskapspartner?

64 Vår plats

60

76

66 Låt ditt ljus lysa: Redo att hjälpa!

Jag kan vara ett ljus för andra genom tjänande, missionsarbete och bön.

68 Det rätta valet – att skriva

Justina McCandless

Du kan inte alltid välja vad du är bra på, men du kan välja hur mycket du ska anstränga dig.

70 Alltid bröder

Jordan Wright

Eftersom jag och min familj är beseglade i templet kan vi vara tillsammans för evigt, oavsett vad som händer.

72 Apostlar vittnar om Kristus: Han lever!

M. Russell Ballard

73 Jag kan läsa skrifterna: Abrahams förbund

74 Sång: Getsemane

Melanie Hoffman

76 Berättelser ur skrifterna: Noa

Kim Webb Reid

79 Färgläggningssidan: Vår himmelske Fader håller sina löften

MARS 2018 ÄRGÅNG 142 NUMMER 3 LIAHONA 14749 180

Internationell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Första presidentskapet: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

De tolv apostlarnas kворum: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L.
Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband,
Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Chefredaktör: Hugo E. Martinez

Biträdande redaktörer: Randall K. Bennett, Carol F. McConkie
Rådgivande: Brian K. Ashton, Bonnie H. Cordon, LeGrand R.
Curtis Jr., Edward Dube, Sharon Eubank, Donald L. Hallstrom,
Douglas D. Holmes, Erich W. Kopischke

Verkställande direktör: Richard I. Heaton

Chef för kyrkans tidningar: Allan R. Loyborg

Verksamhetschef: Garff Cannon

Redaktionschef: Adam C. Olson

Biträdande redaktionschef: Ryan Carr

Publiceringsassistent: Francisca Olson

Skriv- och redigeringssteam: Maryssa Dennis, David Dickson,
David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff,
LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal,
Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekir,
Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney,
Mindy Anne Selu, Marissa Widdison

Huvudansvarig för grafik: J. Scott Knudsen

Grafikansvarig: Tadd R. Peterson

Formgivningsteam: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie
Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen
Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily
Chieko Remington, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole
Walkenhorst

Samordnare av immateriell ägarerätt: Collette Nebeker Aune

Produktionschef: Jane Ann Peters

Produktionsteam: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G.
Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Derek Richardson

Prepress: Joshua Dennis, Ammon Harris

Tryckerichef: Steven T. Lewis

Distributionschef: Troy R. Barker

Översättning:

Oversättningstjänst

Mariatorget 1A

118 48 STOCKHOLM

Tfn 08-556 029 80

E-post: myhrbergj@ldschurch.org

För prenumeration och priser utanför Förenta staterna och
Kanada, gå till store.lds.org eller kontakta kyrkans lokala
distributionscenter eller församlings- eller grensledare.

Ansvarig utgivare för Liahona: Jerker Myhrberg

Ansvarig för Kyrkonytt: Gösta Körlof

Redaktör: Eivor Hagman

Medusagatan 2A

533 38 Jönköping

Tfn/Fax 036-71 96 63

E-post: eivorhagman@hotmail.com

Distribution

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, avdelningen för
medlemsuppteckningar och statistik

Sveagatan 8A

441 32 Alingsås

Prenumerationsinformation

Prenumeration eller ändring av adress sker genom att kontakta
Customer Service (kundtjänsten)

Tel: 08-500 655 20

E-post: rcstockholm@ldschurch.org

Internet: store.lds.org

Priset för en helårsprenumeration är SEK 84:00 som insättes på
plusgiro: 260353-8. Ange Liahona och språk.

Skicka manuskript och frågor online till liahona.lds.org; via post
till *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT
84150-0024, USA eller via e-post till liahona@ldschurch.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass" eller
"vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bislama, bulgariska,
cebuano, danska, engelska, estniska, fijijska, finska, franska,
grekiska, holländska, isländska, indonesiska, italienska, japanska,
kambodjanska, kinesiska (förenklad), kiribati, koreanska, kroatiska,
lettiska, litauiska, malagassiska, marshallesiska, mongoliska, norska,
polska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, slovenska,
spanska, svenska, swahili, tagalog, tahitiska, thailändska, tjeckiska,
tonganska, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska.
(Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)

© 2018 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt. Printed in the
United States of America.

Copyrightinformation: Om inget annat anges kan material
från *Liahona* kopieras för privat, icke kommersiellt bruk (inklusive
för ämbeten i kyrkan). Den här rättigheten kan när som helst
återkallas. Visuellt material får inte kopieras om förbehåll anges
intill konstverket. Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property
Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150,
USA; e-post: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

March 2018 Vol. 142 No. 3. LIAHONA (USPS 311-480)

Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by The Church of
Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake
City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada,
\$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt
Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address.
Include address label from a recent issue; old and new address must
be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake
Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-
537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express)
may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication
Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

MER INFORMATION PÅ INTERNET

Läs artiklar och skicka in dina egna på
liahona.lds.org.

Hitta inspirerande budskap att
dela med dig av (på engelska,
portugisiska och spanska) på
facebook.com/liahona

Skicka feedback till
liahona@ldschurch.org.

Prenumerera på store.lds.org
Eller besök ett distributionscenter,
fråga en församlingsledare, eller ring
001-800-537-5971 (USA och Kanada)

IKONER GETTY IMAGES

ÄMNET I DET HÄR NUMRET

Sidnumren gäller artikelns första sida.

Aktivering, 41

Besöksverksamhet, 7, 8

**Bön, 4, 7, 34, 42, 43, 63,
64, 66**

Döden, 16, 70

Ekonomi, 20

Familjen, 18, 28

**Frälsningsplanen, 14, 16,
18, 50, 60, 70**

Förbund, 73

**Försoningen, 10, 12, 50,
54, 60, 62, 63, 74, 80**

**Generalkonferensen,
4, 12**

**Handlingsfrihet, 18,
63, 68**

**Jesus Kristus, 14, 28, 34,
50, 54, 60, 62, 72, 74, 80**

Joseph Smith, 34

Missionsarbete, 48, 64, 66

Motgångar, 12

Omvändelse, 60, 63

Profeter, 50, 56, 76

Skrifterna, 73

Släktforskning, 38, 40, 64

Tempel, 44, 48

Tjänande, 8, 10

Visdomsordet, 18

Vittnesbörd, 50, 72

**Vår himmelske Fader, 4,
34, 42, 79**

Återställelsen, 4, 34

Äktenskap, 18, 28, 44, 63

Ämbeten, 10, 41

Ödmjukhet, 10, 34

**President
Dieter F. Uchtdorf**

andre rådgivare
i första
presidentskapet

GUDS ORD TILL SINA BARN

Skrifterna talar om för oss att det första Gud gjorde efter att han hade skapat mannen och kvinnan var att tala till dem.¹ Han hade viktig information och dyrbara instruktioner att ge dem. Hans syfte var inte att tynga eller oroa dem utan att leda dem till lycka och evig härlighet.

Och det var bara början. Från den dagen ända till nu har Gud fortsatt att kommunicera med sina barn. Hans ord har bevarats, uppskattats och studerats av lärjungar i alla generationer. De vördas av dem som vill veta Guds vilja, och de vittnar om sanningen att "Herren, HERREN gör ingenting utan att ha uppenbarat sin hemlighet för sina tjänare profeterna."²

Det har varit mönstret sedan tidernas början, och mönstret fortsätter i dag. Det är inte bara en trevlig berättelse i skrifterna. Det är Guds fastställda sätt att kommunicera viktiga budskap till sina barn. Han uppreser personer mitt ibland oss, kallar dem till profeter och ger dem ord att säga som vi uppmanas att "ta emot som från [hans] egen mun"³. Han har förkunnat: "Antingen genom min egen röst eller genom mina tjänares röst, ty det är detsamma."⁴

Det här är ett av återställsens härligaste, mest uppmuntrande och hoppfulla budskap – Gud är inte tyst! Han älskar sina barn. Han har inte låtit oss vandra i mörker.

Två gånger om året, i april och oktober, har vi möjlighet att höra Herrens röst genom hans tjänare i våra underbara generalkonferenser.

Jag vittnar för er att långt innan en talare på generalkonferensen går den långa vägen upp till talarstolen har han eller hon investerat enorma ansträngningar, böner och studier i uppdraget att tala. Varje konferensbudskap representerar oräkneliga timmar förberedelse och innerlig vädjan för att förstå vad Herren vill att hans heliga ska höra.

Vad skulle hända om vi som lyssnare matchade våra förberedelser med talarnas? Hur skulle vår inställning till generalkonferensen vara annorlunda om vi såg den som en möjlighet att ta emot budskap från Herren själv? Genom generalkonferensens ord och musik kan vi förvänta oss att få personliga svar på de frågor eller problem vi har.

Om du någon gång undrar om din himmelske Fader verkligen talar till dig så vill jag påminna dig om de enkla men djupsinniga ord som våra primärbarn sjunger: "[Du] är Guds lilla barn, och hans har satt [dig] här." Hans syfte är att hjälpa dig återvända för att bo hos honom en dag.

Om du närmar dig din himmelske Fader som ett barn kan du uppriktigt be honom: "Led mig, stöd mig, gå bredvid mig, så att jag en dag återvända kan till [dig]."

UNDERVISA FRÅN DET HÄR BUDSKAPET

Under generalkonferensen kan vi få personliga svar på våra frågor och problem när vi lyssnar på Guds utvalda tjänare. Du kan ta upp följande med dem du undervisar: Hur kan ni förbereda er för att få sådana svar under generalkonferensen? President Uchtdorf uppmanar oss att "ihärdigt söka sanningens ande". Vad tror ni det betyder, och hur kan ni tillämpa det i era förberedelser? Förutom de välsignelser som nämns i Läran och förbunden 21:6, vilka andra välsignelser kan komma när ni förbereder er för att höra Herrens ord genom hans tjänare? Du kan uppmana dem du undervisar att skriva ner i en dagbok vad Anden undervisar dem om under den här generalkonferensen.

Han talar till dig genom den Helige Anden, och sedan är det upp till dig att "[lyda] hans lag". Jag lovar att om du gör det kan du vänta dig "välsignelser och ro".⁵

Herrens vägledning behövs lika mycket i dag som under någon annan tid i världshistorien. När vi förbereder oss för att höra Herrens ord, må vi då ihärdigt söka sanningens ande så att vi kan förstå, bli uppbyggda och glädjas tillsammans när Herren talar genom sina tjänare.⁶

Jag vittnar om att om vi gör det "skall helvetets portar inte få överhand över [oss], ja, och Herren Gud skall skingra mörkrets makter framför [oss] och låta himlarna skälva för [vår] skull och sitt namns förhårligande."⁷ ■

SLUTNOTER

1. Se 1 Mos. 1:28.
2. Amos 3:7.
3. L&F 21:5.
4. L&F 1:38.
5. "Jag är Guds lilla barn", *Psalmer*, nr 194; *Barnens sångbok*, s. 2–3.
6. Se L&F 50:21–22.
7. L&F 21:6.

Förbered dig för att höra Guds röst

President Uchtdorf säger att det första Gud gjorde när han hade skapat mannen och kvinnan var att tala till dem och ge dem viktig information och dyrbara instruktioner. Vi får samma välsignelse i april och oktober under generalkonferensen, när kyrkans ledare talar till oss och ger oss sådana råd som Herren vill att vi ska höra.

Har du någon gång hört Guds röst genom hans tjänare under generalkonferensen? Har du någon gång känt att

ett visst budskap gav dig ett svar som du hade sökt efter? Du kan skriva om den upplevelsen och hur den hjälpte dig i en dagbok. Förbered dig sedan för att höra Herrens röst under kommande konferens genom att skriva ner frågor du har och studera dem under dina skriftstudier. Be din himmelske Fader att ge dig svar och insikter under konferensen. Fokusera på meningarna du får när du lyssnar på Herrens tjänare. Vad har du lärt dig? Vilka

förändringar kände du dig inspirerad att göra? Skriv ner meningarna, för det är Anden som talar till dig!

Glöm inte att din himmelske Fader älskar dig och leder dig i rätt riktning. När du strävar efter att höra hans röst genom hans tjänare blir du välsignad och uppbyggd.

BARN

Gör dig redo för konferensen!

Använd det här kortet när du ska förbereda dig för generalkonferensen. Ha med dig kortet under konferensen så att du kan skriva ner det du lär dig.

- **Skriv ner dina frågor.**

Jag undrar över ...

- **Be till din himmelske Fader.**

Jag vill lära mig mer om ...

- **Lyssna på generalkonferensen.**

Jag lärde mig att ...

Be för varje syster och nämn henne vid namn

Vår kärlek till och inspiration för dem vi besöker ökar när vi ödmjukt ber specifikt för varje syster och nämner henne vid namn.

En syster berättade att under en svår tid i hennes liv kom ofta ett telefonsamtal eller litet sms från hennes besökslärare under "särskilt mörka dagar". De verkade veta precis när hon behövde lite uppmuntran. Hon visste att de bad för henne, både under deras besök och på egen hand.

I skrifterna finns många exempel på män och kvinnor som bad för andra och nämnde deras namn. Ett av de mest dramatiska är fadern till Alma den yngre. En ängel talade till Alma den yngre och sa att hans far "har bett med stor tro för dig ... I denna avsikt har jag kommit för att övertyga dig om Guds kraft och myndighet, så att hans tjänares böner kan besvaras enligt deras tro" (Mosiah 27:14).

Tro, Familj, Tjänande

När vi ber för varandra blir vi redo att ta emot de välsignelser som Herren vill ge oss. "Ändamålet med bönen är inte att förändra Guds vilja utan att för egen och andras del utverka de välsignelser som Gud redan är villig att ge, men som vi måste be om för att få."¹

Julie B. Beck, tidigare Hjälpföreningens generalpresident, har sagt: "Tänk på den förenade styrka vi skulle ha om alla systrar bad en uppriktig bön morgon och kväll, eller ännu hellre, bad ständigt, som Herren befallt."² När vi ber för dem vi besöker, stärks vi som personer och som sista dagars heliga kvinnor.

President Henry B. Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet, har sagt: "Be om att förstå deras hjärtan ... Du behöver veta vad Gud vill att du ska göra för att hjälpa dem och göra allt det så gott du kan, och känna Guds kärlek till dem."³

SLUTNOTER

- 1.Handledning för skriftstudier: "Bön".
2. Julie B. Beck, "Vad sista dagars heliga kvinnor gör bäst: Stå starka och orubbliga", *Liahona*, nov. 2007, s. 110
3. Se Henry B. Eyring, "Prästadömet och personlig bön", *Liahona*, maj 2015, s. 86.

Att begrunda

Vilken inspiration och vilka tankar har du fått nyligen när du har bett för enskilda syst-rar som du besöker?

Tjänande

I stället för att ge ett visst budskap presenterar den här sidan en princip varje månad som hjälper oss tjäna varandra bättre. När du ber och söker inspiration får du veta vilket andligt budskap och vilken hjälp varje syster behöver.

BESÖKSLÄRARE ÄR GUDS SÄNDEBUD

Alice C. Smith

I den här nya serien presenteras hängivna kvinnor och deras budskap som tagits från boken *At the Pulpit: 185 Years of Discourses by Latter-day Saint Women* (2017).

När Jesus klättrade uppför Galileens upptorkade kullar eller gick längs Judeens dammiga vägar, mötte han fattigdom, sjukdomar och bedrövelser av varje slag. Han fann omvända och oomvända syndare. Han mötte lidande. Och ur de här upplevelserna och hans stora förståelse kom den medlidsamma uppmaningen: "Kom till mig."

År 1830 förkunnade profeten Joseph Smith att Gud är "samme oföränderlige Gud" [L&F 20:17]. Så det är ingen överraskning att sexton kvinnor den 28 juli 1843 utsågs "att söka upp fattiga och lidande ... för att lindra allas nöd."¹ Sexton i en värld med miljontals människor. Men man måste börja någonstans. År 1843, sexton besökslärare, i dag [1969] långt över 100 000, i morgon 200 000, i övermorgon två miljoner.

För några veckor sedan träffade jag en underbar vän till mig. Hon har varit aktiv i Hjälpföreningen i många år. ... Jag frågade vad hon gjorde i kyrkan nu. Det blev märkbart tyst. Sedan svarade hon: "Å, jag är bara besökslärare." Bara besökslärare! När vi hade skilts åt

undrade jag hur hon skulle känna om Frälsaren ... sa till henne: "Jag vill att du är mitt sändebud. Jag vill att du ska säga till kvinnorna [du besöker] att jag älskar dem, att jag bryr mig om vad som händer dem och deras familjer. Jag vill att du är min hjälpare, att du vakar över de här systrarna. Att du tar hand om dem så att allt är väl i mitt rike." Om vi träffades efter ett sådant möte, skulle hennes svar då vara annorlunda? Har han inte redan kallat henne genom sitt prästadöme, som om han själv var närvarande?

Hur många av våra besökslärare anser att de "bara" är besökslärare?

Besöksläraren har det stora ansvaret att söka upp behövande. Dessutom säger hon till alla systrar genom sitt besök att någon bryr sig om dem och att Gud bryr sig om dem. ...

Hon ska inte vara någon som rusar in månadens sista dag och säger: "Jag har bara några minuter – jag vet att du har läst budskapet och kan det bättre än jag, och du behöver det ändå inte. Hur är det? Vi ses på Hjälpföreningen på söndag."

OM SYSTER SMITH

Alice Colton Smith (1913–2006) tog examen från Columbia University 1934. Hon och

hennes make Whitney flyttade till Logan, Utah 1946 för att studera vid Utah State University, där Alice tog magisterexamen i sociologi och senare blev medlem i fakulteten. Som biträdande professor undervisade hon till mitten av 1970-talet. Då avgick hon för att fokusera mer på arbetet i Hjälpföreningens generalkommitté. Syster Smith kallades att verka i Hjälpföreningens generalkommitté 1964 och var kvar där i 14 år. Hon tog med sig ett kosmopolitiskt och pedagogiskt perspektiv till kommittén.

Mellan 1960 och 1963 bodde paret Smith i Wien dit de hade kallats att starta kyrkans första missionskontor i Österrike.

Alice Smith höll det här talet i oktober 1969 under Hjälpföreningens generalkonferens. Standardiserad stavning, interpunktion och användning av stor begynnelsebokstav.

Besöksläraren bör lämna kärlek efter sig som välsignar både den besökta systemen och hennes hem. ...

Varje år, allteftersom kyrkan växer, ökar behovet av besökslärare. ... De hjälper till att bekämpa ensamheten som hemsöker vår värld och de stora städernas opersonlighet. De ser efter främlingen, änkan, det föräldralösa barnet, den sårade och bekymrade, ja, alla systrar, med medkännande,

kärleksfull omsorg. ... De lindrar fysiskt, känslomässigt och mentalt lidande. De hjälper syndaren och tröstar den som sörjer. De bär med sig ett budskap om evangeliekärlek till alla våra systrar runtom i världen. ...

”Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor, så skall jag ge er vila.

Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då

skall ni finna ro för era själar.

Ty mitt ok är mildt, och min börda är lätt” (Matt. 11:28–30).

Gud välsigne besökslärarna. För när alla arbetar tillsammans är oket mildt och bördan lätt. ...

Må det alltid vara så, ber jag. Amen. ■

SLUTNOT

1. Före detta Relief Society Handbook, s. 29. Se *Handbook of the Relief Society of the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* (1931), s. 29.

DÄR VI FÅR HJÄLP

Nettie H. Francis

Hjälpföreningen är en plats där systrar i alla situationer kan och bör kunna få hjälp medan de tar hand om, tjänar och älskar varandra.

När min familj och jag bodde i Las Vegas, Nevada, verkade jag som hjälpföreningspresident ett tag. Jag njöt av umgänget med de goda systrarna i vår församling. Jag tyckte om att planera upplyftande aktiviteter, leda hjälpföreningsmöten, sitta i möten med församlingsledarna och tjäna familjer.

Jag ägnade mycket tid åt att åka hem till systrarna och prata med dem. Jag hjälpte också mödrar som var utmattade, sjuka eller helt enkelt överväldigade – systrar som behövde tröst, både andlig och timlig. Det var tillfredsställande och kändes bra att vara behövd på annat sätt än som mamma till sex barn.

Sedan förändrades livet plötsligt.

Min man tackade ja till en jobbfordran i en annan stat. Inom en månad hade vi packat allt och lämnat vårt hem i soliga Las Vegas och begett oss till ett litet hyrt hus i kalla Casper,

Wyoming. Samma vecka som vi flyttade fick jag veta att jag var gravid – med tvillingar!

Kvällen när vi kom fram till vårt hyrda hus blev jag våldsamt sjuk. Jag minns att jag låg i sängen och knappt kunde röra mig medan jag såg min man försöka ta hand om våra barn och lasta ur flyttbilen.

Det var början på min värsta fysiska prövning någonsin. Under fyra månader kunde jag inte behålla någon mat alls och hade knappt energi att sköta familjen, ta hand om barnen och – ibland – laga mat.

Medan min man anpassade sig till sitt nya jobb, anpassade jag mig till vår nya ort och skrev in fyra av våra barn i skolan. Det var trångt i vårt lilla hus och allt låg i lådor i flera veckor. Jag sände iväg våra skolbarn varje morgon och tillbringade resten av dagen på soffan medan de minsta barnen lekte i närheten.

En morgon när barnen hade gått till skolan ringde det på dörren. Ett av barnen öppnade dörren och där stod en syster från hjälpföreningspresidentskapet i vår nya församling. Hon höll i en korg med saker och hade med sig sin dotter. Hon hade kommit för att hälsa mig välkommen till församlingen.

Det var så pinsamt.

Där låg jag på soffan, fortfarande i pyjamas, med en hink bredvid mig. Mina två halvklädda små barn lekte på det belamrade golvet bland lådor som fortfarande behövde packas upp.

VAR DÄR FÖR VARANDRA

”Att vi är systrar innebär att det finns ett oförstörbart band mellan oss. Systrar tar

hand om varandra, ser efter varandra, tröstar varandra och ställer upp för varandra i vått och torrt.”

Bonnie L. Oscarson, Unga kvinnors generalpresident, ”Systerskap: Vi behöver verkligen varandra!” *Liahona*, maj 2014, s. 119.

Några månader senare köpte vi ett hus som var stort nog för vår växande familj. Min svåra graviditet avslutades med att två vackra barn föddes. Och den vänliga hjälpföreningssystem blev en nära vän som fortsätter att stärka och lyfta mig med sitt vittnesbörd och exempel. Jag tänker ofta på den där svåra morgonen när hon besökte mig för första gången och känner mig tacksam för att hon tjänade väl i sitt ämbete.

Jag vittnar om att vi alla ”är ... tiggare” inför Gud (se Mosiah 4:19). Våra omständigheter kan ändras när som helst och ge oss en ny insikt om hur beroende vi är av vår Fader – och av dem som tjänar oss åt honom. Nu mer än någonsin vet jag att Hjälpföreningen är en plats där systrar i alla situationer kan och bör kunna få hjälp medan de tar hand om, tjänar och älskar varandra. ■

Författaren bor i Utah, USA.

Den underbara systemen kom in och satte ner korgen på ena änden av bordet. Sedan satt hon där i vårt stökiga vardagsrum och pratade med mig. Hon ställde frågor om mig och min familj.

Medan vi pratade fick jag en tankeställare. Bara en månad tidigare hade jag varit i hennes ställe och besökt systrar och erbjudit hjälp. Nu var rollerna ombytta. Jag låg raklång i ett stökigt hus och var i stort behov av hjälp. Jag kände mig ensam, överväldigad och befann mig i en situation som jag inte kunde hantera. Jag var

en av de systrar som behövde hjälp. Herren hade snabbt och effektivt påmint mig om att jag behövde honom och hjälpen jag erbjöds av hans tjänare.

När hon hade gått kände jag mig lättad och glad när jag såg hennes välkomstkorg på bordet. Under veckorna som följde njöt jag av innehållet i korgen och var tacksam för vår vänskap som växte alltmer när hon besökte mig om och om igen och gav hjälp och stöd under de där jobbiga månaderna. Jag fick en förnyad uppskattning för hoppet och hjälpen som en syster kan ge en annan.

ANTECKNINGAR FRÅN OKTOBERKONFERENSEN 2017

”Vad jag, Herren, har talat, det har jag talat, ... antingen genom min egen röst eller genom mina tjänares röst, ty det är detsamma” (L&F 1:38).

När du går igenom talen från generalkonferensen i oktober 2017 kan de här sidorna (och konferensanteckningarna i tidigare samt kommande nummer) hjälpa dig studera och tillämpa aktuella lärdomar från levande profeter och apostlar och andra ledare i kyrkan.

LÄROMÄSSIGA HÖJDPUNKTER

En helig tid och plats

Notera att sabbatsdagen är en *helig tid* och templet är en *helig plats*, båda särskilt avsatta för att tillbe Gud och för att ta emot och minnas hans dyrbara och stora löften till sina barn. Så som de instiftats av Gud är det huvudsakliga syftet med dessa två gudomliga källor till hjälp detsamma: att gång på gång effektivt rikta vår uppmärksamhet på vår himmelske Fader, hans enfödde Son, den Helige Anden och de löften som är förknippade med Frälsarens återställda evangeliums förrättningar och förbund.

Vi får inte glömma att hemmet bör vara den ultimata kombinationen av en *tid och plats* där enskilda personer och familjer bäst kan minnas Guds dyrbara och stora löften.”

Äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kворum, ”Dyrbara och mycket stora löften”, *Liahona*, nov. 2017, s. 93.

VÅRT GUDOMLIGA VÄRDE

”Anden bekräftar vårt gudomliga värde för oss var och en personligen. ...

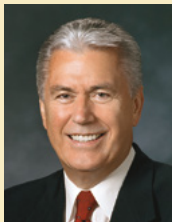
Låt mig poängtera behovet av att skilja mellan två avgörande ord: *värde* och *värdighet*. De är inte samma sak. Andligt *värde* innebär att vi värderar oss själva på det sätt som vår himmelske Fader värderar oss, inte som världen värderar oss. Vårt värde fastslogs innan vi ens kom till den här jorden. ...

Å andra sidan uppnås *värdighet* genom lydnad. Om vi syndar är vi mindre värdiga men vi är aldrig mindre värda! Vi fortsätter omvända oss och sträva efter att vara som Jesus med vårt värde intakt. ... Hur som helst har vi alltid ett värde i vår himmelske Faders ögon. ...

Om den kärlek vi känner för Frälsaren och det som han gjorde för oss är större än den energi vi ger åt svagheter, tvivel på oss själva eller dåliga vanor, kan han hjälpa oss övervinna det som orsakar lidande i livet. Han räddar oss från oss själva.”

Joy D. Jones, Primärs generalpresident, ”Av oändligt värde”, *Liahona*, nov. 2017, s. 14, 15.

Gå till conference.lds.org för att läsa, se eller lyssna på generalkonferenstal.

KOM IHÅG VEM DU ÄR

”Kom ihåg att du är av himlens kungliga ätt, [son eller] dotter till himmelska föräldrar som regerar över hela universum.

Du har Guds andliga DNA. Du har unika gåvor med ursprung i din andliga skapelse, som utvecklades under lång tid i förutttillvaron. Du är barn till vår barmhärtige och evige Gud, härskarornas Herre, den som skapade universum, spred de snurrande stjärnorna över den vidsträckta rymden och placerade planeterna i deras fastställda omloppsbånar.

Du är i hans händer.

Mycket goda händer.

Kärleksfulla händer.

Omtänksamma händer.

Och inget som någon någonsin säger kan ändra på det. Deras ord är betydelselösa jämförda med vad Herren har sagt om dig.

Du är hans dyrbara barn.

Han älskar dig.

Till och med när du snubblar, till och med när du vänder dig bort från honom, välsignar Gud dig. Om du känner dig vilsen, övergiven eller bortglömd – var inte rädd. Den gode Herden hittar dig. Han lyfter upp dig på sina axlar. Och han bär dig hem.”

President Dieter F. Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet, ”Tre systrar”, *Liahona*, nov. 2017, s. 17.

SYSTRAR, TÄND ERT LJUS

”När vi håller [Guds] bud kan han använda oss i sitt verk. Hans verk och hans härlighet är upphöjelse och evigt liv för män och kvinnor.

Profeterna kallar på oss, mina systrar. Kan ni vara rättfärdiga? Kan ni tydligt uttrycka er tro? Kan ni tåla att vara distinkta och annorlunda? Kan er glädje, trots era prövningar, dra till sig andra som är goda och ädla och som behöver er vänskap? Kan ni tända ert ljus? Jag vittnar om att Herren Jesus Kristus ska gå framför oss och vara mitt ibland oss.”

Sharon Eubank, första rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap, ”Tänd ert ljus”, *Liahona*, nov. 2017, s. 9.

FYLL I TOMRUMMET

Använd novembernumret 2017 eller gå till conference.lds.org för att läsa mer av vad de här talarna sa.

1. ”Vår himmelske Fader hjälper oss älska även dem vi inte tror att det går att älska, om vi _____ om hans hjälp.” – Neill F. Marriott, ”Förbli i Gud och laga sprickorna”.
2. ”Många av oss gör fantastiska _____. ... I det här sammanhanget ber jag dig fråga dig själv: Vilken är din slutdestination? ... Leder din resa dig till den ’mångfald välsignelser’ Frälsaren har utlovat?” – M. Russell Ballard, ”Vandringen fortsätter!”
3. ”Mormons bok är en av Guds ovärderliga gåvor till oss. Den är både ett svärd och en sköld – den sänder Guds ord in i striden för att kämpa för de rättfärdigas hjärtan, och tjänar som sanningens främste _____.” – Tad R. Callister, ”Guds övertygande vittne: Mormons bok”.

Svar: 1. värdar; 2. upptäcktsresor; 3. försvarare

UPPHOVET TILL VÅRT HOPP

Vår himmelske Fader har en evig plan för att föra dig tillbaka till honom. Hans Son Jesus Kristus har varit med dig och fortsätter att vara med dig varje steg på vägen.

LIVET INNAN VI FÖDDES

I föruttolvaron presenterade vår himmelske Fader för alla sina andebarn den plan som skulle hjälpa oss bli som han. Planen krävde att en Frälsare hjälpte oss övervinna fysisk och andlig död. Jesus Kristus erbjöd sig att bli vår Frälsare och ge vår himmelske Fader äran (se Mose 4:1–2).

SKAPELSEN

Under Faderns ledning skapade Jesus Kristus en vacker värld åt oss (se Kol. 1:15–16; 3 Ne. 9:15). "Evighetens ofantliga vidd och den oändliga rymdens och tidens härligheter och mysterier [har] skapats för vanliga dödliga som du och jag" (Dieter F. Uchtdorf, "Herren bryr sig om dig", *Liahona*, nov. 2011, s. 20).

LIVET PÅ JORDEN

På jorden är vi inte längre i Guds närhet, men Jesu Kristi evangelium kan vägleda oss. Fastän vi syndar då och då kan Frälsaren bota och förlåta oss när vi omvänder oss. Han led "mer än människan kan uthärda" (Mosiah 3:7) för att vi skulle kunna övervinna våra synder utan att fördömas av dem! (Se Mosiah 4:2; Alma 42:14–15.)

LIVET EFTER DÖDEN

När vi dör skiljs vår andar och kroppar åt och väntar på uppståndelsen i andevärlden. Jesu Kristi uppståndelse övervann döden för oss alla och gör att vi, om vi är trofasta, kan återförenas med våra familjer och vår himmelske Fader. "Anden och kroppen skall återförenas i sin fullkomliga form" (Alma 11:43) och leva för evigt. (Se 1 Kor. 15:22; 2 Ne. 9:4–13.)

DOMENS DAG

Jesus Kristus är vår domare. Han som har varit vår förespråkare hos vår himmelske Fader ger oss en fullkomlig, kärleksfull, barmhärtig och rättvis dom. Han dömer oss inte bara för vad vi har gjort, sagt och tänkt utan också för vilka vi har blivit – hur kristuslika vi är. (Se 2 Ne. 9:15; Mosiah 4:30; L&F 45:3–5.)

EVIGT LIV

De som kommer till Kristus och tar emot alla nödvändiga förrättningar, såsom dopet och tempelförrättningarna, och är trofasta mot buden, ärver evigt liv i Guds närhet. Den här välsignelsen kommer "genom den helige Messias förtjänster och barmhärtighet och nåd" (2 Ne. 2:8; se även Mosiah 15:23).

SOLUPPGÅNG

Don Jensen

Det här livet är inte slutet. Det finns fortfarande mycket skönhet och lycka och glädje att uppleva.

Vintermorgonen var klar och kall när jag under de tidiga timmarna utförde sysslorna på min mjölkgård. Mitt hjärta var tungt när jag tänkte på det som hänt under veckan. Vår lilla dalgång hade drabbats av en tragedi. En gammal high school-kamrat till mig, hans lille son och tonårsdotter samt tre av hennes vänner hade dödats i en hemsk bilolycka. Mina barn hade varit vän med flickorna i olyckan. Vår familj och många andra hade sörjt tragedin tillsammans med offrens familjer. Vi hade redan varit på tre begravningar den veckan och skulle vara med på den sista i dag, för fadern och hans två barn.

Jag grubblade över två frågor i min strävan att finna någon rim och reson i det som hade hänt.

För det första sörjde jag barnen och undrade varför de hade tagits bort innan de knappt hade fått uppleva något av allt som livet har att erbjuda. De skulle inte växa upp, gifta sig, verka som missionärer, få barn eller uppleva många av jordelivets andra glädjeämnen.

För det andra kände jag att vi som kommun så gärna ville trösta familjerna, men det verkade inte finnas något vi kunde göra, inget som kunde mildra deras sorg.

Medan jag arbetade blev jag över-

raskad över ett besök av svärfadern till min vän som hade dött. Han var bonde liksom jag och vårt arbete tar aldrig slut. Han behövde köpa en kalv omedelbart. När köpet var genomfört pratade vi ett tag om hur det gick för honom och hans familj. Jag sa till honom att jag önskade att jag kunde gör något mer för dem. Jag var hoppöst oförmögen att mildra deras smärta. Men jag blev imponerad av hur lugn och fridfull han verkade vara trots det som hans familj gick igenom.

Plötsligt insåg jag att svaret på en av mina frågor hade funnits där hela tiden. Jag hade oroat mig för hur jag skulle trösta mina sörjande vänner,

men glömde att den sanna trösten och friden kommer från den Helige Anden. De här familjerna välsignades med ett större mått av den trösten från vår himmelske Fader som bara han kan ge. Jag insåg att de fick den tröst av Herren som det talas om i Mormons bok.

”Han [skall] trösta er i era bedrövelser, och han skall tala för er sak ...

O alla ni som är renhjärtade, lyft upp era huvuden och ta emot Guds behagliga ord och mätta er med hans kärlek, ty det kan ni för evigt göra, om ert sinne är ståndaktigt” (Jakob 3:1–2).

När vi hade sagt hej då gick jag ut ur ladugården och såg fullmånen gå

ner i väster. Det var en vacker syn. Sedan vände jag mig om och såg solen gå upp i öster. Det var som om hela himlen brann av färger. Månens nedgång hade varit vacker, men soluppgången var enastående. När jag stannade upp och tänkte på den kontrasten slog det mig att hur vackert och glatt vi än tycker att våra liv på jorden är så bleknar det i jämförelse med den skönhet och glädje som vi har framför oss om vi är trofasta och lydiga. Jag insåg att de som hade dött egentligen inte hade förlorat något alls. De hade varit trofasta under jordelivet och skulle gå vidare mot större upplevelser och glädjemenen.

Senare den dagen var jag med på den sista begravningen med min familj. Vi träffades i ett överfullt tabernakel som bokstavligt talat bågtrade av stödet från hela kommunen. Den dagen och en tid därefter upplevde folket i vår dalgång ett större mått av frid. Föräldrarna höll sina barn lite närmare, och vi insåg att våra jordeliv är korta och att vi måste ge uttryck för vår kärlek till familj och vänner oftare. Jag blev påmind om Herrens kärlek till oss och om frälsningsplanens skönhet. Det här livet är inte slutet. Det finns fortfarande mycket skönhet och lycka och glädje att uppleva. ■
Författaren bor i Idaho, USA.

**Äldste
Quentin L. Cook**
i de tolv
apostlarnas
kvorum

NÄR ONT SER UT ATT VARA GOTT OCH GOTT SER UT ATT VARA ONT

*Hur motståndaren försöker förvränga
och underminera välsignelserna
med att leva enligt Faderns plan.*

En av de sluga aspekterna av motståndarens ansträngningar att omintetgöra vår himmelske Faders lycksalighetsplan är hans bedrägliga lära att det inte finns något ont inflytande eller någon djävul (se 2 Ne. 28:22) och hans försök att omdefiniera ont som gott och gott som ont, mörker som ljus och ljus som mörker, och bittert som söt och sött som bittert! (se 2 Ne. 15:20).

Det här kallas ibland för paradigmskifte – ”när det vanliga sättet att tänka på eller göra något ersätts med ett nytt och annorlunda sätt”,¹ och således porträtterar saker tvärt emot vad de egentligen är. I sin klassiska bok *Från helvetets brevskola*, skrev C. S. Lewis ur en seniordjävuls perspektiv.

Lewis kastade om traditionella värden med hjälp av ironi och satir för att få ont att se gott ut och gott att se ont ut.²

I samma anda hade jag ett provokativt möte med en internationellt erkänd reklamexpert för några månader sedan. Vi diskuterade det ondas inflytande och konsekvenserna av dåliga val.

Han föreställde sig en intressant hypotetisk redogörelse för hur Lucifer har ett möte med en reklambyrå. Motståndaren beskrev sitt dilemma: Han och hans följare hade gjort uppror och förkastat Faderns plan, och de hade insett att de inte kunde segra över Gud. Lucifer förstod att Faderns plan handlade om glädje och lycka, och att hans egen plan resulterade i sorg och bedrövelse. Problemet, förklarade Lucifer för reklamchefen, var hur han skulle dra till sig följare.

Man kom fram till att Lucifers enda hopp om att lyckas var att skapa ett paradigmskifte eller kasta om värderingarna – med andra ord att få Faderns plan att se ut som om

Visdomsordet förespråkar sunda hälsovanor med ett löfte om att de som lyder den gudomliga befallningen "skall få hälsa ... och skall finna visdom och stora skatter av kunskap".

den resulterar i sorg och bedrövelse och Lucifers plan som om den resulterar i glädje och lycka.

Det här hypotetiska mötet uppfyller ett visst syfte. Sanningen är den att fienderna till Faderns plan inte bara försöker underminera planens lära och principer utan försöker också förvränga välsignelserna som kommer från planen. Deras största ansträngning läggs på att få det som är gott, rättfärdigt och glatt att verka bedrövt.

Jag ska ta upp några av motståndarens ansträngningar att förvränga och underminera livets välsignelser enligt Faderns plan.

Visdomsordet

Under mitt liv har jag sett många av mina vänner få ett bedrövt liv och ibland fått livet förstört på grund av alkohol. Bortsett från det kyrkan lär om alkohol så äventyrar den alla människors hälsa och lycka. Sista dagars heliga kan vara en viktig röst för att utbilda samhället om konsekvenserna i den här frågan.

I Faderns plan innehåller Visdomsordet, som gavs på grund av "ränkfulla människors" ... "ondska och onda avsikter", en rad hälsoprinciper. Det är "anpassat efter förmågan hos de svaga och de svagaste av alla heliga". Mer detaljerat framhåller det bland annat att "vin eller starka drycker [alkohol] ... inte är gott". Tobak och heta drycker (te och kaffe) "är ... inte för kroppen" (L&F 89:4, 3, 5, 8–9).

Uppenbarelsen förespråkar också sunda hälsovanor med ett löfte. Den lovar att de som lyder den här gudomliga befallningen "skall få hälsa ... och skall finna visdom och stora skatter av kunskap" (L&F 89:18–19).³

Förvrängningen som motståndaren använder illustreras tydligt av hans förespråkande av tobak och alkohol.

Men även den hypotetiska reklambyrån skulle ha svårt att få tobak att se gynnsamt ut i dag. Profeten Joseph Smith (1805–1844) fick visdomsordet genom uppenbarelse 1833. År 1921 inspirerades president Heber J. Grant (1856–1945) att uppmana alla heliga att följa Visdomsordet mer till fullo.⁴ På den tiden gjorde massmarknadsföringen och glamoriserandet i filmindustrin att cigarettrökning såg ut att vara modernt, sofistikerat och kul. Det var inte förrän 1964, 43 år senare, som Förenta staternas generalläkare fastställde att "cigarettrökning är en hälsofara av sådan omfattning i Förenta staterna att det krävs lämpliga medicinska åtgärder" ⁵.

Dagens statistik angående cigarettrökning kan inte motsägas. Sannolikheten att rökare utvecklar hjärtsjukdomar, stroke och lungcancer är större än för ickerökare. För rökare är risken för lungcancer 25 gånger större än för ickerökare.⁶

Så det som motståndaren porträtterade som modernt, sofistikerat och kul har faktiskt resulterat i elände och en för tidig död för miljontals människor.

Alkohol är ett annat exempel. Under många år har jag följt ett forskningsprojekt som startades på 1940-talet. Ursprungligen omfattade studien 268 män vid Harvard University som studerades periodvis under hela sina liv. Senare ingick fler, bland andra kvinnor, i studien. Målet med den ursprungliga studien var att studera framgång och lycka.

Den här studien ledde till tre betydande insikter. Den första var att det fanns ett starkt samband mellan lycka i vuxen ålder och familjelycka under barndomen, särskilt kärleken och tillgivenheten från föräldrarna.⁷ Den andra var vikten av ett sunt, stabilt äktenskap för livslång lycka.⁸ Den tredje är den negativa effekt som alkohol har på framgång och lycka i äktenskapet och livet i allmänhet. Alkoholmissbruk drabbar en tredjedel av familjerna i Förenta staterna och är inblandat i en fjärdedel av alla sjukhusintagningar. Det har en stor roll i dödsfall, dålig hälsa och förminskad kapacitet.⁹

En förstasidesartikel i *Washington Post* baserad på federala hälsodata i USA rapporterade att "kvinnor i Amerika dricker mycket mer, och mycket oftare, än deras mödrar

och far- och mormödrar gjorde, och alkoholkonsumtionen dödar rekordmånga av dem". Som avslutning framhåller artikeln att den nuvarande och framväxande vetenskapen inte stöder de påstådda fördelarna med måttligt drickande och att risken för att dö i cancer verkar öka med alla nivåer av alkoholkonsumtion.¹⁰

Under de senaste åren har många universitet världen över försökt minska på alkoholkonsumtionen på grund av dess samband med allvarliga antisociala beteenden, bland annat sexuella övergrepp och allvarliga hälsoproblem, särskilt till följd av intensiv alkoholkonsumtion vid flera tillfällen. Alkoholens hemiska inverkan på ungdomars hjärnor har nu blivit medicinskt fastställt.¹¹

När jag har tagit upp i huvudsak personliga hälsoproblem har jag inte försökt kategorisera andra allvarliga konsekvenser av alkoholkonsumtion, såsom bilolyckor som skett till följd av alkoholkonsumtion, män som försökt ursäktat fysisk och sexuell misshandel med att de varit påverkade av alkohol och hjärnskadorna hos foster vars mödrar dricker alkohol under graviditeten.¹²

Som om cigarettökning, alkoholmissbruk och en opiatepidemi¹³ inte var skadliga nog för samhället, ser vi nu onda krafter som förespråkar legalisering av rekreationsmarijuana.

Familjeval

Familjeval följer ett liknande mönster. I Faderns plan är familjens roll tydligt framställd.

I "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", står det: "Familjen är instiftad av Gud. Äktenskap mellan man och kvinna är en nödvändig del av hans eviga plan. Barn har rätt att födas inom äktenskapets ram, och att fostras av en far och en mor som ärar sina äktenskapslöften med fullständig trohet. Största förutsättningarna för lycka i familjelivet finns då det byggs på Herren Jesu Kristi lärdomar."¹⁴

Det är ganska vanligt i dagens värld, i ett annat paradigmskifte, att förespråka alternativa val på ett positivt sätt som står i direkt konflikt med den här planen och som inte stöder äktenskapet och familjen:

- Valet för både män och kvinnor att prioritera utbildning och karriär framför äktenskap och familj.
- Valet att medvetet ha färre eller inga barn¹⁵ eller att avbryta en graviditet när den inte passar.
- Valet att hänge sig åt omoraliskt beteende som ersättning för äktenskapets heliga institution.

Motståndaren har riktat in sig på kvinnor och framställt moderskap som en återvändsgränd av slavgöra. Han har riktat in sig på män och framställt faderskap som oviktigt och trohet som gammalmodigt. Det främlingskap och den objektifiering som pornografi skapar är ett exempel på omoraliskt beteende som används som ersättning för äktenskapets heliga institution. Den understryker det fasansfulla förkastandet av sanning och rättfärdighet som motståndaren eftersträvar.

Olämpliga alternativa val framställs som lämpliga i strävan att uppnå de världsliga målen frihet och jämlikhet. Som ett resultat av sådana val har medeltalet för det antal barn som en kvinna föder under sitt liv minskat dramatiskt. Det beräknas att 46 procent av världsbefolkningen bor i

länder där födelsetalet är mindre än 2,1 barn – det antal barn som är nödvändigt för att befolkningen ska hållas stabil. De flesta europeiska och asiatiska länder ligger under den nivån. Italien och Japan ligger båda på omkring 1,3 barn. Japan förväntas minska i befolkningsantal, från 120 miljoner till omkring 100 miljoner år 2050.¹⁶

Den här världsomfattande befolkningsminskningen har beskrivits av några som en ”demografisk vinter”¹⁷. Många länder har inte tillräckligt med barn för att ersätta den generation som håller på att dö ut.

Låt mig ta upp ännu en realitet som oroar mig mycket. Jag fick en allvarlig tankeställare i Jerusalem 2016 vid barnens minnesmärke som är en del av ett forskningscenter och museum som uppförts till minne av Förintelsen. Äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kvorum och jag, tillsammans med två amerikanska judiska ledare, lade ner en minneskrans. Man tror att över en miljon judiska barn dödades under Förintelsen.¹⁸

Under mitt besök i museet överväldigades jag av känslor. När jag stod utanför för att återhämta mig reflekterade jag över det fruktansvärda som har hänt och insåg plötsligt att enbart i Förenta staterna sker det lika många aborter vartannat år som antalet dödade judiska barn i Förintelsen under andra världskriget.¹⁹

De judiska barnen dödades för att de var judar och det finns inget motstycke någonsin i historien, men det jag kände så starkt för var förlusten av barn. Att föda barn till världen är en helig del av vår himmelske Faders lycksalighetsplan. Vi blir så förlamade och förfasade över hur många aborter som utförs att många av oss förtränger det och försöker att inte tänka på det. Det är uppenbart att motståndaren angriper barnens värde på många nivåer.

Vi bör vara försiktiga när vi ska ta upp ämnet abort. Det här är ett problem som förmodligen inte kan lösas genom personliga fördömanden eller kritiska anklagelser. Vissa har varnat för att inte döma ut en båt – eller män eller kvinnor – utan att förstå resans längd eller de stormar som de gått igenom.²⁰ Jag vill tillägga att många som har utfört den här bedrövlige gärningen inte har ett vittnesbörd om Frälsaren eller någon kunskap om Faderns plan.

Men för dem som tror att vi är ansvariga inför Gud – och för många av dem som inte delar vår tro – har det här blivit en tragedi av oerhörda proportioner. När man kombinerar detta med den demografiska vintern vi just talade om, är det här en allvarlig skamfläck på vårt samhälle.

President Spencer W. Kimball (1895–1985) lärde: ”Den största lyckan i äktenskapet styrs till stor del av en huvudfaktor – att föda och uppfostra barn. ... Kyrkan kan inte godkänna eller ha överseende med de åtgärder som så storligen begränsar familjen.”²¹

Med tanke på antalet barn och hur många år det är mellan barnen bör moderns hälsa beaktas, och beslutet bör göras under bön av både man och hustru.²² Sådana beslut bör aldrig ifrågasättas av utomstående. Vissa trofasta medlemmar kan inte få barn eller har kanske inte möjlighet att gifta sig. De får alla välsignelserna vid konsekvensernas slutliga bankett.²³

Faderns plan verkställs genom familjer. Varje familjemedlem är viktig, och vars och ens roller är vackra, underbara och meningsfulla.

Men Lucifer har förespråkat aborter och i ett fasansfullt paradigmskifte övertygat många om att barn representerar förlorade möjligheter och bedrövelse i stället för glädje och lycka.

Som sista dagars heliga måste vi gå i främsta ledet för att förändra hjärtan angående vikten av barn. Angreppen mot familjen som jag just har beskrivit resulterar i slutändan i sorg och bedrövelse.

Herren har förkunnat att hans verk och hans härlighet är ”att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan” (Mose 1:39). Planen verkställs genom familjer. Varje

familjemedlem är viktig, och vars och ens roller är vackra, underbara och meningsfulla.

Tillkännagivandet om familjen kan inte vara tydligare angående konsekvenserna av val som är oförenliga med Faderns plan. Den förkunnar otvetydigt: ”Vi varnar ... för att familjens upplösning kommer att frambringa de stora olyckor över enskilda människor, samhällen och nationer som förutsagts av forntida och nutida profeter.”²⁴

Det här visar tydligt konsekvensernas slutliga bankett och den kumulativa effekten av de val som inte stämmer överens med Faderns lycksalighetsplan.

I alla äktenskap och i all barnuppfostran ställs man inför utmaningar och uppoffringar. Men belöningarna både i det

Angreppen mot Bibeln och Jesu Kristi gudomlighet har aldrig varit lika uppenbara under mitt liv som de är i dag. Som skrifterna förutsade använder Lucifer många knep för att uppnå sitt ändamål.

här livet och i evigheterna är hisnande vackra. De kommer från en kärleksfull Fader i himlen.

Framgång i landet

Ett välkänt skriftställe som vi hittar på flera platser i Mormons bok har två delar. Det lyder: ”I den mån som du håller Guds bud skall du få framgång i landet.” Den andra delen lyder: ”I den mån som du inte håller Guds bud kommer du att bli avskuren från hans närhet” (se till exempel Alma 36:30). Det är tydligt att välsignelsen att ha den Helige Anden genom lydnad är en viktig förutsättning för att kunna få framgång i landet.

Dessutom fastställer kyrkans heliga lära att det bästa måttet på timlig framgång är att ha tillräckligt för våra behov. Lucifers paradigmskifte här är att upphöja sökandet efter stora rikedomar och införskaffandet av synliga

lyxprodukter. Vissa verkar helt inriktade på att uppnå det slags liv som de rika och berömda lever. Välstånd i stort mått är inget som trofasta medlemmar har blivit lovade, och det innebär vanligtvis inte större glädje.

Som folk har sista dagars heliga verkligen blomstrat. Några kloka ekonomiska principer är att

- söka Guds rike först
- arbeta, planera och spendera förståndigt
- planera för framtiden
- använda välstånd till att bygga Guds rike.

Lucifers ändamål

Förutom att framställa välsignelser som gissel, försöker Lucifer underminera Faderns plan och omintetgöra tron på Jesus Kristus och hans lära. Angreppen mot Bibeln och Jesu Kristi gudomlighet har aldrig varit lika uppenbara under mitt liv som de är i dag. Som skrifterna förutsade använder Lucifer många knep för att uppnå sitt ändamål.

Det är en sak att vilseledas av motståndaren. Det är en annan att vara en av hans legosoldater. Äldste Neal A. Maxwell (1926–2004) i de tolv apostlarnas kворum sa det väl: ”Hur tragiskt är det inte att så många människor är legosoldater åt motståndaren, och att de kan köpas till så låga priser. Lite status, lite pengar, lite smicker, lite flyktig berömmelse, och de är villiga att gå alla möjliga ärenden åt honom som kan ge alla slags övergående ’belöningar’, men som inte har någon celestial valuta.”²⁵

Det finns förmodligen inget bättre exempel på legosoldaternas inverkan än Lehis syn om livets träd och den stora och rymliga byggnaden i Mormons bok. De som var i byggnaden pekade finger åt dem som fattat tag i ledstången av järn och kanske ätit av trädets frukt. De som hade ätit av frukten ”skämdes ... på grund av dem som drev gäck med dem, och de avföll och kom in på förbjudna stigar och gick förlorade” (1 Ne. 8:27–28).

Således leder dåliga val till en bankett av bittra, kväljande, vidriga och bedrövliga resultat.

Jämför det med den härliga bankett av konsekvenser som lovas er som är trofasta. Ni ska ”fyllas med Herrens härlighet” och bli ”heliggjorda genom Anden till [era]

kroppars förnyelse”, och allt som Fadern har ska bli ert (L&F 84:32, 33; se även vers 34–38).

På en sådan bankett av konsekvenser är den andliga mat vi får njuta av delikat, smakrik, söt, saftig, närande och mättande, och får våra hjärtan att jubla. När vi kommer till Israels Helige och mättar oss ”med det som inte förgås och inte heller kan fördärvas” (2 Ne. 9:51), kan vi följa den smala stigen och den raka kursen som tar oss till Israels Helige, ”ty Herren Gud är hans namn” (2 Ne. 9:41). ■

Från ”A Banquet of Consequences: The Cumulative Result of All Choices”, ett tal hållet under en andakt vid Brigham Young University den 7 februari 2017. För att läsa hela texten på engelska, gå till speeches.byu.edu.

SLUTNOTER

1. Merriam-Webster's Collegiate Dictionary, 11: e utgåvan, (2003), ”paradigm shift”, merriam-webster.com.
2. Se C. S. Lewis, *Från helvetets brevkola*.
3. Se Jed Woodworth, ”The Word of Wisdom”, i *Revelations in Context*:

- The Stories behind the Sections of the Doctrine and Covenants*, Matthew McBride och James Goldberg, red. (2016), s. 183–189; ”The Word of Wisdom”, 1 juni 2013, history.lds.org.
4. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Heber J. Grant* (2003), s. 185–194.
 5. *Smoking and Health: Report of the Advisory Committee to the Surgeon General of the Public Health Service*, publikation om folkhälsovård nr 1103 (1964), s. 33; se även *The Health Consequences of Smoking—50 Years of Progress: A Report of the Surgeon General* (2014), surgeongeneral.gov.
 6. Se ”Health Effects of Cigarette Smoking”, Centers for Disease Control and Prevention, May 15, 2017, cdc.gov.
 7. Se George E. Vaillant, *Triumphs of Experience: The Men of the Harvard Grant Study* (2012), s. 108–109.
 8. Se Alvin Powell, ”Decoding Keys to a Healthy Life”, *Harvard Gazette*, 2 feb. 2012, news.harvard.edu.
 9. Se Vaillant, *Triumphs of Experience*, s. 292. Som jämförelse gav en annan långtidsstudie av aktiva medlemmar i kyrkan positiva resultat (se James E. Enstrom och Lester Breslow, ”Lifestyle and Reduced Mortality among Active California Mormons, 1980–2004”, *Preventive Medicine*, vol. 46, nr 2 [feb. 2008], s. 133–136).
 10. Kimberly Kindy och Dan Keating, ”For Women, Heavy Drinking Has Been Normalized. That's Dangerous”, *Washington Post*, 23 dec. 2016, washingtonpost.com. I avslutningen citeras Robert D. Brewer från alkoholprogrammet vid Centers for Disease Control and Prevention.
 11. Se ”Fact Sheets—Underage Drinking”, Centers for Disease Control and Prevention, 20 okt. 2016, cdc.gov.
 12. Se Anne Schuchat, ”The CDC's Recommendations to Help Prevent Fetal Alcohol Spectrum Disorders”, *American Family Physician*, vol. 95, nr 1 (1 jan. 2017), s. 6–7, aafp.org.
 13. Se ”Inside a Killer Drug Epidemic: A Look at America's Opioid Crisis”, *New York Times*, 6 jan. 2017, nytimes.com.
 14. ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, *Liahona*, nov. 2010, s. 129.
 15. ”Procenttalet av 25- till 34-åringar utan barn som bor med dem har mer än dubblats sedan 1967” (Emily Schondelmyer, ”No Kids in the House: A Historical Look at Adults Living without Children”, U.S. Census Bureau, 20 dec. 2016, census.gov).
 16. Se *World Fertility Patterns 2015*, United Nations, Department of Economic and Social Affairs, Population Division, 2015, 6, un.org; ”Birth and Fertility of the Resident Population”, Istat (Italian National Institute of Statistics), 28 nov. 2016, istat.it; ”The Future of World Religions: Population Growth Projections, 2010–2050, Buddhists”, Pew Research Center, 2 apr. 2015, s. 6–12, 102–111, pewresearch.org; Adam Taylor, ”It's Official: Japan's Population Is Dramatically Shrinking”, *Washington Post*, 26 feb. 2016, washingtonpost.com och Ana Swanson, ”Japan's Birth Rate Problem Is Way Worse Than Anyone Imagined”, *Washington Post*, 7 jan. 2015, washingtonpost.com.
 17. Se *The New Economic Reality: Demographic Winter*, BYUtv, byutv.org.
 18. Se ”Plight of Jewish Children”, *Holocaust Encyclopedia*, United States Holocaust Memorial Museum, ushmm.org.
 19. Se Reproductive Health: Data and Statistics: ”Abortion”, Centers for Disease Control and Prevention, 10 maj 2017, cdc.gov. Jag inser att antalet aborter har sjunkit under senare år, men antalet är ändå extremt stort.
 20. Ibland tillskrivet Thomas Carlyle (1795–1881); se *Handbok 1: Stavsprenter och biskopar* (2010), 17.3.1. Den här delen tar upp de begränsade undantag för aborter som innebär våldtäkt, incest, moderns hälsa och allvarliga fosterskador.
 21. *The Teachings of Spencer W. Kimball*, red. av Edward L. Kimball (1982), s. 328–329; se även *Evigt äktenskap – Elvens studiehandledning* (utarbetad av Kyrkans utbildningsverksamhet, 2003), s. 86, lds.org.
 22. Se Gordon B. Hinckley, *Hörnstenarna till ett lyckligt hem* (broschyr, s. 6, lds.org).
 23. Se *Handbok 2: Kyrkans förvaltning* (2010), 1.3.3.
 24. ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, *Liahona*, nov. 2010, s. 129.
 25. Neal A. Maxwell, *Things As They Really Are* (1978), s. 42.

EN VANDRING GENOM DET forntida tabernaklet

Liksom i nutida tempel kan symboliken i tabernaklet lära oss en del om vår resa tillbaka till Guds närhet.

Itusentals år har tempel varit platser där Gud använder prästadömsförrättningar och heliga förbund för att undervisa sina barn om eviga sanningar angående sin frälsningsplan.

Under sina vandringar i vildmarken befalldes Israels folk att bygga ett tabernakel så att Gud kunde "bo mitt ibland dem" (2 Mos. 29:46). "Tabernakel" betyder bokstavligen 'bostad'. Man trodde att Gud bokstavligen bodde inom dess heliga område. Tabernaklet restes alltid mitt i lägret (en symbol för tanken att Gud alltid skulle vara medelpunkten i människornas liv).¹

Begrunda de här delarna av tabernaklet och vad de kan lära oss om vår resa tillbaka till Guds närhet.

SLUTNOTER

1. Se *Jesu och hans apostlars liv och lärdomar* (1978), s. 206.
2. I Paulus brev till hebreerna (kapitel 8–10) används tabernaklet för att undervisa om hur den store högprästen Jesus Kristus "en gång för alla [gick] in i det allra heligaste ... med sitt eget blod, och vann en evig återlösning" (9:12). Tack vare hans återlösning kan vi också "gå in i det allra heligaste ... i kraft av Jesu blod" (10:19).

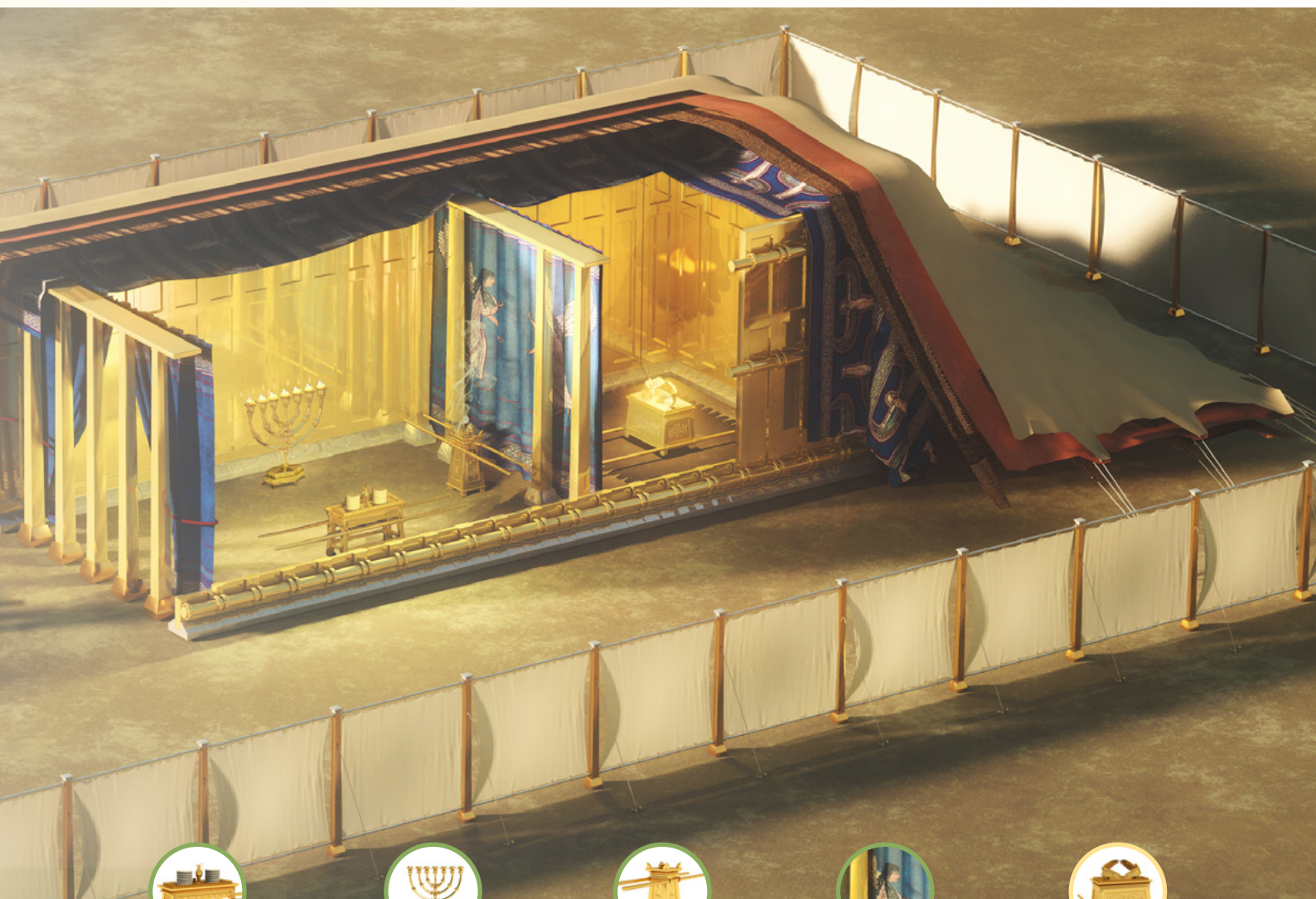

Tabernakel: Tabernaklet bestod av tre avdelningar, vilka man måste passera igenom för att nå Guds närhet: förgården, det heliga och det allra heligaste (se 2 Mos. 25–30).

Altare: Moses lag föreskrev att offer skulle frambäras här, vilka förebådade Frälsaren och hans stora och sista offer (se Alma 34:10). Offer kan också symbolisera vår omvändelse – att vi ger upp våra synder och offerar ett förkrossat hjärta och en botfärdig ande (se 3 Ne. 9:19–20; Handledning för skriftstudier, "Offer").

Kopparkar: Innan prästerna gick in i det heliga tvättade de händer och fötter med vattnet i kopparkaret (se 2 Mos. 30:19–21), vilket påminner oss om vårt behov av att vara rena när vi förbereder oss för att återvända till Herrens närhet (se 3 Ne. 27:19–20).

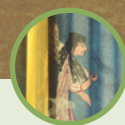
Bordet för skådebröden: Tolv osyrade brödkakor lades varje sabbat på bordet för skådebröden, ett ord som betyder "närvarons bröd" på hebreiska (se 2 Mos. 25:30). Brödet äts i det heliga varje sabbat som "ett evigt förbund" (se 3 Mos. 24:5–9).

Ljusstake: De sju lamporna brände ren olivolja och gav ljus åt det heliga (se 3 Mos. 24:2–4). Det kan påminna oss om Kristi ljus och den Helige Anden, källan till andligt ljus.

Rökelsealtaret: Prästerna tände rökelse varje morgon och kväll på ett altare som stod framför förlåten. Den uppåstigande röken kan representera böner som stiger upp till himlen (se Upp. 5:8).

Förlåten: Högprästerna gick in i det allra heligaste genom en förlåt. Keruber, eller änglar, var broderade på förlåten (se 2 Mos. 26:31–33; L&F 132:19). Förlåten kan påminna oss om att även om det nu finns en förlåt mellan oss och Guds närhet så kan den store översteprästen – Jesus Kristus – dra undan förlåten.

Det allra heligaste: Högprästen gick in i den allra heligaste delen av tabernaklet en gång om året, på försoningsdagen. Det allra heligaste representerade Guds närhet och där inne fanns förbundsarken, vars lock kallades nådastolen. "Där skall jag göra mig känd för dig", sa Herren till Mose, "och jag [skall] tala med dig" (2 Mos. 25:22; se även 2 Mos. 29:43; 30:36).² ■

Äldste Erich W. Kopischke
i de sjuttios
kvorum

Familjen

KÄLLAN TILL LYCKA

Begreppet familj och familjeliv som en sann källa till lycka har blivit fruktansvärt minimerat under de senaste årtiondena. Den traditionella familjen är under attack från många olika håll världen över. (På sidan 18 i det här numret tar äldste Quentin L. Cook upp några av dessa attacker.) Men det finns andra fallgropar och risker som också gäller en del av oss som känner till familjens betydelse, gudomlighet och eviga bestämmelse.

Påverkade av världen och dess lockelser, det ökande begäret efter egoistiskt självförverkligande och benägenheten att vilja ha det bekvämt eller göra det lätt för oss, sätter vi familjen och vår lycka i riskzonen. Alltför ofta låter vi vår lycka i livet avgöras av kvalitén på den bekymmerslösa och bekväma tillvaro som vi hoppas på att uppnå: Få insatser och hög avkastning.

*Begrunda läran
om eviga familjer
och kom till insikt om
vad som egentligen
betyder mest.*

Men livet fungerar inte på det sättet. Det var aldrig meningen att det skulle vara lätt. Herren sa genom profeten Joseph Smith: ”Ty efter många prövningar kommer välsignelserna. Därför kommer dagen då ni skall krönas med stor härlighet” (L&F 58:4).

Instiftad av Gud

Herren har tydligt uppenbarat hur vi utvecklar en stark familj och håller den stark. Vi uppmanas att studera och tillämpa principerna i "Familjen: Ett tillkännagivande för världen." Vi behöver också inse att det krävs uppoffringar och tro för att få styrka av och uppleva lycka i familjelivet.

I tillkännagivandet om familjen står det "att äktenskapet mellan man och kvinna är instiftat av Gud och att familjen har en central roll i Skaparens plan för sina barns eviga välfärd". Det står också att "Guds bud till sina barn att föröka sig och uppfylla jorden fortfarande gäller".¹

För många har bilden av och syftet med familjen förändrats drastiskt. Samhället har i allt större utsträckning börjat anamma äktenskapsmodellen "själsfrände", där man fokuserar på vuxnas behov och känslor i stället för barnens. Till följd av detta gifter sig många efter en lång relation i stället för att gå vidare efter en passande tids uppvakning. Att hitta "den rätta", pröva relationen genom samboskap utan äktenskapets förmåner, eller att skaffa sig en flott livsstil, uppbackad av ett rejält äktenskapsförord, har blivit ett vanligt tillvägagångssätt bland många innan de slutligen bestämmer sig för att ingå äktenskap.

Skrifterna och nutida profeter lär oss något annat. Vi bygger våra äktenskap på en grund av kyskhets och trohet, med avsikten att föda och uppfostra barn. President Spencer W. Kimball (1895–1985) lärde: "Det finns många som talar och skriver negativt om äktenskapet. Också några av våra egna skjuter på äktenskap och argumenterar emot det. ... Vi uppmanar alla att acceptera det [traditionella] äktenskapet som grunden till sann lycka. ... Äktenskap förutsätter i stort sett att man bildar familj."²

När min fru Christiane och jag var unga kom de här orden från vår levande profet, och vi litade på och följde hans råd. Vi knäböjde på varsin sida av altaret i Berns tempel i Schweiz när vi bara var 20 och 22 år gamla. Vi

var värdiga förbundet, vi hade egentligen ingen aning om vad som väntade oss, vi hade ingen arbetslivserfarenhet eller avslutad utbildning, och vi var ganska fattiga.

Det enda vi hade i överflöd var vår kärlek till varandra och stor naiv entusiasm. Men vi började bygga vår värld tillsammans. Vi väntade inte med att få barn och vi behövde stötta varandra i att skaffa en utbildning. Vi hade en stark tro på Herrens löfte om att "om ni ... håller hans bud väl-signar han er och låter er ha framgång" (Mosiah 2:22).

Och det gjorde han. När vi gifte oss studerade Christiane till att bli sjuksköterska. Vår vision var att hon skulle ta examen, men samtidigt fattade vi ett medvetet beslut att börja fullfölja vår dröm om att få barn. Resultatet blev att vårt första barn föddes två veckor innan Christiane tog examen som licensierad sjuksköterska.

Nu, nästan 40 år senare, är vi tack-samma att vi kunde bygga en familj tillsammans. Vår tro på Gud och på vår relation till varandra har blivit orubblig eftersom vi har sett Herrens hand vägleda oss genom processen att bygga vårt rike under jordelivet. Det riket kommer att växa i evigheters evighet.

Var villig att göra uppoffringar

Vi var båda redo och villiga att göra uppoffringar för vår vision om lycka. Vi tog oss an de gudomligt tilldelade rollerna, att som far presidera och försörja, och som mor att ta hand om barnen.³ Julie B. Beck, tidigare generalpresident för Hjälpföreningen, har sagt: "Faderns prästadömsroll är att presidera och föra prästadömsrollens förrättningar vidare till nästa generation. Moderns prästadömsroll är att påverka. De är nödvändiga och kompletterande ansvar som är beroende av varandra."⁴

Att hjälpa varandra i ett äktenskap och i en familj som likvärdiga makar innebär inte att vi alltid gör samma saker eller gör allting tillsammans eller lika mycket var. Vi förstår och accepterar de åtskilda roller som givits oss enligt

en gudomlig plan, så som de beskrivs i tillkännagivandet om familjen. Vi följer inte världen i det som beskrivs som "frigörelse", där både mannen och hustrun bara lever för att uppfylla sina egna intressen. Vi följer evangeliets principer. Man och hustru kompletterar varandra, och familjer strävar efter enighet och osjälviskhet.

Några av er kanske säger: "Men vår situation är annorlunda. Världen i dag är inte idealisk. Det måste finnas utrymme för undantag." Det är sant, men jag försöker lära ut regeln för det gudomliga idealet och låta er hantera undantagen när ni stakar ut kursen för era egna liv.

I visionen vi hade för vår familj ville vi att Christiane skulle stanna hemma och uppfostra våra barn. Det innebar uppoffringar. Kort efter att vi fick veta att vårt barn var på väg påminde Christiane mig om det gemensamma beslutet vi hade fattat redan före bröllopsdagen, att hon omedelbart skulle sluta arbeta utanför hemmet så fort barnet var fött. Jag försökte fly undan det som jag visste skulle bli mer ansvar genom att säga att hon bidrog med en tredjedel av familjens inkomst. Hon sa bara: "Jag tar hand om barnen, och du tar hand om att få mat på bordet."

Jag visste att hon hade rätt. Vi hade pratat om det långt tidigare. Det stod i samklang med vår vision av familjelivet, det stod i samklang med de levande profeternas ord, och det kändes rätt. Så hon gav upp sitt välbetalda jobb som sjuksköterska för att vara nära barnen och uppfylla deras dagliga behov, och jag behövde ta mig samman för att sätta mat på bordet. Herren välsignade oss så att vi kunde uppfylla den delen av vår vision.

Andra viktiga angelägenheter, som uppfostran, undervisning, vägledning, städning, ja, även blöjbyten, gjorde vi tillsammans så mycket som omständigheterna tillät. Den här uppdelningen av arbete skedde eftersom det alltid hade varit en del av hur vi föreställde oss vårt familjeliv.

Christiane och jag har märkt att när vi har handlat i tro och litat på Herren så har han hjälpt oss göra hans vilja på hans sätt och enligt hans tidsplan. Men jag måste erkänna att hans sätt inte innebar att allt omedelbart ordnade sig på det sätt vi trodde att det skulle. Ibland behövde vi ha tålamod, ibland behövde vi anstränga oss mer och ibland verkade det som om Herren prövade vår uppriktighet. Men vår vision har alltid inspirerat oss och utgjort grunden till våra viktigaste beslut.

En sak som Christiane och jag alltid föreställde oss var att vi var tillsammans med våra barn i celestia rummet i ett tempel, som en föraning av den eviga glädje och härlighet som vi en dag hoppas på att få uppleva. Under de senaste åren har vi tagit det ena barnet efter det andra till templet för att de skulle få ta emot templets förrättningar. Symboliskt sett tog vi tillbaka dem till vår himmelske Fader efter att ha undervisat dem om rättfärdighetens principer. Vi har följt med tre av våra barn till templets altare när de har gift sig med sina trolovade, och vi anar att fler tempelvigslar ska ske.

Inget har gett större lycka och tillfredsställelse i våra liv än glädjen vi har funnit i varandra och i våra efterkommande. När vi förstod att det här bara var början på vår eviga utveckling och därför den första nivån av vår glädje och lycka, var vi – och är vi – villiga att offra allt vi har för att efterleva läran om familjen och se vår vision uppfyllas.

Jag uppmanar dig att begrunda läran och komma till insikt om vad som egentligen betyder mest. Den här lyckan är det centrala i vår existens. Och glädjen som kommer från de behagliga relationerna mellan man, hustru och barn växer alltid.

Förverkliga din vision

När du har studerat läran om familjen och har fastställt en vision om lycka så behöver du på allvar börja förverkliga din vision.

De första avvisandena jag fick när jag uppvtaktade Christiane gjorde mig lite missmodig. Jag hade nästan

bestämt mig för att påbörja en lyckad karriär som ung ensamstående vuxen i kyrkan, men en dag fick jag en stark andlig maning. Jag deltog i en förrättning i Berns tempel när jag hörde en röst i hjärtat säga något liknande: "Erich, om du inte på allvar strävar efter att gifta dig och ingå det nya och eviga förbundet så gör ingen av de här lärosatserna och löftena egentligen någon skillnad för dig." Det var en tankeställare jag fick som 21-åring, och efter det ansträngde jag mig ännu mer att bli värdig den välsignelsen.

Jag uppmanar dig att sätta personliga mål för din vision. I *Predika mitt evangelium* står det: "Målsättningar återspeglar vårt hjärtas önskningar och vår vision av vad vi kan uträtta. Genom mål och planer omvandlas våra förhoppningar till handling. Att sätta upp mål och planera är att handla i tro."⁵

Lek inte med heliga ting. Dejta inte bara för skojs skull när du når giftasålder. Kompromissa aldrig med din eviga arvsrätt genom att göra något som kan hindra

dig från att ingå de viktigaste förbunden i templet. När du behandlar varje person du dejtar som en eventuell evig livskamrat så gör du aldrig något olämpligt som skulle skada honom eller henne fysiskt eller andligt, eller äventyra din värdighet och förmörka din vision. Om du förblir värdig fördunklas aldrig din andliga uppfattningsförmåga och du är alltid berättigad till Andens viskningar. Den Helige Anden uppmuntrar dig och bekräftar att de här viktigaste besluten i ditt liv är rätta, fastän du kanske är livrädd ibland.

Håll dig ansvarig inför Herren med tanke på din vision och dina mål i livet. Om det finns något du behöver omvända dig från så tveka inte en sekund att göra det. Både det här livet och det eviga livet är för viktiga för att du ska "uppskjuta [din] omvändelses dag" (Alma 13:27; 34:33). Följ uppmaningen från en Guds profet som sa: "Be Fadern i Jesu namn om vad ni än står i behov av. Tvivla inte utan tro, och börja liksom i gamla tider och kom till Herren av allt ert hjärta och arbeta på er egen frälsning med fruktan och bävan inför honom" (Morm. 9:27).

Jag inser att några av er, med tanke på era omständigheter, kan behöva anpassa den idealiska visionen om en familj så att den passar er unika situation. Men jag har lärt mig att Herren hjälper oss när vi handlar i tro och följer idealet så mycket som möjligt.

Fullkommandets princip

Jesu Kristi evangelium har en ytterst trösterik komponent. Det är den *fullkommande* eller *kompletterande* aspekten av vår tro på Herren Jesus Kristus. Moroni uppmanar oss att alltid hålla oss på den rätta vägen "och förtrösta endast på Kristi förtjänster, ... som [är vår] tros upphovsman och fullkomnare" (Moro. 6:4).

Tack vare vår tro på Jesus Kristus kan vi fullfölja den kurs i livet som vi behöver ta. Men om vi snubblar på grund av svagheter eller missade möjligheter når han ut till

oss, fyller i tomrummet och blir vår tros fullkomnare. Han sa: "Ty jag, Herren, skall döma alla människor enligt deras gärningar, enligt deras hjärtans önskemål" (L&F 137:9).

I *Handbok 2* står det: "Trofasta medlemmar vars omständigheter inte låter dem ta emot det eviga äktenskapets och föräldraskapets välsignelser här i livet, får alla utlovade välsignelser i evigheten om de håller de förbund som de slutit med Gud."⁶

Jag vittnar om att Herren menade vad han sa när han förkunnade att "det är inte bra för mannen att vara ensam" (1 Mos. 2:18) och att hans yttersta önskan för alla sina barn är att de får ta emot "en glädjens fullhet" (Mose 7:67). Ha därför alltid din vision framför dig och "eftersträva idealet att ingå i en evig familj. Det här innebär att förbereda sig för att bli en värdig make eller maka och en kärleksfull far eller mor. I vissa fall kommer dessa välsignelser att förverkligas först i livet efter detta, men slutmålet förblir detsamma för alla."⁷

Jag vet att det finns lika många skiftande omständigheter i livet som det finns människor i världen. Jag vet att det finns skillnader mellan kulturer, traditioner och förväntningar. Men de här lärosatserna och principerna är eviga och sanna, och de står oberoende av våra personliga situationer i livet. Jag är övertygad om att när du uppriktigt begrundar och under bön funderar över de här lärosatserna och principerna så kan du skapa en egen vision för ditt liv som behagar Herren och som leder till din största lycka. ■

Från "What Do You Envision in Life?" ett tal som hölls under ett andligt möte vid Brigham Young University den 2 december 2014. För att läsa hela texten på engelska, gå till speeches.byu.edu.

SLUTNOTER

1. "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liahona*, nov. 2010, s. 129.
2. Spencer W. Kimball, "Guidelines to Carry Forth the Work of God in Cleanliness", *Ensign*, maj 1974, s. 6.
3. "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", s. 129.
4. Julie B. Beck, kommentarer som gavs under utbildningen i samband med generalkonferensen i oktober 2009.
5. *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* (2004), s. 150.
6. *Handbok 2: Kyrkans förvaltning* (2010), 1.3.3.
7. *Handbok 2*, 1.3.3.

Kapitel 2

Hör honom

Det här är kapitel 2 i den nya bokserien i fyra delar om kyrkans historia med titeln De Heliga: Berättelsen om Jesu Kristi kyrka i de sista dagarna. Boken kommer att finnas i tryck på 14 språk, i delen om kyrkans historia i appen Evangeliebiblioteket och på deheliga.lds.org. Flera kapitel publiceras i kommande nummer tills volym 1 kommer ut senare i år. De kapitlen kommer att finnas på 47 språk på appen Evangeliebiblioteket och på deheliga.lds.org.

En vårmorgon 1820 steg Joseph upp tidigt och gick ut i skogen nära sitt hem. Det var en klar och fin morgon och solljuset silade genom lövverket ovanför honom. Han ville vara ensam när han bad, och han visste var det fanns en lugn plats i skogen där han nyligen hade röjt lite träd. Han hade lämnat kvar sin yxa där, fasthuggen i en stubbe.¹

När han hittade platsen igen, såg han sig omkring för att vara säker på att han var ensam. Han var lite nervös för att be högt och ville inte bli störd.

När Joseph var säker på att han var ensam knäböjde han på den svala marken och började uttrycka sitt hjärtas önskingar till Gud. Han bad om nåd och förlåtelse och om visdom till att finna svar på sina frågor. ”O Herre”, bad han, ”vilken kyrka ska jag ansluta mig till?”²

När han bad verkade hans tunga svälla tills han inte längre kunde tala. Han hörde fotsteg bakom sig, men såg ingen när han vände sig om. Han försökte be igen, men fotstegen blev allt högre, som om någon skulle ge sig på honom. Han hoppade upp och snurrade runt men såg fortfarande ingen.³

Plötsligt grep en osynlig kraft tag i honom. Han försökte tala igen, men hans tunga var fortfarande bunden. Ett tjockt mörker slöt sig omkring honom tills han inte längre såg solljuset. Tvivel och hemska bilder for genom hans tankar och förvirrade honom. Han tyckte det kändes som om en fruktansvärd varelse, en verklig och oerhört mäktig varelse, ville förgöra honom.⁴

Joseph ansträngde sig av alla krafter och ropade återigen till Gud. Hans tunga löstes, och han bad om räddning. Men han kände att han var nära att sjunka ner i förtvivlan, överväldigad av det outhärdliga mörkret och redo att överlämna sig åt undergång.⁵

I det ögonblicket visade sig en ljuspelare över hans huvud. Den sänkte sig sakta och verkade sätta träden i brand. När ljuset vilade på Joseph kände han hur den osynliga kraften släppte sitt grepp om honom. Guds ande tog dess plats och fyllde honom med frid och ousäglig glädje.

När han kisade mot ljuset såg han Gud Fadern stå över honom i luften. Guds ansikte var mer strålande och härligt än något Joseph någonsin hade sett. Gud nämnde honom vid namn och pekade på en annan person som uppenbarade sig bredvid honom. ”Denne är min älskade Son”, sa han. ”Hör honom!”⁶

Joseph såg in i Jesu Kristi ansikte. Det var lika strålande och härligt som Faderns.

”Joseph”, sa Frälsaren, ”dina synder är dig förlåtna.”⁷

Lättad upprepade Joseph frågan: ”Vilken kyrka ska jag ansluta mig till?”⁸

”Anslut dig inte till någon av dem”, sa Frälsaren till honom. ”De läror de förkunnar är människobud, och de har ett sken av gudaktighet, men de förnekar dess kraft.”

Herren sa till Joseph att världen var nedsjunken i synd. ”Ingen gör gott”, förklarade han. ”De har vikit av från evangeliet och håller inte mina bud.” Heliga sanningar hade gått förlorade eller blivit förvrängda, men han lovade att uppenbara sitt evangeliums fullhet för Joseph i framtiden.⁹

När Frälsaren talade såg Joseph änglaskaror, och ljuset runt dem strålade klarare än middagssolen. ”Och se och ge akt, jag kommer snart”, sa Herren, ”klädd i min Faderns härlighet.”¹⁰

Joseph trodde att skogen skulle förtäras av det starka skenet, men träden brann som Moses buske, utan att brinna upp.¹¹

När ljuset avtog märkte Joseph att han låg på rygg och tittade upp i himlen. Ljuspelaren hade försvunnit och hans skuld känslor och förvirring var borta. Känslor av gudomlig kärlek fyllde hans hjärta.¹² Gud Fadern och Jesus Kristus hade talat till honom och han hade för egen del fått veta hur man finner sanning och förlåtelse.

Joseph, som var för svag efter synen för att kunna röra sig, låg kvar i skogen tills han fick tillbaka en del av sin styrka. Sedan kämpade han sig hem och lutade sig mot eldstaden för att få stöd. Hans mor såg honom och frågade hur det var med honom.

”Allt är väl”, försäkrade han henne. ”Jag mår bra.”¹³

Några dagar senare pratade Joseph med en predikant och berättade vad han hade sett i skogen. Predikanten hade varit mycket verksam i den senaste tidens religiösa väckelse, så Joseph trodde att han skulle ta synen på allvar.

Först tog predikanten ganska lätt på hans ord. Det fanns då och då folk som påstod sig ha sett himmelska syner.¹⁴ Men sedan blev han både arg och på defensiven och sa till Joseph att uppenbarelsen han berättade om kom från djävulen. Synernas och uppenbarelsernas dagar var sedan länge förbi, sa han, och de skulle aldrig komma åter.¹⁵

Joseph blev förvånad, och han upptäckte snart att ingen vill tro på hans syn.¹⁶ Varför skulle de det? Han var bara 14 år och hade praktiskt taget ingen utbildning. Han kom från en fattig familj och antog att han i resten av sitt liv skulle bruka jorden och ta ströjobb för att få ihop till en mager inkomst.

Och ändå irriterade hans vittnesbörd somliga tillräckligt mycket för att de skulle vilja håna honom. Vad märkligt, tänkte han, att en enkel gosse utan betydelse i världen kunde dra till sig så mycket bitterhet och hånfullhet. ”Varför förföljer man mig för att jag talar sanning?” ville han fråga. ”Varför vill världen få mig att förneka vad jag faktiskt har sett?”

Joseph grubblade över de här frågorna i resten av sitt liv. ”Jag hade faktiskt sett ett ljus, och mitt i det ljuset såg jag två personer, och de talade verkligen till mig”, berättade han senare, ”och trots att man hatade och förföljde mig för att jag sade att jag hade sett en syn var det ändå sant.”

”Jag visste det, och jag visste att Gud visste det”, vittnade han, ”och jag kunde inte förneka det.”¹⁷

När Joseph väl hade insett att det bara fick hans nästa att vända sig emot honom när han berättade om synen,

höll han den oftast för sig själv, tillfreds med den kunskap som Gud hade gett honom.¹⁸ Senare, när han hade flyttat ifrån delstaten New York, försökte han skriva ner sin heliga upplevelse i skogen. Han beskrev sin längtan efter förlåtelse samt Frälsarens varning till en värld i behov av omvändelse. Han skrev ner orden själv, på ett stapplande språk, i ett uppriktigt försök att fånga stundens majestät.

Under de följande åren återgav han synen mer offentligt med hjälp av skrivare som kunde hjälpa honom att bättre uttrycka det som trotsade all beskrivning. Han berättade om sin önskan att hitta den sanna kyrkan och beskrev hur Gud Fadern visade sig först för att presentera Sonen. Han skrev mindre om sin egen strävan att få förlåtelse och mer om Frälsarens universella budskap om sanningen och om behovet av att återställa evangeliet.¹⁹

I varje försök att uppteckna sin upplevelse vittnade Joseph om att Herren hade hört och besvarat hans bön. Som ung man hade han fått veta att Frälsarens kyrka inte längre fanns på jorden. Men Herren hade lovat att

=====

*Joseph visste att han
hade sett en syn. Gud
Fadern och Jesus Kristus
hade visat sig för honom
i strålände ljus.*

=====

I den här skogsdungen som fortfarande finns i dag nära familjen Smiths hem, knäböjde Joseph i bön för att få veta vilken kyrka han skulle ansluta sig till.

uppenbara mer om sitt evangelium när tiden var inne. Så Joseph bestämde sig för att förtrösta på Herren, vara trogen de instruktioner han hade fått i skogen och att vänta tålmodigt på ytterligare vägledning.²⁰ ■

En komplett lista över citerade verk finns på engelska på deheliga.lds.org.

Ordet *Ämne* i slutnoterna anger att det finns ytterligare information på deheliga.lds.org.

SLUTNOTER

1. JS-H 1:14; Joseph Smith History, 1838–56, vol. A-1, s. 3, i *JSP*, H1:212 (utkast 2); Intervju, Joseph Smith av David Nye White, 21 aug. 1843, i [David Nye White], "The Prairies, Nauvoo, Joe Smith, the Temple, the Mormons, &c.", *Pittsburgh Weekly Gazette*, 15 sep. 1843, [s. 3], finns på josephsmithpapers.org.
2. Intervju, Joseph Smith av David Nye White, 21 aug. 1843, i [David Nye White], "The Prairies, Nauvoo, Joe Smith, the Temple, the Mormons, &c.", *Pittsburgh Weekly Gazette*, 15 sep. 1843, [s. 3], finns på josephsmithpapers.org; Joseph Smith History, circa Summer 1832, s. 3, i *JSP*, H1:12.
3. Joseph Smith, Journal, 9–11 nov. 1835, i *JSP*, J1:88.
4. JS-H 1:15; Hyde, *Ein Ruf aus der Wüste*, s. 15–16; Joseph Smith History, 1838–56, vol. A-1, s. 3, i *JSP*, H1:212 (utkast 2).
5. JS-H 1:16; Joseph Smith, Journal, 9–11 nov. 1835, i *JSP*, J1:88; Joseph Smith History, 1838–56, vol. A-1, s. 3, i *JSP*, H1:212 (utkast 2).
6. JS-H 1:16–17; Joseph Smith History, circa Summer 1832, s. 3, i *JSP*, H1:12–13; Joseph Smith History, 1838–56, vol. A-1, s. 3, i *JSP*, H1:214 (utkast 2); Joseph Smith, Journal, 9–11 nov. 1835, i *JSP*, J1:88.
7. Joseph Smith History, circa Summer 1832, s. 3, i *JSP*, H1:13.
8. Intervju, Joseph Smith av David Nye White, 21 aug. 1843, i [David Nye White], "The Prairies, Nauvoo, Joe Smith, the Temple, the Mormons, &c.", *Pittsburgh Weekly Gazette*, 15 sep. 1843, [s. 3], finns på josephsmithpapers.org.
9. JS-H 1:5–26; Joseph Smith History, circa Summer 1832, s. 3, i *JSP*, H1:13; Levi Richards, dagbok, 11 juni 1843; Joseph Smith, "Church History", *Times and Seasons*, 1 mars 1842, 3:706, i *JSP*, H1:494.
10. Joseph Smith History, circa Summer 1832, s. 3, i *JSP*, H1:13.
11. Pratt, *Interesting Account*, s. 5, i *JSP*, H1:523.
12. JS-H 1:20; Intervju, Joseph Smith av David Nye White, 21 aug. 1843, i [David Nye White], "The Prairies, Nauvoo, Joe Smith, the Temple, the Mormons, &c.", *Pittsburgh Weekly Gazette*, 15 sep. 1843, [s. 3], finns på josephsmithpapers.org; Joseph Smith History, 1838–56, vol. A-1, s. 3, i *JSP*, H1:214 (utkast 2); Joseph Smith History, circa Summer 1832, s. 3, i *JSP*, H1:13.
13. JS-H 1:20; Joseph Smith History, 1838–56, vol. A-1, s. 3, i *JSP*, H1:214 (utkast 2).
14. Se Bushman, "Visionary World of Joseph Smith", s. 183–204.
15. JS-H 1:21; Joseph Smith History, 1838–56, vol. A-1, s. 3, i *JSP*, H1:216 (utkast 2); Neibaur, Journal, 24 maj 1844, finns på josephsmithpapers.org.
Ämne: Kristna kyrkor på Joseph Smiths tid
16. JS-H 1:22, 27; Joseph Smith History, 1838–56, vol. A-1, s. 4, i *JSP*, H1:216–218 (utkast 2); Intervju, Joseph Smith av David Nye White, 21 aug. 1843, i [David Nye White], "The Prairies, Nauvoo, Joe Smith, the Temple, the Mormons, &c.", *Pittsburgh Weekly Gazette*, 15 sep. 1843, [s. 3], finns på josephsmithpapers.org.
17. JS-H 1:21–25; Joseph Smith History, 1838–56, vol. A-1, s. 4, i *JSP*, H1:216–218 (utkast 2).
18. Joseph Smith History, circa Summer 1832, s. 3, i *JSP*, H1:13; se även Historical Introduction to Joseph Smith History, circa Summer 1832, i *JSP*, H1:6.
19. Under sin livstid skrev eller handledde Joseph skrivandet av fyra redogörelser för den här upplevelsen, varav den första står i Joseph Smith History, circa Summer 1832, s. 1–3, i *JSP*, H1:11–13. Fem andra som hörde honom tala om upplevelsen skrev ner sina egna redogörelser. De nio redogörelserna finns i "Primary Accounts of Joseph Smith's First Vision of Deity", på webbplatsen Joseph Smith Papers, josephsmithpapers.org. För en analys av redogörelsernas likheter och skillnader, se "Redogörelser för den första synen", Evangelieämnen, topics.lds.org.
Ämne: Joseph Smiths redogörelser för den första synen
20. JS-H 1:26; Joseph Smith History, 1838–56, vol. A-1, s. 4, i *JSP*, H1:218 (utkast 2).

PORTRÄTT AV TRO

När Christian upptäckte sin morfars dagböcker hade han ingen aning om att de skulle betyda så mycket för honom och för hans familj.

CODY BELL, FOTOGRAF

Christian Karlsson

Buskerud, Norge

Mamma gav mig en låda med gamla fotografier. En av överraskningarna i lådan var morfars dagböcker. Många av anteckningarna var korta och koncisa och handlade om sådana enkla saker som priset på bensin, bananer eller fisk.

Tillsammans med dagböckerna var de noggranna anteckningarna av talen som morfar höll i kyrkan en trevlig överraskning.

I sina tal berättade morfar om sina tankar och känslor och svårigheterna han mötte när han undersökte kyrkan. Han fick ödmjuka sig för att be om huruvida han skulle bli medlem i kyrkan. Han fick ett svar och följde det.

Det är härligt att berätta om morfars upplevelser för min fru och mina barn. De har aldrig träffat honom, men hans ord når dem 30 år efter hans död.

UPPTÄCK MER

Ta reda på mer om Christians resa i tro på liahona.lds.org.

Hitta fler berättelser om tro i mediabiblioteket på LDS.org.

Lär dig hur du kan bevara din egen släkts minnen och fotografier på FamilySearch.org.

JAG SÖKTE EFTER FÖRFÄDER OCH FANN SANNINGEN

Jag var intresserad av att lära mig om mina italienska förfäder, så för några år sedan började jag släktforska. Det gick inte en dag utan att jag släktforskade lite. Så småningom hittade jag min farfars farfars fars födelseuppteckning. Att hitta hans uppteckning berörde mig så mycket att jag kände att jag borde fortsätta söka efter mina förfäder.

När jag gjorde det hittade jag många förfäder som jag aldrig hade hört talas om. Jag träffade också en ung kvinna genom sociala medier som heter Ingrid Zanini. Vi anade att vi var släkt på något sätt eftersom vi hade samma efternamn. Under vårt samtal berättade Ingrid att hon var medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Hon berättade om kyrkan och sa att hon skulle skicka mig ett exemplar av Mormons bok. Så fort boken kom började jag läsa.

En dag på jobbet lade en ung kvinna som heter Erika märke till att jag hade med mig en Mormons bok. Jag ska aldrig glömma hennes ansiktsuttryck – hon verkade så glad och upprymd.

Att hitta min farfars farfars fars uppteckning berörde mig så mycket att jag kände att jag borde fortsätta söka efter mina förfäder. När jag forskade hittade jag något mer.

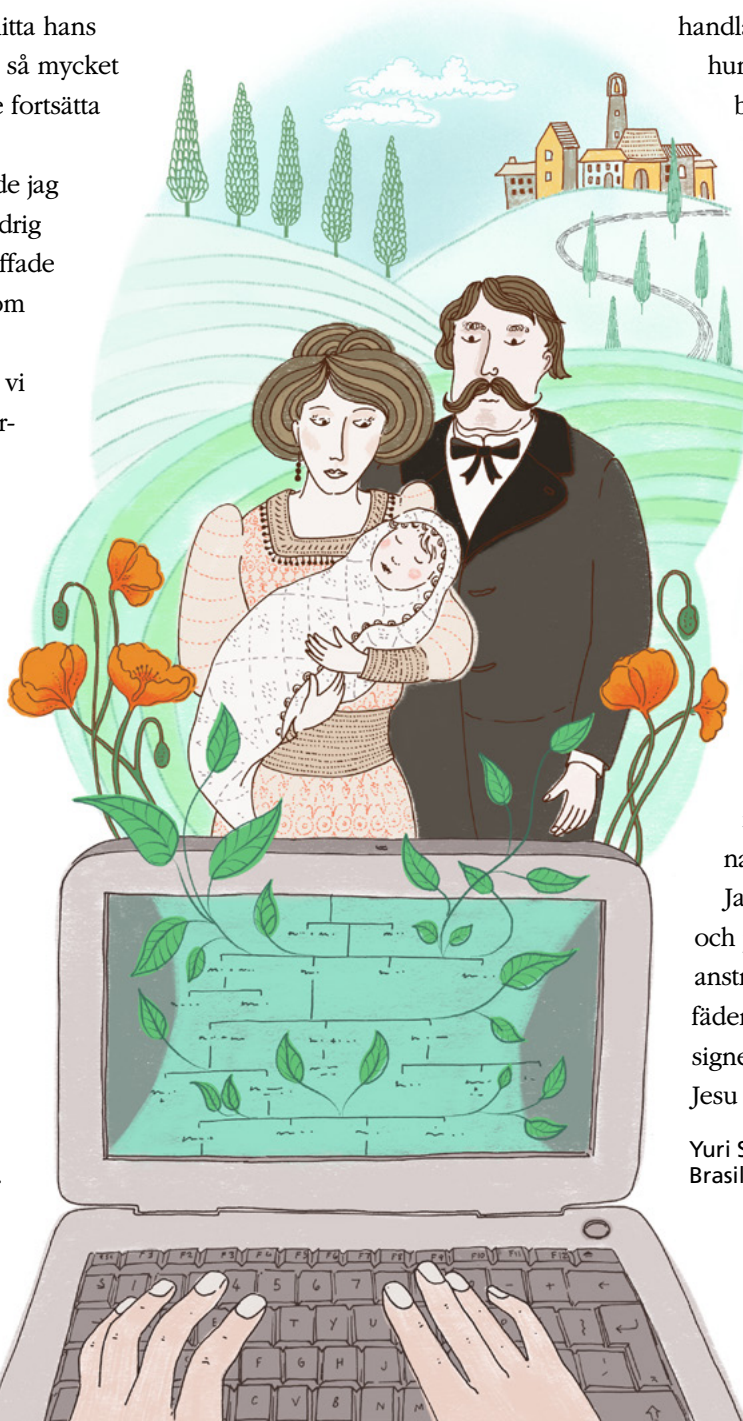
Hon frågade om jag tyckte om boken och om jag ville följa med henne och hennes bror till kyrkan. Två veckor efter att jag hade fått Mormons bok besökte jag kyrkan för första gången.

Söndagsskolektionen den dagen handlade om dop för de döda och hur viktig släktforskningen är. Jag blev mycket intresserad. Jag träffade missionärerna och var med på ett möte om släktforskning på eftermiddagen i stavscentret. Medan jag undersökte kyrkan kände jag mina förfäders närvaro, och jag kände mig uppmuntrad att lära mig mer.

När missionärerna uppmanade mig att döpas tänkte jag först på allt som hade hänt sedan jag började släktforska. Det kunde inte bara vara en slump att jag fick höra om evangeliet och lära mig om vikten av släktforskning. Jag sa ja till missionärernas uppmaning att döpas.

Jag släktforskar fortfarande, och jag är tacksam över att mina ansträngningar att hitta mina förfäder nu kan ge dem eviga välsignelser tack vare att jag hittade Jesu Kristi evangelium. ■

Yuri Siqueira Zanini, Rio de Janeiro, Brasilien

NÅ UT TILL ANNA

För några år sedan undervisade jag sexåringarna i Primär. Anna var med på min lista över barn. Jag kände familjen tillräckligt väl för att veta att hennes föräldrar hade separerat och att hon bodde hos sin pappa. De kom sällan till kyrkan.

Jag åkte hem till Anna och hennes pappa för att prata med dem och inbjuda Anna till Primär. Anna verkade intresserad, men hon kom aldrig. Varje söndagsmorgon i flera veckor ringde jag hem till henne för att inbjuda henne till Primär. Ingen svarade, men jag lämnade alltid ett meddelande och sa till Anna att jag skulle bli så glad att se henne i Primär.

En söndagsmorgon var Anna där. Hennes pappa hade hjälpt till att göra henne i ordning för Primär i hennes finaste klänning och sedan skjutsade han henne till kyrkan. Jag var glad att se henne och hälsade henne välkommen och hjälpte henne att lära känna de andra barnen i klassen.

Vi hade en lektion, sjöng sånger och hade en stund för att rita och måla i slutet av lektionen. När barnen gick ut kom Anna fram till mig och lade ett hopskrynklat papper i mina händer. Först trodde jag att det var skräp. Jag skulle just slänga det, men Anden manade mig att veckla upp det. Anna hade skrivit något till mig på papperet. Med en sexårings handstil stod det: "Jag älskar dig."

Anna kände mig inte tillräckligt väl för att säga "jag älskar dig". Allt hon visste om mig var en röst på hennes telefonsvarare som inbjöd henne att komma till Primär. Men den lilla ansträngningen att nå ut till Anna hjälpte henne inse att någon brydde sig om henne och ville hjälpa henne att känna Frälsarens kärlek.

Jag såg Anna i Primär då och då och hennes pappa kom också till

kyrkan ibland. Men när omständigheterna förändrades för deras familj såg vi dem inte lika ofta.

Jag har tänkt på Anna under årens lopp. Av hela mitt hjärta hoppas jag att hon minns sin tid i Primär. Hon kanske kommer ihåg en del av det hon lärde sig, men jag hoppas att hon minns känslan av Herrens kärlek, Andens tröst och hennes lärares kärlek. ■

Margaret S. Lifferth, Utah, USA

Anna hade skrivit något till mig. Med en sexårings handstil stod det: "Jag älskar dig."

HADE GUD GLÖMT MIG?

Jag hade letat överallt. Jag hade kört två gånger från kontoret till byggplatsen och letat efter de viktiga delarna som behövdes för att färdigställa kranen vi skulle skicka till en militäranläggning. Den skulle skickas om två dagar som var slutdatumet för vårt kontrakt. Mitt företag skulle behöva betala stora straffavgifter om vi inte följde kontraktet.

Jag gick in på kontorslagret och letade på nytt efter de delar som fattades. Jag sökte igenom varje låda och kontrollerade att delarna verkligen hade beställts. Det var för sent att beställa delarna på nytt och fortfarande klara slutdatumet. Jag kände mig missmodig. Jag åkte hem och funderade på hur jag skulle lösa problemet.

Jag höll en snabb och oengagerad bön och försökte sedan sova. Jag funderade tillbaka på vad jag hade gjort tidigare under dagen i hopp om att erinra mig något som jag hade missat. Jag vred och vände på mig till klockan var tre på morgonen.

Då satte jag mig upp. Jag tittade ner på kudden jag hade lagt på golvet som en påminnelse om att be. Jag kände inte för att be. Jag hade bett hela dagen men kände att det inte fanns något jag kunde säga som skulle göra någon skillnad. Hade Gud glömt mig?

Jag hade ingen annanstans att ta vägen så jag gick ner på knä och

Jag sökte igenom varje låda i lagerrummet men kunde ändå inte hitta delarna som fattades. Jag visste inte hur jag skulle lösa problemet och ändå klara slutdatumet.

började be. Jag frågade min himmelske Fader om han var medveten om min situation. "Himmelske Fader", vädjade jag", *du* vet var delarna som fattas är. Kan du tala om det för mig också – i dag?"

Senare den morgonen gick jag till mitt kontor. Jag lade portföljen på skrivbordet och kände att jag skulle titta i lagerrummet ännu en gång. Jag gick in i lagerrummet och tittade på lådorna som jag hade sökt igenom två gånger dagen innan. En stor låda fångade min uppmärksamhet. Det var något som inte såg rätt ut.

När jag tittade närmare såg jag att det inte var en låda utan två – den ena satt i den andra. Jag lyfte upp den översta lådan. I lådan under låg delarna! Jag bad en bön av tacksamhet och återvände till kontoret för att meddela tillverkarna att de delar som fattades hade blivit funna.

Plötsligt insåg jag att jag inte bara hade hittat delarna, utan jag hade också upptäckt att min himmelske Fader visste var jag var och att jag var viktig för honom. Gud hade inte glömt mig, och han kommer aldrig att göra det. ■
Edwin F. Smith, Utah, USA

MIN DRÖM GICK I UPPFYLLELSE

Jag föddes i Hongkong. När jag var liten drömde jag om att bo i ett vackert land, omgiven av naturen.

När jag hade vuxit upp och gift mig flyttade min man och jag till Australien. Han var en skicklig mekaniker och fick arbetsvisum. Det gjorde att vi kunde bo i Australien i fyra år.

När vi båda hade fått arbete fick vi tillstånd att bo kvar i ytterligare fyra år.

Under tiden arbetade vi på att förbättra vår situation så att vi kunde ansöka om permanent uppehållstillstånd. Vi hade inte råd att betala för engelskakurser, men en broder och en syster i vår församling hjälpte oss att lära oss engelska. Men när det nästan hade gått åtta år såg det ut som om vi var tvungna att lämna Australien. Vi fastade och bad om att hitta ett sätt att få stanna kvar. Vår församling fastade och bad för oss också.

Vår situation såg hopplös ut. Vi började packa och göra upp planer för återresan till Hongkong. En kväll ringde en vän och frågade oss om våra visa. Vi förklarade vår situation och han sa att han kände någon som arbetade för migrationsverket som kanske kunde hjälpa oss.

Dagen därpå träffade vi honom. Han fick oss snabbt att känna oss lugnare. Han skickade in papper för förlängning på ett annat visum – ett visum för permanent

uppehållstillstånd som krävde att vi flyttade ifrån Sydney och ut på landet.

Vi flyttade till en stad omkring en och en halv timme norr om Sydney. Vi hittade ett hus nära kyrkan, omgivet av Australiens lummiga grönska. Vi älskade vårt nya hem och vår nya församling.

Snart fick vi tillfälliga visa. Min man och jag fortsatte att be. Han fastade varje söndag i sex månader. Vi läste skrifterna dagligen och besökte templet varje vecka.

Så en dag fick vi ett telefonsamtal från mannen på migrationsverket. Vi behövde komma till kontoret i Sydney och lämna in våra pass. Vi fick tillbaka dem, stämplade med godkänt permanent uppehållstillstånd. Vi tackade vår himmelske Fader för den välsignelsen. Vi hade tro på att våra böner skulle besvaras, och det blev de. Och min dröm om att bo i ett land omgiven av naturen gick i uppfyllelse. ■
Valencia Hung, New South Wales, Australien

Från kust till kust: Vår resa till templet

Redaktörens anmärkning: Den här berättelsen är en påminnelse om vad ett ungt par offrade för att få beseglas för tid och all evighet. Vi hoppas att den inspirerar dig att göra tempeläktenskap till en prioritet i ditt eget liv.

Efraín Rodríguez

I oktober 1979, dagen efter att min fru Maria Onida och jag hade gift oss borgerligt, lämnade vi vår hemstad Arequipa i Peru, nära Stilla havets kust, för att resa till São Paulo tempel i Brasilien, vid Atlantens kust, för att beseglas. Vi var det första paret från Arequipa att resa landvägen för att

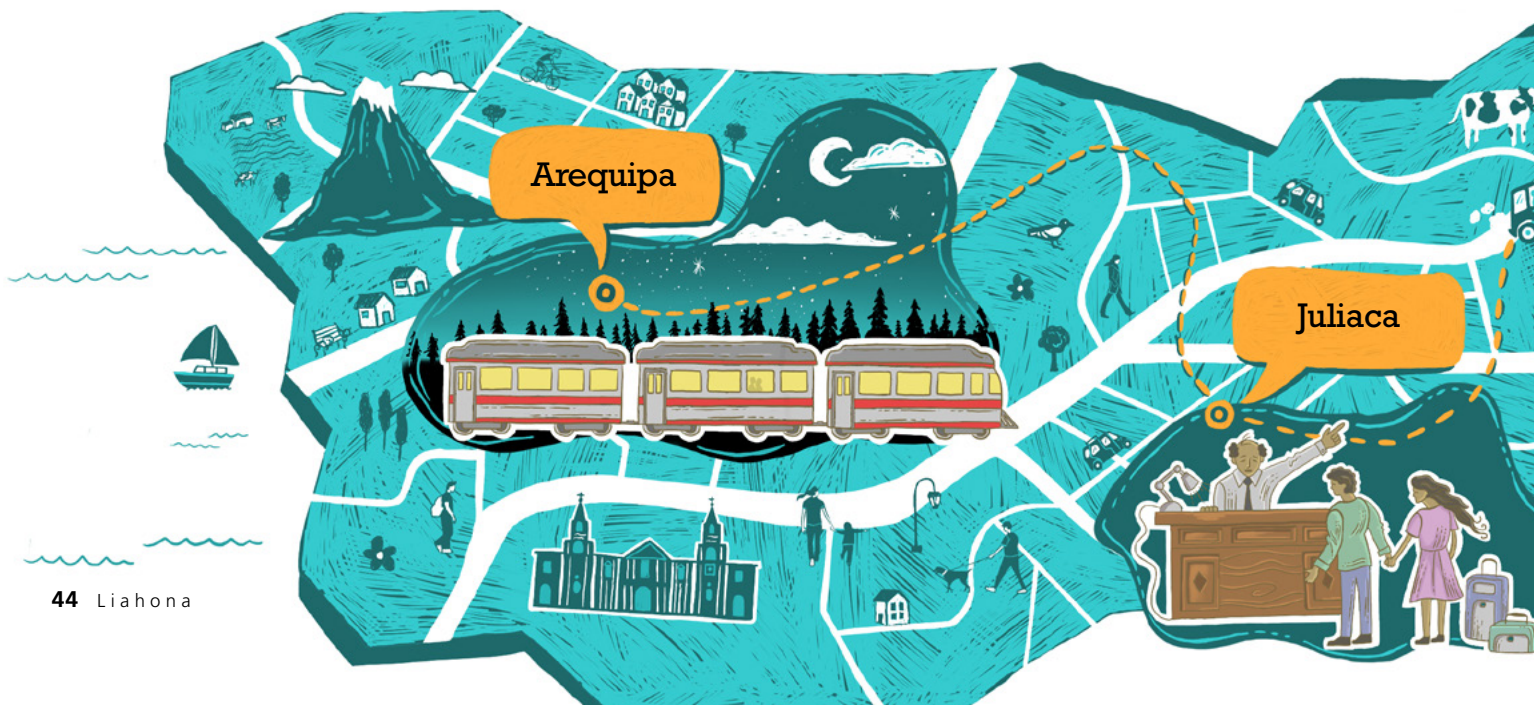
beseglas i det nyligen invigda templet – det första som byggts i Sydamerika. Vi hade planerat att göra resan fram och tillbaka på tio dagar, men allt som allt tog det 30 dagar på grund av det farliga politiska klimatet. Jag visste inte hur allt skulle ordna sig – allt jag visste var att jag hade lovat Gud att jag skulle beseglas till en värdig kvinna efter min mission.

Från Arequipa till Juliaca till Puno

Efter att ha rest i nio timmar nattetid kom vi fram till Juliaca i Peru. Det var torsdag, och vi behövde få stämplarna i våra pass och utresetillstånd så att vi kunde lämna landet. Följande dag var

Fastän min fru och jag hade ont om pengar och en riskfylld resa framför oss visste vi att vi behövde beseglas i templet.

en nationell helgdag och alla myndigheter skulle vara stängda under resten

emot pengarna och gav mig dokumenten. Vi var på väg!

När vi anlände till stadskärnan i La Paz i Bolivia höll det på att bli mörkt, och plötsligt kastades stenar mot bussen. Genom fönstren kunde vi se arga människor på gatorna som kastade stenar och satte upp barriärer för att stoppa trafiken. Vår buss åkte snabbt till stadens centrum. Den kvällen var början på en revolution i Bolivia.

Vi kom av bussen och började leta efter ett hotell. Det enda vi kunde hitta var mycket dyrt, men efter att ha upprepat min förklaring för en god man som arbetade där, lät han oss sova i hotellets rum för städartiklar mycket billigt. Han lade en madrass på golvet och gav oss filtar som skyddade oss mot kylan och ljudet av pistolskott som ekade utanför hela natten.

Vi gav oss därifrån nästa morgon, ängsligt och brådstörtat. På vägen till busshållplatsen såg vi soldater

uppbäckade av pansarvagnar som fyrade av gevär mot dem som protesterade mot revolutionen.

Det började bli ont om bensin, och i stället för tre bussavgångar per dag, som var det vanliga, var det bara en som annonserades. Sittplatserna hade varit slutsålda flera dagar i förväg. Jag letade reda på chefen och sa samma sak som jag sagt till alla andra: "Señor, vi är mormoner, och vi ska åka till templet för att gifta oss. Och du kan hjälpa oss." Han frågade: "Vart behöver ni åka?" "Cochabamba, señor." Han öppnade en låda och tog fram två biljetter. Jag kunde se att det inte fanns några fler. "Skynda er", sa han. "Bussen ska just åka." Våra resväskor verkade vara tyngdlösa och våra fötter rörde knappt vid marken – i våra händer hade vi dagens välsignelse.

Från Cochabamba till Santa Cruz

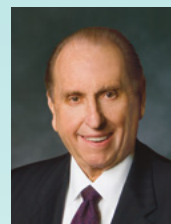
Vi anlände till Cochabamba mitt under ytterligare kaos på grund av

revolutionen. Vi såg en marknad full av tält där en vänlig peruan lät oss tvätta oss och lämna våra resväskor medan vi gick till bussterminalen. Med samma vädjan kom vi till en sista minuten-kö och sedan på en annan buss. Flera dagar senare kom vi fram till Santa Cruz, nära brasilianska gränsen. Tre morgnar i rad gick jag till tågstationen och frågade om det fanns några avgångar. Svaret var alltid nej. Men den fjärde dagen hörde vi att ett tåg snart skulle avgå till Brasilien.

Vid det laget hade vi nästan inga pengar kvar. Jag berättade om min oro för min fru som bestämt svarade: "Även om vi måste gå till fots eller rida på en åsna så ska vi klara det." Hennes svar gladdade mig. Jag oroade mig inte för pengarna under resten av resan eftersom vi litade till vår tro.

Medan vi pratade kom en gammal dam fram till oss. Hon ställde sig framför min fru och sa: "Unga dam, skulle

VÅRT VARJE UPPOFFRING

”De som förstår de eviga välsignelser templet har att ge, vet att ingen uppoffring är för stor, inget pris är för tungt, inget bemödande för svårt för att få de välsignelserna. Det kan aldrig bli för många mil att resa, för många hinder att övervinna eller för mycket obekvämlighet att uthärda. De förstår att det är genom förbunden vi ingår i templet som vi en dag kan återvända till vår himmelske Fader som en evig familj, och att bli begåvade med välsignelser och kraft från höjden är värt varje uppoffring och varje ansträngning.”

Se president Thomas S. Monson (1927–2018), ”Det heliga templet – en ledstjärna för världen”, *Liahona*, maj 2011, s. 92.

du vilja ha två biljetter för resan i dag?” Min fru nästan ryckte biljetterna ur kvinnans hand. Jag betalade den gamla kvinnan och hon försvann i folkmängden. Det tog några sekunder innan vi förstod att Herren och hans änglar fortfarande var vid vår sida.

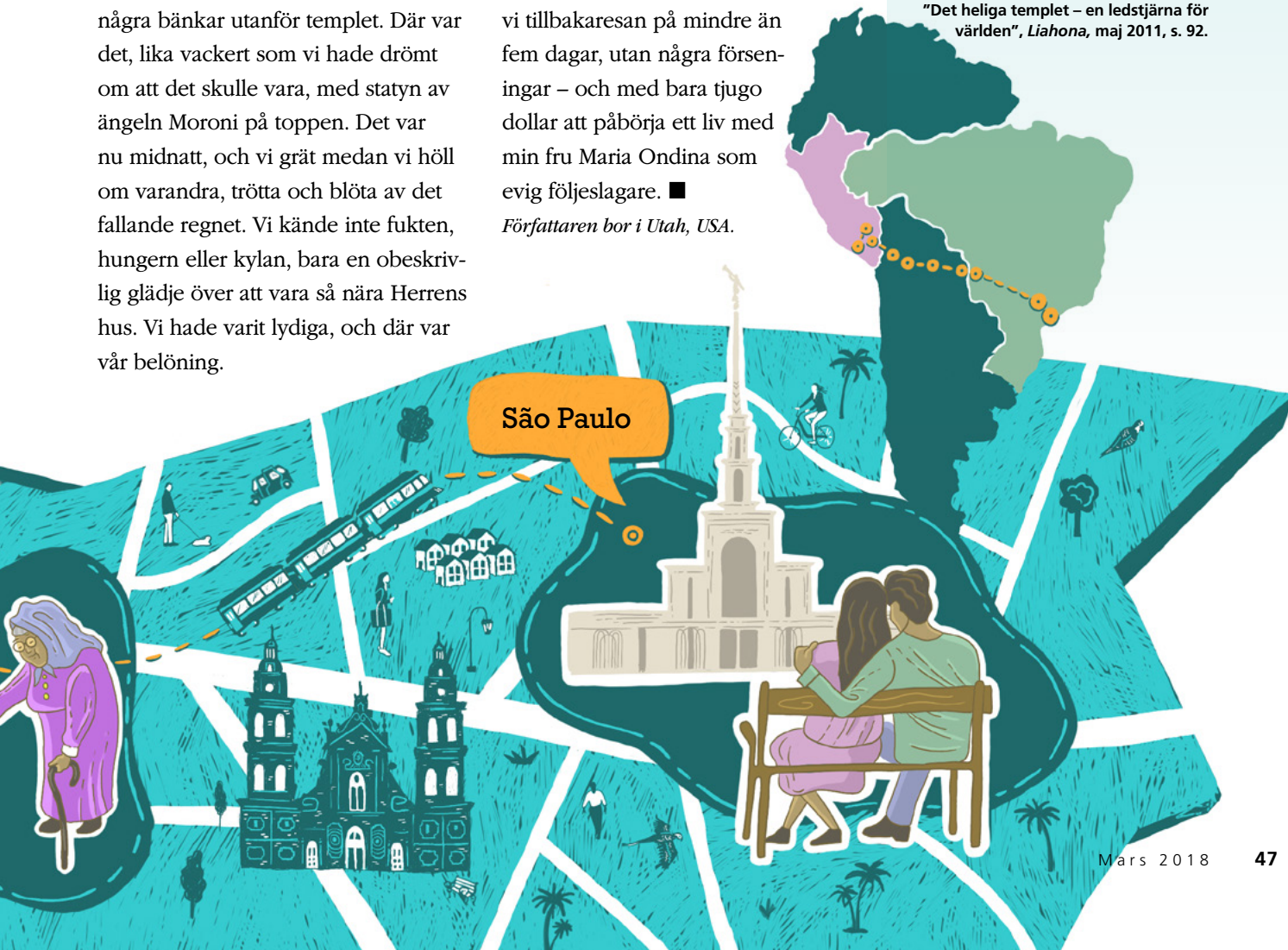
Från Santa Cruz till São Paulo

När vi äntligen var framme vid templet i São Paulo tack vare en sista skjuts av en vän vi hade fått på tåget var gästhemmet stängt. Resignerade men glada satte vi oss tillrätta på några bänkar utanför templet. Där var det, lika vackert som vi hade drömt om att det skulle vara, med statyn av ängeln Moroni på toppen. Det var nu midnatt, och vi grät medan vi höll om varandra, trötta och blöta av det fallande regnet. Vi kände inte fukten, hungern eller kylan, bara en obeskrivlig glädje över att vara så nära Herrens hus. Vi hade varit lydiga, och där var vår belöning.

Medan vi njöt av det ögonblicket var det någon som klappade mig på axeln. Det var en av mina tidigare missionärskamrater som hade beseglats i templet den dagen och var på väg tillbaka efter att ha ätit middag med sin fru. Han lät oss sova i deras lägenhet den natten, och nästa dag var han ett av vittnena vid vår besegling som förrättades av tempelpresidenten själv. Vad vackert det var att se min fru i celestia rummet, helt klädd i vitt.

Med ett lån från min missionärsvän och hjälp av tempelpresidenten gjorde vi tillbakaresan på mindre än fem dagar, utan några förseningar – och med bara tjugo dollar att påbörja ett liv med min fru Maria Ondina som evig följeslagare. ■

Författaren bor i Utah, USA.

Jag planterade evangeliets frön i mammas hjärta

Sonia Padilla-Romero

Jag blev medlem i kyrkan när jag var 14 år. Mina föräldrar gav mig tillåtelse att döpas, men ingen av dem var intresserad av att bli medlem eller ens lära sig något om kyrkan.

I över tio år längtade jag efter att min familj skulle få känna glädjen jag kände i Jesu Kristi återställda evangelium, men under den tiden gick jag i kyrkan, tog emot min begåvning och tjänade som heltidsmissionär utan något stöd från familjen.

När jag kom tillbaka till Mexiko efter missionen på Temple Square i Salt Lake City, bodde jag med mamma. (Mina föräldrar skildes när jag gick i high school.) Jag började arbeta i Mexikos missionärsskola, så jag bad henne listigt nog att komma och träffa äldsterna och systrarna som jag undervisade. Jag var mer eller mindre uppenbar i min avsikt med att bjuda hem missionärerna som tjänade i min

församling på middag hos mamma och mig. Jag gjorde allt för att hon skulle träffa missionärerna i hopp om att hon kanske skulle fråga mer om evangeliet, men mina ansträngningar verkade inte vara till någon nytta.

Jag tror hon träffade varje missionsnärspår jag lärde känna under den treårsperioden, men ändå hände inget.

År 2008 flyttade jag till Förenta staterna för att ta sjuksköterskeexamen. I slutet av året, efter en omfattande renovering, hölls ett öppet hus för Mexico Citys tempel. Jag uppmanade mamma och gå och se vad templet handlade om medan möjligheten fanns. Efter mycket tjat från min sida gick hon med på att köra 11 mil för att vara med på templets öppet hus.

När jag pratade med henne senare berättade hon hänfört om vilken underbar upplevelse hon hade haft. Hon sa att hon hade planer på att åka dit igen. Faktum är att hon åkte

Jag gjorde allt jag kunde komma på för att undervisa mamma om kyrkan, men det var ett öppet hus för ett tempel som verkligen betydde något.

dit ett flertal gånger under de återstående veckorna av templets öppet hus. Hon var till och med på det kulturella evenemanget före templets återinvigning.*

Nästa gång vi pratade på telefon berättade mamma att hon skulle be missionärerna komma och undervisa henne. Helt plötsligt ställde hon frågor

och var uppmärksam på de sätt som jag hade hoppats på så länge. När jag kom hem på jullovet lade jag märke till att hon var annorlunda. Hon hade alltid varit vänlig och medlidsam, men jag såg en stor förändring hos henne – en omvändelse.

Jag återvände till skolan helt förundrad över det som höll på att ske. En vecka senare ringde mamma och sa: "Sonia, jag ville bara veta när du kommer tillbaka till Mexiko, för jag ska döpas."

Jag blev så lycklig och glad! Jag flög hem i februari till hennes dop och bodde sedan hos henne i flera månader. Det var underbart att se henne gå i kyrkan, se henne tacka ja och tjäna i ett ämbete och se henne växa i evangeliet. Jag visste att hon visste att det var sant.

Det var också mäktigt att höra henne be. Jag blev särskilt rörd över att höra henne be för mig och min säkerhet innan jag återvände till Förenta staterna. Det finns inget som en förälders bön för sitt barn.

Varför hände det inte tidigare? Jag vet inte. Kanske behövde mamma få frön planterade i sitt liv innan hon kunde ta emot evangeliet. Kanske berörde templet henne på ett sätt och vid en tidpunkt, som mina tidigare ansträngningar inte kunde göra. När jag har sett Herren verka i mammas liv har jag blivit påmind om tillfällen när jag har sett hans hand i mitt eget liv, och det ger mig stort hopp om

vad han kan göra för mina andra familjemedlemmar.

Jag vet att Herren är medveten om oss och att han vägleder oss. När jag låter honom leda mitt liv så hamnar jag på de rätta platserna. När jag följer min egen vilja så tar det längre tid och är oftast svårare. Jag föredrar att låta Herren överraska mig och visa mig vad han har i beredskap åt mig. ■

Författaren bor i Utah, USA.

* Mexico City tempel återinvigdes den 16 november 2008 av president Thomas S. Monson, och efter en andra renovering återinvigdes det igen den 15 september 2015 av president Henry B. Eyring.

DET HELIGA TEMPLETS VÄLSIGNALSER

"Jag uppmanar er att göra det heliga templets välsignelser till början och slutet av varje missionärs upplevelse, inklusive er egen. Genom er blir templet en samlingsplats för alla som kommer in i Kristi fålla."

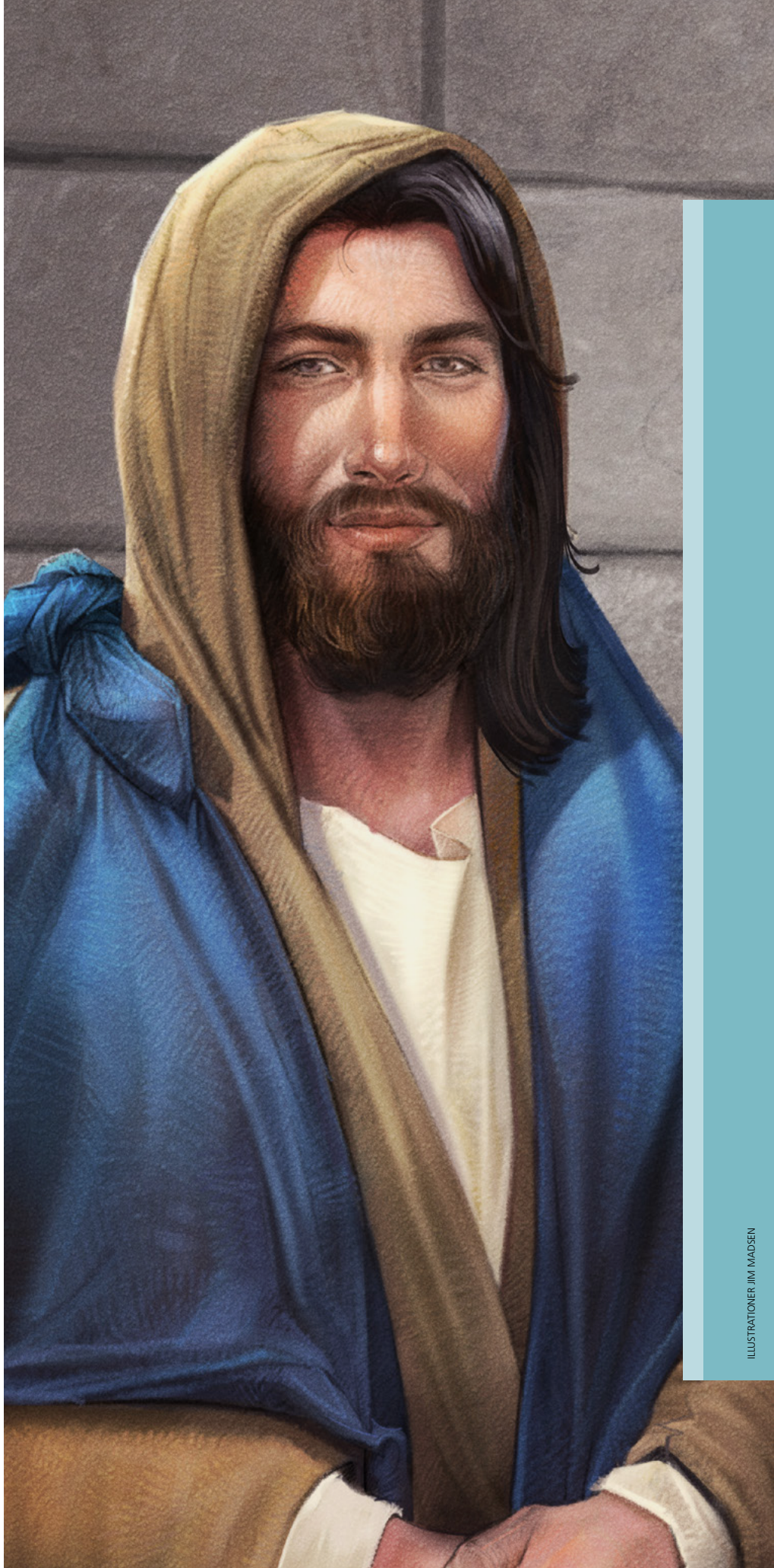
Biskop Gérald Caussé, presiderande biskop, seminarium för nya missionspresidenterna, 27 juni 2015.

JESUS ÄR KRISTUS

NUTIDA
PROFETERS
VITTNESBÖRD

ILLUSTRATIONER: JIM MADSEN

FÖRUTTILLVARON

Herren Jesus Kristus sa:
 ”Lär av mig och lyssna till
 mina ord. Vandra i min Andes
 ödmjukhet, och du skall ha
 frid i mig” (L&F 19:23). Som
 du vet är den här versen årets
 tema för veckoträffarna. Har
 du funderat över hur du ska
 lära av honom och lyssna
 till hans ord?

Ett sätt att lära av honom
 är genom kyrkans presidenter.
 Som nutida profeter som
 har kallats att vara särskilda
 vittnen om Kristus har de
 vittnat, och fortsätter att vittna,
 om Frälsarens gudomliga roller
 i föruttillvaron, under jordelivet
 och under livet efter detta i vår
 himmelske Faders eviga plan.

”Vi vet att frälsningen är i Kristus, att han var den evige Faderns förstfödde Son, att han blev utvald och förutordinerad i rådet i himlen att arbeta fram den slutliga och eviga försoningen, att han har fötts till världen som Guds Son och att han har fört liv och odödlighet i ljuset genom evangeliet.”¹

President Joseph Fielding Smith (1876-1972), kyrkans tionde president

”Guds Son ... hade förmågan att skapa världar, att leda dem. Han kom hit som den enfödde Sonen för att fullgöra en mission, att vara som ett lamm som slaktats före världens grundläggning, att åvägabringa frälsning för alla människor. Genom att ge sitt liv öppnade han dörren för uppståndelsen och undervisade om sättet varpå vi kan få evigt liv.”²

President Harold B. Lee (1899-1973), kyrkans elfte president

”Jesus Kristus var och är Herren, den Allsmåktige. (se Mosiah 3:5). Han utvaldes innan han föddes. Han var allsmåktig skapare av himmel och jord. Han är livets och ljusets källa.”³

President Ezra Taft Benson (1899-1994), kyrkans trettonde president

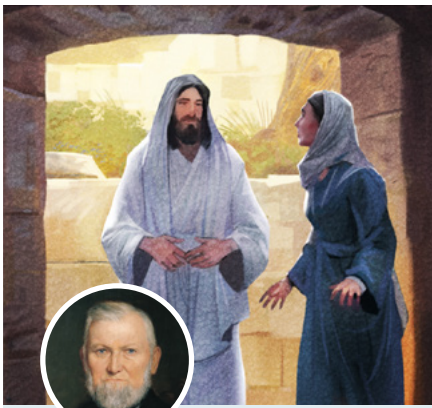

HAN ÄR VÅR ÅTERLÖSARE

"Av allt hjärta och med själens innerlighet höjer jag min röst i vittnesbörd i dag som särskilt vittne och förkunnar att Gud lever. Jesus är hans Son, Faderns Enfödde i köttet. Han är vår Återlösare, han är vår Medlare inför Fadern. Han älskar oss med en kärlek vi inte helt kan förstå, och eftersom han älskar oss gav han sitt liv för oss. Min tacksamhet mot honom går inte att uttrycka i ord."¹¹

Thomas S. Monson (1927-2018), kyrkans sextonde president

JORDELIVET

"Syftet med Kristi mission till jorden var att han skulle frambära sig själv som ett offer för att återlösa människoläktet från den eviga döden. ...

Ingen har makt att frälsa människornas själar och ge dem evigt liv, förutom Herren Jesus Kristus, under ledning av sin Fader."⁴

Wilford Woodruff (1807-1898), kyrkans fjärde president

"Jesus är världens Återlösare, människoläktets Frälsare ...

Han kom för att undervisa oss om Guds egenskaper, och genom exempel och föreskrifter visa på den väg som, om vi vandrar på den, leder oss tillbaka till hans närhet. Han kom för att krossa dödens bojar som höll människan fången och möjliggöra den uppståndelse varigenom graven berövas sin seger och döden sin udd."⁵

President Heber J. Grant (1856-1945), kyrkans sjunde president

"Jesus Kristus har påverkat mänskligheten mer än någon annan som någonsin levat. ...

Han botade sjuka, återgav blindas synen, kastade ut onda andar, återgav liv till döda, gav tröst åt de bedrövade, spred det glada budskapet om kärlekens evangelium, vittnade om Fadern, undervisade om den eviga frälsningsplanen och lade grunden till en organisation som skulle ge människan frälsning - hans kyrka."⁶

President Spencer W. Kimball (1895-1985), kyrkans tolfte president

LIVET EFTER DÖDEN

”De fundamentala principerna i vår religion är apostlarnas och profeternas vittnesbörd om Jesus Kristus, att han dog, begravdes och uppstod på den tredje dagen och uppsteg till himlen. Allt annat som tillhör vår religion är endast tillägg till detta.”⁷

President Joseph Smith (1805-1844), kyrkans första president

”[Han] övervann ... döden, helvetet och graven och uppstod i triumf som Guds Son, den sanne evige Fadern, Messias, Fridsfursten, Återlösaren, världens Frälsare ... Som Guds Son triumferade han över allt, och uppsteg för att för evigt befinna sig på Guds högra sida.”⁸

President John Taylor, (1808-1887), kyrkans tredje president

”Jag bär högtidligt och tacksamt vittnesbörd om att Jesus är Kristus, världens Frälsare. Han är förvisso den vi tillber och nyckeln till vår glädje. Låt oss följa Guds Son på alla sätt och i alla livets alla skiften. Låt oss ha honom som föredöme och vägledare.”⁹

President Howard W. Hunter (1907-1995), kyrkans fjortonde president

”Jag kan inte vara tacksam nog för den försoning som min Frälsare och min Återlösare åstadkom. Genom hans offer vid kulmen av ett fullkomligt liv - detta offer som gavs i ousäglig pina - bröts dödens band, och alla människors uppståndelse blev säkerställd. Utöver detta har porten till celestial härlighet öppnats för alla som accepterar gudomlig sanning och lyder dess bud.”¹⁰ ■

President Gordon B. Hinckley (1910-2008), kyrkans femtonde president

SLUTNOTER

1. Joseph Fielding Smith, ”Ut ur mörkret”, *Nordstjärnan*, okt. 1971, s. 291 (standardiserad användning av stor begynnelsebokstav).
2. *Kyrkans presidents lärdomar: Harold B Lee* (2001), s 18.
3. Ezra Taft Benson, ”Jesus Kristus: Vår Frälsare och Återlösare”, *Nordstjärnan*, apr. 1984, s. 9.
4. *Kyrkans presidents lärdomar: Wilford Woodruff* (2005), s. 67, 73 (standardiserad användning av stor begynnelsebokstav).
5. *Kyrkans presidents lärdomar: Heber J. Grant* (2003), s. 220, 221.
6. Spencer W. Kimball, ”Den sanna vägen till liv och frälsning”, *Nordstjärnan*, okt. 1978, s. 9-10 (standardiserad användning av stor begynnelsebokstav).
7. *Kyrkans presidents lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 49.
8. *Kyrkans presidents lärdomar: John Taylor* (2002), s. 43.
9. Se Howard W. Hunter, ”Följ Guds Son”, *Nordstjärnan*, jan. 1995, s. 87.
10. Gordon B. Hinckley, ”Mitt vittnesbörd”, *Nordstjärnan*, jan. 1994, s. 49.
11. Thomas S. Monson, ”Se tillbaka och gå framåt”, *Liahona*, maj 2008, s 90.

Fakta om JESUS KRISTUS,

Jesus Kristus ...

Du ...

"var i begynnelsen innan världen var till" (L&F 93:7).

"växte till och fylldes av kraft" (Luk. 2:40).

"växte till i vishet,

"i ålder (fysiskt sett),

"och välbehag inför Gud ...

"och människor" (Luk. 2:52).

"fortsatte från nåd till nåd tills han mottog en fullhet" (L&F 93:13).

"var [också] i begynnelsen hos Fadern" (L&F 93:23).

växer till och fylls av kraft, genom att både *lära* dig och *tillämpa* evangeliets principer.

växer till i vishet genom utbildning, kloka beslut och erfarenhet.

växer fysiskt sett.

kan växa i välbehag inför din himmelske Fader genom att följa buden.

kan få dina föräldrars och andras tillit genom att visa att du blir alltmer mogen och ansvarsfull.

kan också ta emot en fullhet genom Jesus Kristus - om du håller Guds bud (se L&F 93:27).

fakta om DIG

När vi förstår vissa fakta om Frälsaren och hans liv så kan det hjälpa oss att tro på att det verkligen är möjligt att följa honom.

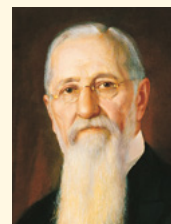
David A. Edwards

Kyrkans tidningar

Jesus Kristus är på alla sätt mycket mäktigare än någon av oss (se Jes. 55:8–9; Abr. 3:19). Det var ingen slump att han var Faderns "Ålskade och Utvalde från begynnelsen" (Mose 4:2) och att han uppnådde den härlighet han har.

Men vi ska inte tro att Frälsarens storhet sätter oss så långt bort från honom att hans uppmaning att följa honom känns som ett kall att göra det omöjliga. Nutida uppenbarelse hjälper oss se just hur uppnåeligt målet att följa Frälsarens exempel verkligen är.

Här är några fakta om Jesus Kristus och några fakta om dig. De kan hjälpa dig se att du faktiskt i stort sett kan följa samma väg han gick för att uppnå en fullhet av de välsignelser som din himmelske Fader har i beredskap åt dig.

RAD PÅ RAD

"Om Jesus, Guds Son och Fader till himlarna och den jord där vi bor, inte genast erhöill fullheten utan tillväxte i tro, kunskap, insikt och nåd tills han fick en fullhet, är det då inte möjligt för alla människor som är födda av kvinnor att erhålla litet i taget, rad på rad, bud på bud, tills de fått en fullhet, liksom han fick en fullhet, och upphöjas med honom i Faderns närhet?"

Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph F Smith (1999), s. 153.

"mottog [inte] fullheten från början, utan mottog nåd för nåd" (L&F 93:12). Det innebär att han inte hade fullkomlig kunskap om sin identitet och sin mission när han kom till jorden, och inte heller fullkomlig makt. Han tillväxte i kunskap och makt från Gud genom sin lydnad.

"blev frestad i allt liksom vi,

"men utan synd" (Hebr. 4:15).

hade inte fullkomlig kunskap om din identitet och ditt syfte när du föddes utan har gradvis fått del av den kunskapen. Genom den Helige Anden ger Gud oss andlig kunskap och kraft "rad på rad, bud på bud" (2 Ne. 28:30).

frestas.

har syndat (som alla andra) – men kan bli renad från synd genom Jesu Kristi försoning om du omvänder dig, döps, tar emot den Helige Anden och tar del av sakramentet.

Naturligtvis finns det andra fakta om Jesus Kristus som kan visa hur du följer honom. (Till exempel så döptes han, och det har du också – eller så kommer du att göra det). Och genom att lära dig mer om Jesus Kristus kan du se att när det gäller din väg i livet har han verkligen stakat ut kursen, väglett dig och förklarat varje läropunkt (se "How Great the Wisdom and the Love", *Hymns*, nr 195). ■

Äldste
Claudio R. M. Costa
i de sjuttios kvorum

FÖLJ PROFETEN

Alla välsignelser jag har i dag började med ett vittnesbörd om nutida profeter.

Jag döptes i juni 1977 när jag var 28 år. Det som gjorde att jag tog emot evangeliet är den tro på och kunskap om nutida profeter som jag fick.

När jag var 12 år besökte missionärerna mig och min familj – mina föräldrar, min bror och mina två systrar – och de pratade om familjen. De sa att kyrkans medlemmar har en familjekväll och förklarade vad en hemafton var.

Min far sa: "Tack för att ni kom, men vi är inte intresserade." Jag blev mycket ledsen, men han förklarade: "Min son, vi har *sju* familjekvällar i vår familj, och de sa att vi bara behöver ha *en*. De har inget att lära oss."

Jag läste om den första synen ...

Fem år senare när jag var 17 fick jag ett jobb på annan ort och bodde ensam. Medan jag var borta knackade missionärerna på mina föräldrars dörr igen. Den här gången lyssnade min familj och döptes. När mina föräldrar berättade det, sa jag: "Jag har inget intresse av religion just nu."

Det gick ytterligare fem år och jag åkte hem och bodde hos mina föräldrar medan jag bytte anställning. Far var församlingens missionsledare och varje eftermiddag kom missionärerna på ett kort besök för uppdatering och samordning av planer. En dag frågade de honom: "Vem är den unge mannen där?"

Han sa: "Det är min äldre son."

"Är han medlem?"

"Nej."

"Vi behöver prata med honom."

Men jag sa: "Nej, jag är inte intresserad."

UNDERVISNING OM JOSEPH SMITH

Så en dag gick far med på att låta missionärerna undervisa en kvinna hemma hos oss. De kom vid fem-tiden på eftermiddagen och började undervisa henne – och de visste att jag var i rummet intill och gjorde en smörgås innan jag skulle träffa mina vänner. De undervisade om en pojke som blev profet – Joseph Smith – och den första synen. Och jag lyssnade från det andra rummet.

När jag till slut gick hemifrån började Anden arbeta i mitt hjärta och några frågor dök upp: "Varför gör du inte det som systrarna uppmanade kvinnan att göra? Varför studerar du inte Joseph Smiths historia och frågar Herren om han var en profet?" Och jag sa till mig själv: "Jag är lycklig. Jag gör bra saker. Jag behöver det inte." Men Anden började tampa med mig och jag bestämde mig för att inte träffa mina vänner den kvällen. Jag gick tillbaka hem.

och om Joseph Smiths och Oliver Cowderys dop och om profeten Joseph Smiths vittnesbörd.

Jag frågade mamma: "Var kan jag läsa om Joseph Smiths historia?" Hon gav mig sina skrifter och visade mig Joseph Smith – Historien, och jag läste och bad. Jag läste första stycket, begrundade det och frågade min himmelske Fader om det som stod där var sant. Jag gjorde så med varje stycke tills jag hade läst alltihop. Jag var angelägen om att få ett svar. Jag läste och bad hela natten, tills klockan var nästan halv tio morgonen därpå.

Herren uppenbarade för mig att Joseph Smith var en profet. Jag hade en mycket helig upplevelse. När jag var klar med min bön lovade jag att jag skulle ta reda på missionärerna och döpas eftersom jag hade fått en så stark övertygelse.

Jag sa till systrarna: "Jag behöver döpas nu." De förklarade vilka lektioner jag behövde ha och vilka beslut jag behövde fatta. Men jag sa: "Jag vill inte förlora en enda dag till med kunskapen som Herren har gett mig att Joseph Smith var en profet."

Systrarna ringde sin zonledare. Han gick med på att de gick igenom lektionerna snabbare. Han bestämde tid för en dopintervju och sa att han också behövde prata med församlingens missionsledare, och jag sa: "Bekymra dig inte om det, jag pratar med missionsledaren. Det är min pappa. Han har bett i åratal om att jag ska döpas."

Mitt dop var en upplevelse jag ska minnas för evigt. Vilken härlig och underbar känsla. Jag kände att jag var en ny man. Jag var ren. Jag kände mig så nära Gud och jag var så glad.

FÖLJA DEN LEVANDE PROFETEN

Eftersom jag har ett starkt vittnesbörd om vad som hände i den heliga lunden 1820 har jag alltid varit aktiv i evangeliet och i kyrkan. Jag började tjäna, verka i ämbeten och ge allt jag hade till kyrkan.

Två veckor efter mitt dop kallade stavspresidenten mig som ledare för de unga ensamstående vuxna i min stav (fast jag fick fråga honom vad en stav var). Efter ytterligare två veckor organiserade jag en regional konferens för ensamstående. Det var den bästa konferensen för ensamstående i världshistorien, för jag träffade min fru där.

Ett år senare gifte vi oss. Vi har nu varit lyckligt gifta i trettioåttio år. Vi har fyra barn och tio barnbarn, och alla välsignelser har vi tack vare ett beslut som vi fattade. Innan vi var gifta frågade jag henne: "Stöttar du mig i att vara absolut 100 procent lydig mot de levande profeterna?" Hon sa ja.

När jag hade döpts handlade det första talet jag hörde av president Spencer W. Kimball (1895–1985) om att vi ska vara oberoende och visa i fråga om pengar. Han sa också att vi ska ge våra barn en bra utbildning.¹ Vi har undervisat om de

Jag följde president Kimballs råd.

Det hjälpte mig att ge mina barn en bra utbildning.

här två befallningarna i vår familj och det har varit till stor välsignelse. Mina barn befinner sig i goda omständigheter i dag. Inte för att jag är så smart. Jag valde bara att följa profeterna.

Jag älskar att tjäna Herren och mina medmänniskor, för det är det jag lärde mig av profeterna.

FÅ ETT EGET VITNESBÖRD

Följ profeterna. Lyssna på deras ord och gör det de undervisar om så blir du lycklig. Min tro och kunskap om kyrkan och evangeliet kom från mitt vittnesbörd om att Joseph Smith var en profet.

Jag älskar min himmelske Fader och Jesus Kristus. Det är min önskan att få vara tillsammans med dem för evigt. Det är därför det är så viktigt att lyssna på profeterna – de vet vägen tillbaka till Guds närhet.

Jag tycker att alla ungdomar ska läsa Joseph Smiths historia med ärligt uppsåt, med ett öppet hjärta och ett öppet sinne, och fråga sin himmelske Fader. Och jag är övertygad om att Herren ger ett svar, som han gav mig. Om du läser den version vi har i skrifterna kan du få ett starkt vittnesbörd. Sedan kan du läsa de andra versionerna också.²

Joseph Smith såg ljuset, han såg Gud Fadern och Jesus Kristus, och de talade till honom. Det här är gudomlig kunskap som kommer från Gud, genom Anden.

När du har fått den bekräftelsen i ditt hjärta, sätt då upp ett mål att känna till de levande profeternas ord. Studera deras ord i skrifterna, under generalkonferenserna, i *Vägledning för de unga*, i kyrkans tidningar och på LDS.org. Lär er deras råd i seminariet, i söndagsskolan och på kvorum- och klassmöten. Sätt upp mål som är baserade på profetiska prioriteringar. Sätt sedan igång.

Du kommer då att känna dig närmare Herren. Du kommer att känna hur din intelligens utökas för skolan och alla andra angelägenheter. Och kom ihåg att du aldrig är ensam. Du har stöttande personer runtomkring dig som är redo att hjälpa, bland annat din biskop eller grenspresident. Och Herren och hans Ande är med dig. ■

SLUTNOTER

1. Se Spencer W. Kimball, "Välfärden: Evangeliet i verksamhet", *Nordstjärnan*, apr. 1978, s. 118–123.
2. Se "Redogörelser för den första synen", Evangelieämnen, topics.lds.org.

Min familj har välsignats av att jag har följt profeterna.

NYCKELN TILL ATT FÖRLÅTA MIG SJÄLV

Det hade gått fem månader, men jag kunde fortfarande inte förlåta mig själv. Ända sedan jag tabbade mig och gjorde något som jag skämdes för kändes det som om jag befann mig i en ond cirkel. Skammen byggdes på när jag gjorde något annat som jag tyckte var fel. Jag kunde inte känna någon frid.

Jag behövde inte fortsätta straffa mig själv för Jesus Kristus hade redan sonat mina synder.

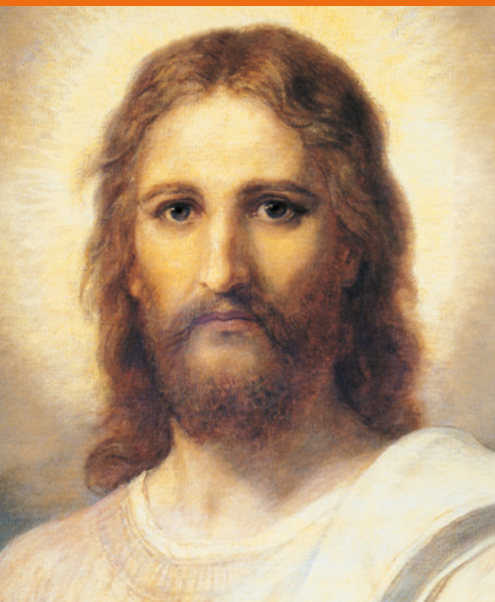

FOTO GETTY IMAGES: KRISTUS, AV HENRICH HORMANN

Jag hade bett om förlåtelse och hade faktiskt känt att Gud förlät mig. Men jag kunde bara inte förlåta mig själv. Hur kunde jag det när jag hade syndat? Jag anklagade mig själv om och om igen, vilket hindrade mig från att gå vidare.

Under tiden när jag hade de här känslorna åkte jag på en sommarkonferens för ungdomar där en stor del av studierna var inriktade på Frälsarens försoning. En dag läste jag ett stycke i Enos bok som löd: ”Enos, dina synder är dig förlåtna, och du skall bli välsignad.

Och jag, Enos, visste att Gud inte kunde ljuga, varför min skuld var utplånad” (Enos 1:5–6).

Det var verkligen mäktigt. Jag insåg att Enos liksom jag hade gjort något fel och behövde förlåtelse. Han beskrev sin strävan att söka förlåtelse som en kamp inför Gud (se Enos 1:2). Men till slut, när Enos hade bett en hel dag och en hel natt, kände han frid. Och när han frågade ”Herre, hur kan det ske?” svarade Herren: ”Tack vare din tro på Kristus” (Enos 1:7, 8).

Där var nyckeln! Enos hade tro på Jesus Kristus. Om Enos kunde låta Frälsaren utplåna hans skuld, varför kunde då inte jag låta honom ge mig samma frid? Efter det tänkte jag på Jesus Kristus kärlek och förlåtelse varje gång jag kände att jag inte kunde förlåta mig själv. Jag bad om förmågan att släppa taget om mina negativa

känslor och sluta skämmas. Det tog ett tag, men efter många böner slutade jag känna mig så hemsk hela tiden. Äntligen kände jag frid.

Den här upplevelsen lärde mig mycket om Kristi nåd. När jag hade syndat kände jag ”sorg efter Guds vilja”, bad, omvände mig och fick en bekräftelse på att Gud hade förlåtit mig. Men ändå fortsatte jag att straffa mig själv. Jag insåg till slut att jag inte behövde fortsätta lida för synden jag hade begått eftersom Jesus Kristus redan hade betalat för den genom sin försoning. Det måste ha varit svårt och smärtsamt för honom, men han var ändå villig att lida så att jag inte skulle behöva göra det.

Sedan dess har jag lärt mig att lita på Jesus Kristus och låta hans frid fylla mitt liv genom att stärka min relation till honom och till min himmelske Fader. Jag försöker be och läsa skrifterna, särskilt Mormons bok, varje dag. Jag försöker vara med på upplyftande aktiviteter och använda bra media.

Jag gör fortfarande misstag, men jag vet att om jag omvänder mig och fortsätter göra mitt bästa, välsignar Jesus Kristus mig med sin nåd. När jag litar på honom och på min himmelske Fader finns det ett slut på skuld och skam. Jag har nu upplevt friden som kommer genom att ha tro på Jesus Kristus, och jag är starkare tack vare det. ■

Författaren bor i Utah, USA.

”Tack vare sitt försoningsoffer har
JESUS KRISTUS

MAKT OCH MYNDIGHET

ATT ÅTERLÖSA
hela mänskligheten.”

Äldste Dale G. Renlund
i de tolv apostlarnas kvorum
”Prästadömet och Frälsarens försonings kraft”,
generalkonferensen i oktober 2017.

Hur vet jag om jag har omvänt mig fullständigt?

Äldste D. Todd Christofferson i de tolv apostlarnas kворum har sagt att "omvändelse innebär en strävan att förändras" och att "verklig förändring kan kräva upprepade försök". Han har också sagt att "för att omvändelsen ska vara fullständig måste den omfatta inget mindre än ett förbund att lyda honom", vilket är en del av dopförbundet och sakramentet ("Omvändelsens gudomliga gåva", *Liahona*, nov. 2011, s. 39). Fullständig omvändelse innebär också att man försöker gottgöra skador som man har tillfogat andra. Dessutom har Herren sagt att en person som omvänder sig fullständigt från sina synder "bekänner dem och övergiver dem" (L&F 58:43). Du bör bekänna alla synder för din himmelske Fader och allvarliga synder för biskopen också. (Om du är osäker kan du prata med biskopen. Han finns där för att hjälpa dig.)

När du har gjort allt detta så är ett sätt att veta om du har omvänt dig fullständigt att se och känna omvändelsens inverkan – förändringar i dina önsknings, känslor, attityder, relationer och beteenden. Och viktigast av allt är att du genom fullständig omvändelse kan känna den Helige Andens sällskap. ■

Det är ett stort beslut att välja äktenskapspartner, och det gör mig nervös. Hur vet jag om jag har valt rätt?

Beslutet om vem du ska gifta dig med kan påverka din lycka i det här livet och i evigheterna. Men det bör inte ge dig sådan ångest att du blir paralyserad. Du kan känna frid och glädje över beslutet om du håller buden och följer goda råd. Här är några exempel på vad kyrkans ledare ofta lär om ämnet:

Det finns många val som kan vara "det rätta" när det gäller vem du ska gifta dig med. Lär känna många personer. Dejt personer med höga normer. Lev värdigt. Dejt sådana personer när du är ung vuxen som du kan besöka templet med. En potentiell äktenskapspartner är någon som du lär känna så väl att du vet om ni kan ingå förbund med er himmelske Fader tillsammans. Ta emot råd från dina föräldrar. "Utforska det i ditt eget sinne" och "fråga [sedan Gud] om det är rätt" (L&F 9:8). Bekräftelsen du får kan komma på många olika sätt, men den andra personen måste också få en bekräftelse. När ni väl har beslutat er för att vara ett par, arbeta då på att bli varandras "själsfränder". ■

”JAG ÄR GLAD ATT DU BJÖD HEM MIG”

På min första dejt med Nate blev jag överraskad när jag fick veta att han inte tillhörde kyrkan. Han var mycket artig, men när jag kom hem var jag inte säker på om jag ville gå ut på någon mer dejt med honom.

Veckan därpå ringde Nate för att höra om jag ville gå ut på nyårsafton. ”Jag är ledsen, Nate”, sa jag. ”Det är en söndagskväll, och min familj och jag ska se en utsändning med första

presidentskapet.” Jag fick en liten maning och tillade: ”Du får gärna titta på den med oss om du vill.” Jag blev chockad när han sa ja.

Jag kände Anden så starkt när profeten uppmanade oss att fatta beslut som skulle föra oss närmare Kristus. Nate lyssnade på vartenda ord. När han hade åkt hem kände jag mig lugn och fridfull. Han ringde morgonen därpå.

”Jag ville tacka dig för att du bjöd hem mig i går kväll”, sa han. ”Alla

mina vänner hade fest, och jag ville inte gå dit för jag visste att det skulle hända sådant som inte var bra. Jag är glad att du bjöd hem mig. Det känns jättebra.”

Anden talade om för mig att jag hade gjort rätt. Genom att vara vänlig hjälpte jag Nate att få känna välsignelserna av att leva rättfärdigt. Jag vet att Gud bryr sig om oss alla och att han alltid hjälper oss att välja det rätta. ■

Rachel H., Texas, USA

VILSE I TIJUANA

Ett år körde min familj och jag till Tijuana i Mexiko för att besöka några medlemmar där och lämna av lite material i missionshemmet. Men när vi hade passerat gränsen mellan Kalifornien och Mexiko körde vi vilse. Ingen av oss hade mobil så vi kunde inte kontakta någon för att be om hjälp.

Till slut föreslog min syster att vi skulle stanna vid sidan av vägen och be en bön. Vi blundade och böjde ner våra huvuden medan hon bad. När hon var klar tittade jag upp och det första jag såg var en taxi med ett stort märke av templet i San Diego. Jag utbrast: "Templet!"

En av mina systrar gick ut ur bilen och sprang fram till taxin som stod stilla på grund av trafiken. Hon pratade kort med föraren och sprang tillbaka och sa att han hade sagt att vi skulle följa efter honom. Vi följde efter när han körde in och ut mellan filerna genom Tijuanas gator tills vi kom fram till missionshemmet.

Den här upplevelsen stärkte mitt vittnesbörd om att vår himmelske Fader lever och att han vakar över oss. Att trofast be tillsammans som familj är en underbar känsla, och Gud hör verkligen våra böner. ■

Corbin D., Kalifornien, USA

FINNS DET VERKLIGEN INGET MER ATT GÖRA I MIN SLÄKTFORSKNING?

Jag ville verkligen hjälpa till med släktforskningen, men pappa hade sju generationer i sitt släkträd och alla tempelföräntningar var gjorda. Han hittade ingen ny information om sin släkt på elva år. Min önskan och mitt hopp tynade bort. Jag sa frustrerat till mig själv: "All släktforskning är gjord. Var ska jag få tag på namn att ta till templet?"

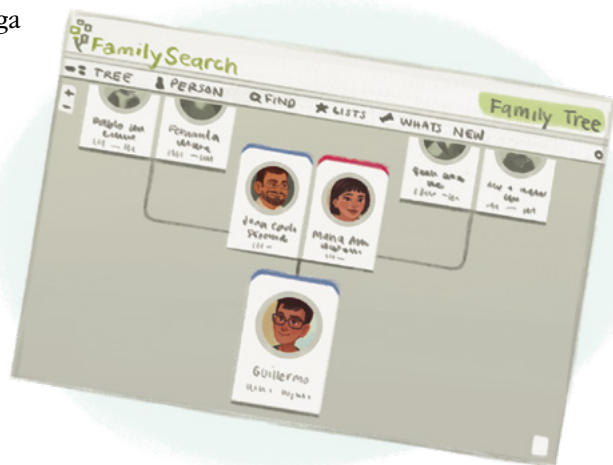
Jag bestämde mig för att titta på all information som pappa hade på sitt släkträd i FamilySearch och en röst sa mig att det fortfarande fanns mycket att göra. Jag började söka efter information överallt på internet. Jag hittade många personer med mitt efternamn, men jag kunde inte se hur jag var släkt med dem.

När jag hade förlorat allt hopp bestämde jag mig för att fasta med mamma för att vi skulle lyckas med vår släktforskning. Nästa söndagsmorgon när vi förberedde oss för att åka till kyrkan, gjorde jag som vanligt en sökning på internet, och plötsligt hittade jag en sida med information som jag aldrig hade sett förut. Det var ett underverk!

Med hjälp av den nya informationen tog jag vid 14 års ålder totalt 400 släktnamn till templet. Jag var så glad. Det bästa var att kunna ge en del av namnen till de andra ungdomarna och se deras glädje över att ha så många kort i händerna.

Jag vittnar om de här stora och underbara verket. När vi släktforskar hjälper Anden oss att lyckas och berör våra hjärtan. ■

Guillermo T., Chile

Redo att HJÄLPA!

Jag försöker låta mitt ljus
lysa genom att vara redo att
hjälpa! Om något behöver
göras så är jag redo!

1

Tre språk

Pappa är från Hongkong
och mamma är från Guangxi
i Kina. Jag kan tre språk –
kantonesiska, mandarin och
engelska. I min gren pratar vi
kantonesiska och mandarin på
sakramentsmötet, och vi har
kombinerade möten i Primär
med en engelsktalande gren.

Psalmbokshjälpare

Varje söndag hjälper jag missionärerna
att dela ut program. Jag ser till att alla får ett.
Om det är någon som inte har en psalmbok,
hämtar jag en så att de kan sjunga.

2

Hej,
jag heter
Aaron

och är från
British Columbia
i Kanada.

Framtida missionär

Jag ser fram emot att gå ut som missionär en dag. Min primärlärare har sagt att vi kan börja spara pengar nu. Så jag har börjat spara pengar i min missionssparbössa.

3

4

Ber med farfar

Jag vet att det är mycket viktigt att be. När min farfar passade min syster och mig när mina föräldrar var bortresta såg jag till att vi alltid bad våra böner.

5

Får det gjort

Ibland har vi aktiviteter i kyrkan, och jag stannar alltid kvar och hjälper till att ställa undan stolar och bord. När vi har Primärs medverkan på sakramentsmötet tycker jag om att säga min del.

HUR KAN DU LÅTA DITT LJUS LYSA?

- Hjälp till att ställa fram eller ställa undan stolar i Primär.
- Titta efter någon i kyrkan som behöver en vän.
- Plocka upp skräp.
- Se till att alla har en psalmbok.
- Hjälp din familj att komma ihåg att be.

SKICKA OSS EN STJÄRNA!

Hur låter du ditt ljus lysa, som Jesus bad oss göra? Mejla ett foto av din stjärna med din berättelse, ett foto av dig och tillåtelse från dina föräldrar till liahona@ldschurch.org.

Det rätta valet –
att skriva

Justina Lichner

Baserad på en sann berättelse

”Och de är fria att välja” (2 Ne. 2:27).

Justina satt mycket rakt på sin stol. Hon lade sina nya pennor till höger längst upp på bänken. Det var första dagen i skolan. Hon hade träffat sina klasskamrater och ritat en rolig bild.

Sedan sa fröken Werner: ”Nu är det dags att skriva!” Fröken Werner delade ut pappersark till klassen. ”Ni har 30 minuter på er att arbeta på det här. Sedan går vi på rast.”

Justina svalde. ”Å nej. Ska vi skriva redan”, tänkte hon.

Förra året hade det varit svårt för Justina att lära sig läsa och skriva. Alla hennes vänner verkade tycka om det. Det var inte så svårt för dem. Tänk om det här året skulle bli som det förra!

Justina tog upp en penna. Hon tittade på papperet. Det kändes jättejobbigt. Alla de andra eleverna höll på att skriva. Alla utom hon.

Hon ville prata med fröken Werner. Skulle hon bli arg för att Justina hade det svårt? Även om hon skulle bli det så lät det ändå bättre än att behöva skriva.

Justina gick fram till lärarens skrivbord. ”Fröken Werner ... det här är svårare än det jag gjorde förra året. Jag tror inte att jag kan göra det.”

Fröken Werner såg inte arg ut. Hon log mot Justina. ”Gör det du kan. Du blir kanske förvånad över vad du kan göra! Du kan inte alltid välja det som du är bra på. Men du kan alltid välja hur mycket du ska anstränga dig.”

Justina gick tillbaka till sin bänk. Hon tänkte på vad fröken Werner hade sagt. ”Jag kan välja att försöka.” Det var som det hon hade fått lära sig i Primär. Hennes klass läste ett skriftställe som sa att vi är ”fria att välja”. Det betyder att vi kan göra egna val. Vår himmelske Fader litat på att vi gör bra val. Han lovar att hjälpa oss när vi gör misstag.

Kunde skolan bli annorlunda i år? Kanske kunde hon *välja* att göra det annorlunda! Justina tog upp en penna. Hon tittade på papperet. Hon kände sig lugn. ”Okej. Jag ska göra det här”, tänkte hon.

Skolklockan ringde till rast. Justina var inte klar än. Men hon hade gjort mer än hälften! Hon räckte upp handen. ”Får jag stanna kvar och fortsätta arbeta? Jag är nästan klar!”

Fröken Werner log och nickade.

Till slut lämnade Justina in sitt papper. Hon hade lite ont i handen. Hon hade lite ont i huvudet också! Men hon log. Hon hade aldrig arbetat så flitigt med att skriva förut.

Nästa dag arbetade klassen på att läsa. Fröken Werner bad alla att läsa i 20 minuter. Justina försökte igen. Hon slog upp boken och ljudade orden.

Justina började göra val varje dag. Hon valde att läsa. Hon valde att skriva. Det kanske inte var så svårt att läsa och skriva!

Hon valde till och med att besöka biblioteket. Hon lånade böcker. Förra året skulle hon aldrig ha gjort det. Snart läste hon hela tiden. Och det var faktiskt roligt! Och ju mer hon läste desto bättre blev hon på att skriva.

När Justina blev äldre var hon glad att hon hade valt att arbeta flitigt på att läsa och skriva. För nu var det något av det bästa hon visste. ■

Författaren bor i Rheinland-Pfalz, Tyskland.

VUXEN

Hej, jag heter Justina! När jag hade lärt mig att tycka om att skriva så fortsatte jag bara. Jag skrev på high school. Sedan gick jag på college och lärde mig mer om att skriva. Nu är jag författare! Jag får skriva berättelser, som den här om mina svårigheter som barn. Jag har skrivit för tidskrifter, webbplatser och dagstidningar.

Alltid

Jordan Wright

Baserad på en sann berättelse

"Jag vill vara med min familj för evigt, och Herren har visat mig hur jag kan det" (se Children's Songbook, s. 188).

Seth studsade upp och ner i baksätet och sjöng en Sgalen sång. "Lugna ner dig, Seth", sa pappa. "Jag behöver koncentrera mig på att köra."

"Jag kan inte lugna ner mig", sa Seth. "Det är bara så jättekul!"

Pappa log. "Vad roligt att du är glad att träffa din lillebror."

När det kom fram till sjukhuset rusade Seth bort till mammas rum. Han visste var det var för mamma hade redan varit där i fem dagar. Hon behövde stanna kvar på sjukhuset eftersom lille Caleb var sjuk, och mamma var också lite sjuk. Seth hade bett att få se Caleb massvis med gånger, men mamma sa alltid: "Inte än." Hon sa att läkarna skulle avgöra om Caleb var stark nog för att få besök.

I dag hade läkaren ringt. I dag skulle det ske!

När Seth kom in i mammas sjukhusrum, höll hon redan Caleb. Seth sprang fram för att få se sin lillebror. Caleb

var pytteliten. Han såg mycket mindre ut än Seths kusiner som var bebisar. Och det var något som var annorlunda med hans näsa och öron. Han såg ut som en alf!

"Hej raring", sa mamma. "Kom och tvätta händerna, och sedan kan du hålla bebisen."

Seth tvättade händerna med en speciell tvål. Han klättrade upp på sängen och satte sig bredvid mamma. Hon lutade sig åt sidan för att lämna över bebisen till honom. Pappa hjälpte Seth att håll händerna på precis rätt ställe.

Seth tittade ner på Caleb. "Hej Caleb", sa han. "Jag är din bror Seth. Du ska sova i mitt rum, och jag kan visa dig alla mina leksaker, och vi kan leka i parken."

Lille Caleb tittade rakt på honom. Seth tyckte att det var den bästa bebisen han någonsin sett.

När Seth blev trött i armarna var det pappas tur att hålla Caleb. Mamma tog Seth i handen och tittade honom rakt i ögonen.

"Seth", sa hon. "Kommer du ihåg i Primär när du lärde dig om frälsningsplanen?"

bröder

Seth nickade. Det hade varit en bra dag. Syster Lopez hade en måne och en stjärna och en jord på pinnar. Seth fick hålla upp solen.

”Kommer du ihåg att vi bodde i himlen innan vi kom till jorden och att vi ska komma tillbaka till himlen när vi dör?”

Seth nickade igen.

”Lille Caleb är fortfarande mycket sjuk. Och läkaren säger att han inte lever så länge till. Han dör snart och kommer tillbaka till himlen.”

Seth tittade på mamma. Han tittade på lille Caleb i pappas armar. Sedan rynkade han på pannan. Han fick en klump i halsen. ”Men jag älskar honom. Jag vill att han ska stanna här och bo i mitt rum och leka med mig. Vill inte han stanna också?”

Mamma lade armarna om Seth. ”Naturligtvis vill han vara med oss. Vi är han familj. Men han får träffa oss igen.”

”Får han?”

Mamma nickade. ”Pappa och jag gifte oss i templet. Vi lovade att vår familj skulle vara tillsammans för evigt. Du

och Caleb kommer alltid att vara våra barn.”

”Det betyder att lille Caleb alltid kommer att vara din bror”, förklarade pappa. ”Och du får träffa honom i himlen igen.”

Seth var ledsen. Han var lite arg också. Men han tänkte på att han skulle få träffa lille Caleb i himlen och log lite ändå. Han sträckte ut handen och smekte lille Calebs mjuka hår. ”Vi kommer att vara bröder i himlen? Det är jättebra.”

Mamma pussade Seth på kinden. ”Det *är* jättebra.” ■

Författaren bor i Iowa, USA.

INGA RIKTIGA SLUT

”I vår himmelske Faders plan finns inga riktiga slut, bara eviga begynnelse.”

Se president Dieter F. Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet, ”Tacksam under alla förhållanden”, *Liahona*, maj 2014, s. 77.

"Jesus Kristus, mänsklighetens Frälsare och Återlösare, är inte död. Han lever – Guds uppståndne Son lever – det är mitt vittnesbörd."

Äldste M. Russell Ballard
i de tolv apostlarnas kворum

Från "Försoningen och en själs värde", Liahona, maj 2004, s. 86.

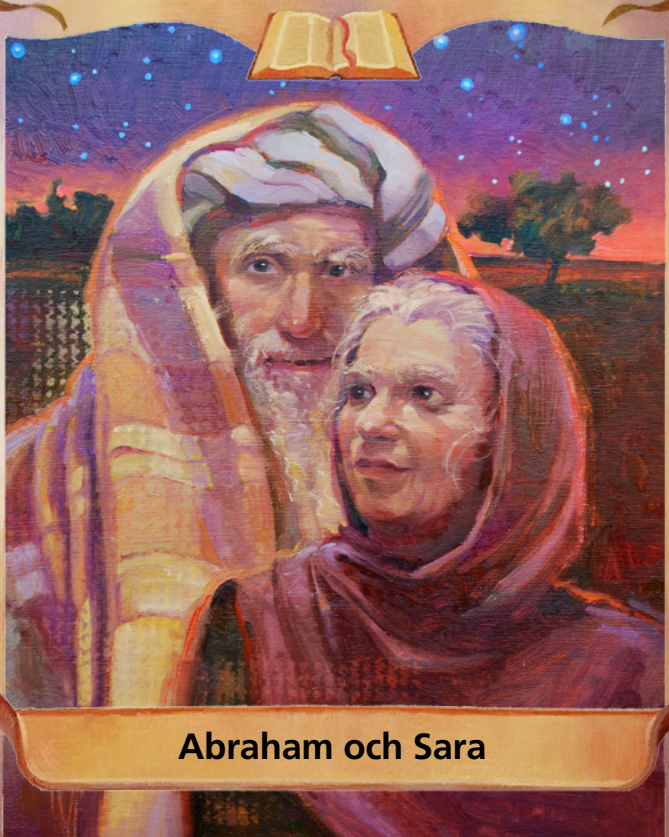
Abrahams förbund

När du har läst ett skriftställe färgar du motsvarande numrerade fält på bilden!

1. Abraham 1:1–2
2. Abraham 2:3–6
3. Abraham 2:8–12
4. 1 Moseboken 13:14–18
5. 1 Moseboken 17:3–8
6. 1 Moseboken 17:15–19
7. 1 Moseboken 18:10–14
8. 1 Moseboken 21:1–3

ILLUSTRATIONER DILLEEN MARSH

Abraham och Sara

Gud gjorde ett förbund, eller gav ett löfte, att Abraham och Sara skulle få barn, och att Gud skulle välsigna dem. Det dröjde mycket länge innan Abraham och Sara fick barn. Men de var ändå lydiga. När Abraham och Sara nästan var 100 år gamla fick de en son! Vår himmelske Fader välsignar oss när vi är lydiga, och välsignelserna kommer när han vet att det är bäst för oss.

- Lär dig Abraham 2:9 utantill.
- Kom på något du kan göra i dag för att vara lydig. Skriv ner vad du gjorde och hur det kändes.
- Se kapitel 8 av videorna om Gamla testamentet på scripturestories.lds.org.
- Jag kan vara lydig genom att ...

Getsemane

Förenklad

Med känsla ♩ = 44-48

Text och musik: Melanie Hoffman

Dm C Am B^b C B^b

Je - sus vand - ra - de till Get - se - ma - ne med tun - ga, lång - sam - ma steg.

Dm C Am B^b C Dm

Fräl - sa - ren god kval ut - stod när till Fa - dern hans bön upp - steg.

C F C F B^b F C

Get - se - ma - ne. Vår Fräl - sa - re — led för oss, bed - jan - de,

B^b C Dm (C) (Dm) C

i Get - se - ma - ne. Han fick kän - na all - ting

Am B^b C B^b

ont här om - kring, all den smär - ta som värl - den känt. I de

Copyright © 2018 by Melanie Hoffman. All rights reserved.
Sången får kopieras för tillfällig, icke kommersiell användning i kyrkan eller hemmet.
Denna text måste finnas med på varje kopia.

Dm C Am B^b C Dm

kval han ut-stod gav han sitt blod, den Fräl - sa - re Fa - dern sänt.

C F Dm C F B^b F C

Get - se - ma - ne. Vår Fräl - sa - re _____ led för oss, bed - jan - de,

B^b C Dm C F C

i Get - se - ma - ne. _____ Det små - ras - te som nå - gon-sin gjorts, den

B^b C F C B^b C F C

störs - ta smär - ta nå - gon har känt, den kamp som öpp - na - de him - me - lens port —

B^b F C B^b F C Dm C F

det - ta gjor - de Je - sus! _____ Ja, kam - pen vanns av Je - sus! _____ Get - se - ma - ne.
Get - se - ma - ne.

B^b C F B^b F C B^b C Dm

Vår Fräl - sa - re _____ gav det ba - ra han kan ge i Get - se - ma - ne.
Vår Fräl - sa - re _____ ger det ba - ra han kan ge från Get - se - ma - ne.

Noa

Kim Webb Reid

För länge sedan gjorde människorna på jorden felaktiga val. Gud sände en modig profet som hette Noa. Han sa till folket att de skulle omvända sig och älska Gud. Lyssnade de? Nej! De fortsatte att göra fel saker.

Gud sa till Noa att han skulle ta bort allt ont på jorden. Gud befalld Noa att bygga en stor båt som kallas ark. Noa samlade sin familj och sina djur i arken. Sedan började det regna.

Det regnade i 40 dagar och 40 nätter. Hela jorden var täckt av vatten! Noa och hans familj och djuren var säkra inne i arken.

Till sist slutade det regna. Översvämningarna sjönk undan. Noa såg en regnbåge i himlen. Gud lovade att aldrig översvämma hela jorden igen.

Jag kan vara som Noa och lyssna på min himmelske Fader. Jag vet att Gud håller sina löften. Jag blir välsignad när jag följer hans bud. ■

Vår himmelske Fader håller sina löften

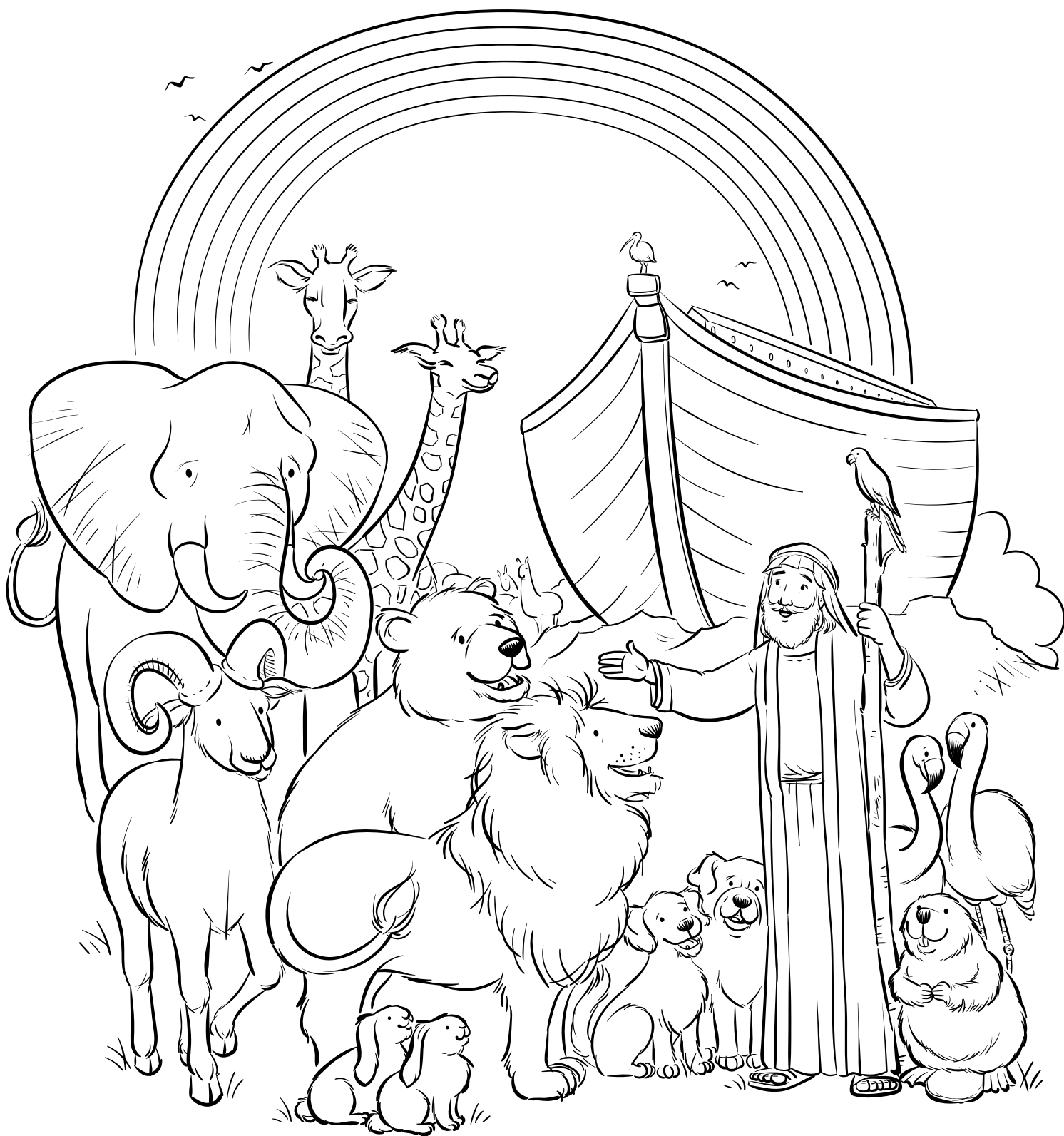

ILLUSTRATION APRYL STOTT

Äldste
Robert D. Hales
(1932–2017)

i de tolv apostlarnas
kvorum

HAN GÖR VÅRA BÖRDOR LÄTTA

Frälsarens återlösande kraft skulle förvandla människans tillvaro om vi tillät det.

Jag känner stor kärlek till skrifterna. Jag älskar att läsa om Kristi jordiska liv. Det finns så mycket i hans liv som kan lyfta, inspirera och stärka oss när vi har det svårt. För mig är Johannes sjuttonde kapitel ett av de heligaste kapitlen i samtliga skrifter. Hela detta kapitel är en förbön som Jesus Kristus uppsände till sin Fader för vår skull. Vad han i själva verket säger är: "Om bara världen kunde känna dig som jag känner dig." Han säger till sin Fader att han gjort allting som han blivit ombedd att göra.

Ibland glömmet vi bort hur enastående lydiga Frälsaren var. Allt han gjorde, allt han sa, var en följd av lydnad mot sin Fader. När han uppsökte och tog hand om fattiga, när han kallade sina lärjungar, när han

undervisade både i Palestina och i Amerika, så gjorde han det därför att hans Fader hade befallt honom att göra det. Han hade inga själviska motiv. Han sa: "Jag gör inte något av mig själv, utan vad Fadern har lärt mig" (se Joh. 8:28). Vilket fullkomligt exempel på lydnad!

När vi fattar beslut i livet är det viktigt att vi känner Frälsaren. Hans enkla råd "kom ... och följ mig" (Matt. 19:21) kan förändra människans villkor om vi tillåter det. Han har makt att lätta våra bördor om vi vänder oss till honom.

Som en Herren Jesu Kristi apostel har jag förmånen att bära vittnesbörd

som ett heligt sändebud om Frälsaren. Min största önskan är att mitt vittnesbörd ska tränga in i hjärtat hos dem som lyssnar till det.

Jag vet att Jesus Kristus lever. Jag vet att han leder sin kyrka genom uppenbarelse till sin profet, denna dag och denna stund. Om vi tror på vår Frälsare så hjälper han oss att klara av våra prövningar och våra svårigheter, och så kan vi uthärda till slutet och återvända till hans närhet efter denna jordiska provotid. Han lever, känner och älskar var och en av oss. Han vill inget hellre än att välsigna oss, bara vi kommer till honom. ■

Från "Särskilda vittnen om Kristus", Liahona, apr. 2001, s. 12–13. För att se äldste Hales ge det här budskapet, "Jesus Christ Is the Perfect Example of Obedience", gå till prophets.lds.org och välj "Special Witnesses of Christ".

Jorge Cocco Santangelo 16

**GETSEMANE, JESUS ÄR MITT LJUS,
AV JORGE COCCO SANTANGELO**

"[Jesus] gick ... bort för andra gången och bad: 'Min Fader, om denna kalk inte kan tas ifrån mig, utan jag måste dricka den, så ske din vilja'." (Matt. 26:42).

Också i det här numret

FÖR UNGA VUXNA

Från kust till kust: Vår resa till templet

s. 44

Min fru och jag såg
underverk efter underverk
på vår mödosamma resa
tvärs över Sydamerika för
att beseglas i templet.

FÖR UNGDOMAR

s. 50

JESUS ÄR KRISTUS: NUTIDA PROFETERS VITNESBÖRD

Du kan lära av Kristus (se L&F 19:23) genom att läsa
de här vittnesbörderna från kyrkans presidenter. De är
särskilda vittnen om honom och om hans gudomliga
roll i vår himmelske Faders lyckalighetsplan.

FÖR BARN

Redo att HJÄLPA!

Hur kan du hjälpa dina barn hitta små men
meningsfulla sätt att tjäna personer omkring sig?

s. 66

SWEDISH

JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA

Templets välsignelser i mitt liv

Äldste Helmut D. Wondra

Områdessjuttio

Min kärlek till templet går tillbaka till min barndom, när jag bara kände till det genom bilder och berättelser. Varje gång mina föräldrar kom tillbaka från ett besök i Berns tempel i Schweiz verkade de alltid gladare och ljusare till sinnes än innan – och de hade alltid med sig utsökt schweizisk choklad. På så sätt fick jag en mycket positiv anknytning till Herrens hus redan som liten.

Som 13-åring fick jag möjlighet att se och komma in i templet för första gången. Jag rördes av templets helighet och renhet bara genom att se utsidan av det. Inne i templet kände jag mig nära himlen. De här känslorna har bara blivit djupare och klarare under årens lopp.

Ovanför templets dörrar står det "Helgat åt Herren, Herrens hus."

Herren Jesus Kristus är sannerligen templets Herre. De här heliga husen är helgade åt honom och vår himmelske Fader. Templet helgas av den Helige Andens närvaro. Kristus är källan till den kraft och det ljus som templet utstrålar. Alla templets symboler och förbund, alla förrättningar pekar mot honom och hans stora försoning, och hjälper oss bli mer som han.

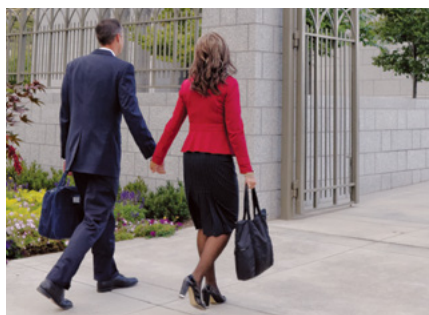
Våra vardagar karaktäriseras ofta av oväsen och tumult. Att lämna det bakom sig då och då, att komma till Herrens hus och öppna sig för en miljö där frid och helighet råder, ger frid åt själen.

I den här rena omgivningen är det lättare att få svar på sina djupaste frågor och bekymmer. I sitt första budskap som kyrkans president lovade president Nelson följande:

"Templets förrättningar och de förbund du ingår där är nyckeln till att stärka ditt liv, ditt äktenskap, din familj och din förmåga att motstå motståndarens angrepp. Din gudsdyrkan i templet och det tjänande du utför där för dina förfäder välsignar dig med ökad personlig uppenbarelse och frid och stärker ditt beslut att hålla dig kvar på förbundsstigen."¹

Uppfyllelsen av templets stora löften beror på hur trofast vi håller templets förbund och hur mycket vi faktiskt helgar oss själva åt Herren och hans verk.

Vi behöver inte vara fullkomliga för att besöka templet och ta emot de underbara välsignelser som väntar oss där. Men vi bör sträva efter den nödvändiga värdigheten och framlägga ett förkrossat hjärta och en bedrövad ande som offer.² För mig innebär det att jag utvecklar ett formbart, mjukt

hjärta – ett hjärta som anpassar sig till min Fader i himlen. En bedrövad ande innebär för mig att jag antar en ärlig inställning, att jag är medveten om mina ofullkomligheter och att jag behöver Herrens hjälp för att kunna återvända till min Fader i himlen.

Herren har lovat:

"Välsignade är alla de som hungrar och törstar efter rättfärdighet, ty de skall fyllas av den Helige Anden."³

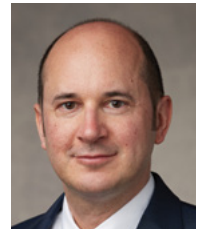
Den största välsignelsen jag har fått i Herrens hus är att jag kunde lägga grundvalen till en evig familj tillsammans med min älskade fru. Tack vare templets förbund och den beseglingsmyndighet som utövas där har vi löftet att vårt äktenskap varar i tid och all evighet om vi förblir trofasta mot de förbunden. Vi har löftet att vi tillsammans med våra nära och kära kan leva för evigt hos Jesus Kristus och vår himmelske Fader.

Uppfyllelsen av det löftet är värt varje uppoffring.

Låt oss vara ett folk som kommer till templet så ofta som möjligt för att där helgas och renas, ta emot uppenbarelse och kraft från höjden, tjäna våra förfäder och – genom Kristi evangelium och nåd – ta emot alla välsignelser som vår himmelske Fader har i beredskap åt oss. ■

FOTNOTER

1. Russell M. Nelson i "Presentation av första presidentskapet" (Världsomfattande utsändning, 16 jan. 2018), broadcasts.lds.org.
2. Se 3 Ne. 9:20.
3. 3 Ne. 12:6.

Äldste
Helmut D. Wondra

Utbildning för tempelskrivare i Salt Lake City

Ola Kärn

Tempelskrivare

Som skrivare i templet i Stockholm är det min roll att stödja tempelpresidenten och att övervaka så att förrättningarna i templet utförs korrekt. Jag har också ett personalansvar. Det finns i dag 159 tempel och 115 tempelskrivare. Vart femte år samlas alla tempelskrivare i Salt Lake City för utbildning, och detta ägde rum i maj 2018.

Jag reste dit med äldste Renlund och hem med äldste Uchtdorf, då dessa var på väg till och från uppdrag. De har hektiska scheman med resor över hela världen, vilket kan ta på krafterna. De sa att den ende som klarar att hantera jetlag är president Nelson. Han ställer klockan på tiden som gäller för landning och är därefter pigg att utföra sina uppdrag. De skojar om att det är fysiskt omöjligt, men han klarar det.

Vi blev undervisade av Herrens apostlar och dagarna var en andlig fest. President Eyring från första presidentskapet samt äldste Bednar från de tolv rådgivare var med oss under hela veckan. Jag kände av deras ande och fick en stark övertygelse om att dessa bröder är kallade av Herren. Jag slogs av hur ödmjuka de är och hur villiga de är att tjäna och att alltid vittna om sanningen.

Undervisningen skedde i Salt Lake-templet och fokuserade på vikten av att alla som besöker Herrens tempel ska känna kärlek, frid och andlighet. Alla ska lämna templet uppbyggda. Mer kärlek och mindre pekpinnar.

Principer i undervisningen:

- Försumma inte det som är heligt. Lehi och hans familj fick en Liahona, en vägvisare som hjälpte på sin resa. Ett mirakel som de värdesatte högt. 500 år senare undervisade Alma om att Lehis folk med tiden blev så vana vid denna Liahona att de glömde miraklet. När de blev "försumliga i att ge akt på denna kompass ... hade de ingen framgång". Templet är helig mark, även om vi är här ofta får vi inte glömma det fantastiska och viktiga som sker i Herrens hus.
- Stöd den som har nycklar. Saul var kung och valde att samarbeta med David. David hade dock mer framgång och överglänste Saul som då

försökte döda David, men denne flydde. De hamnade senare i en grotta och David hade chans att döda Saul, men valde att inte göra det med orden: "Aldrig inför Herren ... att jag skulle göra detta mot min herre, ... han är ju Herrens smorde." Principen är att vi stödjer den som har nycklar. Vår uppgift är att fånga visionen av Herrens smorde och oavsett om det är tempelpresidenten, stavspresidenten eller profeten så lyssnar vi till dem som Herren har utvalt.

Ola Kärn

- Jobb eller ämbete är aldrig viktigare än familjen. Vi kan känna att vi är viktiga i våra uppgifter, men oavsett detta är familjen viktigare. Relationen i vårt äktenskap betyder mer än relationer med chefen, kollegor eller vänner. Det är lätt att fastna i uppgifter och det finns alltid saker att göra, men allt vi gör är för att stärka familjen.

Jag har fått ett förnyat vittnesbörd om templet och den kraft som finns i Herrens hus. Jag blev även imponerad av styrkan i det ledarskap vi har. Jag är övertygad om att när vi följer profeten, Herrens smorde, blir det avgörande för hur starka vi håller oss i evangeliet. ■

Avtryck av kärlek

Marie Jacobsson

Kristianstad gren, (bonusdotter)

Mormons bok lär oss att vi kan be om kärlekens gåva, ja Kristi rena kärlek, och detta är det viktigaste och mest avgörande för vår eviga välfärd. "Var och en som på den yttersta dagen befinns vara fylld därav, med honom är allt väl" (Moroni 7:47). Ett liv med Kristi evangelium som central roll borde då följaktligen leda till att kärleken i en människas hjärta växer.

De flesta medlemmar av den äldre generationen har minnen förknippade med Bo G. Wennerlund, i hans tjänande bland annat som regionrepresentant på 1980-talet, missionspresident (1990–1993) eller tempelpresident (1994–1997).

FOTO MARE JACOBSSON

Bo berättar med inlevelse och eftertänksamhet hur han upplever Birgittas händer. De är "varma, trygga, starka, kärleksfulla, välvilliga och omtänksamma". Deras intensiva band av kärlek växer fortfarande och ger dem lycka, men förmedlas och uppfattas på nya sätt.

I dag lever han med sin hustru Birgitta, 77, i Kristianstad. Alltsedan han blev medlem vid 23 års ålder har hans liv varit mycket händelserikt – inte minst genom de många olika uppdrag han kallats till i kyrkan.

Bo gifte sig med Birgitta år 2000, efter det att hans första hustru Maud hade gått bort efter fem år med sjukdomen ALS. Bo och Maud fick åtta barn och genom äktenskapet med Birgitta fick han två vuxna "bonusbarn". Med Birgitta tjänade han också missioner, som tempeltjänare och som missionärspar i Linköping.

Hur har då broder Wennerlunds livslånga tjänade i kyrkan format honom som människa?

"Min viktigaste uppgift som jag ser det är att vara ett stöd för Birgitta, min hustru. Att ge henne den trygghet jag tror att hon erfar när hon vet att jag finns i närheten och att jag bryr mig om henne. Därför är det min första uppgift." Birgitta har sedan cirka två år tillbaka utvecklat sjukdomen Alzheimer och

hennes tal och motorik har försämrats dramatiskt det senaste året. "I mina personliga böner, morgon och kväll och kanske däremellan, ber jag till Gud om vägledning, inspiration och kraft att bli det stöd jag vill vara för Birgitta. Vi älskar varandra så djupt och så starkt att vi gör varandra lyckliga och då blir det ganska självklart huvuduppgiften för mig att hon ska känna sig trygg och veta att jag finns till hands och ställer upp för henne. Vad hon än vill att jag ska göra för henne, gör jag. Inom lagens gränser får jag kanske lägga till ha, ha."

På kommentaren att det är uppenbart för alla som ser dem tillsammans, att Bo menar vad han säger, svarar han: "Vi sticker inte under stol med att vi är lyckliga tillsammans. Vi har det bra tillsammans." Bo talar med stor ömhet om deras sätt att kommunicera kärleken: "Jag behöver bara ta henne i handen så här, så känner jag att hon säger att hon älskar mig. Då säger jag: 'Jag förstår att du med detta menar att du vill att jag ska veta, och inte glömma bort, att du

älskar mig. För mig är det viktiga att jag älskar dig.' Ofta lägger jag till att vår himmelske Fader och Jesus Kristus vet att vi älskar varandra."

President Thomas S. Monsons ord, "kärleken är själva kärnan i evangeliet", tydliggörs när man ser Bo och Birgitta så djupt förenade och så lyckliga tillsammans, trots stora fysiska begränsningar.

Bo och Birgitta bor på ett äldreboende och personalen påverkas också av Bos starka omsorg om sin hustru. Han väljer också att vara positiv och bestämde sig redan första dagen att de skulle trivas på boendet. I vardagen levandegör Bo den undervisning äldste Uchtdorf gav på generalkonferensen i oktober 2018, i talet "Tro, älska, gör". Man kan enkelt konstatera att det liv Bo levit i Herrens tjänst bekräftar att "när vi tror på Gud, när vi älskar honom och älskar hans barn av hela vårt hjärta och när vi strävar efter att göra det som Gud har bett oss, blir vi botade och får uppleva frid, glädje och mening".

Hur kan vi sprida Kristi evangelium bland våra medmänniskor bara genom att visa kärlek?

Bo och Birgittas kärlek gjorde starkt intryck på den fotvårdsterapeut de brukade gå till innan de flyttade till äldreboendet. Hon sa att det är sällsynt att någon visar sin hustru sådan kärlek som Bo gör, och att hon aldrig skulle glömma honom tack vare det. Hon förstod att det var något speciellt med deras kärlek och den ande de hade med sig. En Herrens lärjunge har lämnat ett avtryck genom att älska, som den han älskat och tjänat i hela sitt liv! ■

Avresande missionärer och volontärer

Allison Trejos från Borås församling har kallats på mission. Hon kommer att verka i Dominikanska republiken. Allison är dotter till Monica Racines och Norman Trejos.

FOTO LAURA TREJOS

Allison Trejos

Lisa Siebke från Stockholms församling har kallats att verka som volontär. Hon kommer att arbeta i Novosibirskområdet i Ryssland. Lisa är dotter till Uwe och Viktoria (f. Karlsson) Siebke. ■

FOTO TEODOR SIEBKE

Lisa Siebke

Femte gången gilt

Bruno och Harriet Klarin

Västerhaninge

Vad gör man när företaget man arbetar på blir uppköpt av ett annat och man då får ett generöst avgångsvederlag? Broder och syster Bailey tittade på varandra när kyrkans president ungefär samtidigt i ett generalkonferenstal säger att kyrkan behöver många fler äldre missionärspar.

För paret tog det inte lång tid att besluta sig, och man kallades först att verka i 18 månader som tempelmissionärer i Nauvoo.

Paret Bailey har nu avslutat sin ettåriga mission i templet i

Stockholm. Däremellan har de också hunnit tjänstgöra ytterligare en period i templet i Nauvoo liksom 18 månader i Cebu tempel i Filippinerna. Dessutom har de varit servicemissionärer på flygplatsen i Salt Lake City. Där erbjöd de besökare som hade några timmar över att bli skjutsade till och guidade av dem på Temple Square. Även om paret älskar tempeltjänsten säger de att guidemissionen var extra rolig, och de kan tänka sig att göra det igen – även om 80-årsdagen kommer allt närmare.

Terry och Sherry Bailey

Många medlemmar som har träffat paret Bailey har säkert undrat hur det känns att vara borta så ofta i långa perioder från de 6 barnen och 25 barnbarnen. De svarar att det har varit det enda i samband med alla missionsresorna som har liknat en uppoffring. Men de "skypar" ofta med sin stora familj som alla enbart har varit uppmuntrande. Från båda sidor har man upplevt att när man tjänar Herren så välsignar han oss rikt.

Syster Bailey har kvar en dollarsedel som de fick i ett kuvert av ett litet barnbarn att ha på missionen, "så att de aldrig skulle stå utan pengar".

Vistelsen i Sverige har varit givande men en utmaning, inte minst språket. Broder Bailey har haft stor nytta av sina språkerfarenheter från när han som ung var på heltidsmission i Norge.

Barnen i Primär kommer att sakna sin duktiga pianist, syster Bailey.

"Det har varit en stor förmån att få lära känna många av de goda medlemmarna som regelbundet kommer till templet", avslutar paret Bailey.

För oss har det varit en stor förmån att ha dem här! ■

Vandra med Kristus – jag och en till Reflektioner från en stavskonferens

Helena Stulen

Informationsansvarig Göteborgs stav

I oktober 2018 hölls stavskonferens i Göteborg stav. Presiderade gjorde äldste Joaquim J. Moreira, områdes-sjuttio från Portugal.

I församlingar och grenar hade man förberett för att så många som möjligt skulle få tillfälle att komma till konferensen. De två mindre grenarna på långt avstånd från Göteborg fick var sin "stödförsamling" och medlemmarna i Utby och Västra Frölunda öppnade sina hem för övernattande gäster. I tre församlingar hade man arrangerat busstransporter för att möjliggöra för "en till" att komma, så på söndagens möte slöt ca 700 medlemmar och vänner upp till konferensen.

På lördagskvällens möte började församlingen med att sjunga psalmen "Han lever min Förlossare" och därefter började förste rådgivare i stavspre-sidentskapet, **Kent Perciwall**, med orden "Jesus Kristus är min Förlossare. Han lever!" Som fjärde generationens medlem i kyrkan kunde han se tillbaka på ett stort tjänande bland sina förfäder och var tacksam för de exempel de satt.

Samuel Jubell, kvorumspresident i Alingsås församling, talade om president Russel M. Nelson som en förändringarnas profet. Han varnade oss för att det som annonserats från de senaste generalkonferenserna inte innebär att vi får mer "fritid", utan att vi behöver tjäna med ett än mer lyhört och större engagemang.

Alexandra Tittus, stavens specialist för oberoende, citerade president Monson: "Oberoende är en produkt av vårt arbete och ligger till grund för allt

annat välfärdsarbete." Låt oss arbeta för det vi behöver. Låt oss vara oberoende och självförsörjande. Frälsning kan inte uppnås genom någon annan princip.

President och syster Youngberg från Sverigemissionen delade med sig av flera erfarenheter från missionärerna och berättade hur mycket dessa strävar efter att göra gott i vårt land. De citerade också vår nuvarande profets ord: "Glädje är en gåva till den som tror."

Äldste Moreira talade om vikten av att sätta upp mål och glädjen vi känner när de uppfylls. Vi behöver vara förberedda för framtida möjligheter. Ibland består vägen dit av utmaningar som visar vilka vi är. "Jesus lever och vi har en profet som talar med honom. Min kallelse är att vittna om honom."

Att tillsammans få avsluta mötet med psalmen "Var skall jag finna frid" kändes inspirerat.

Så blev det då söndag och vi samlades i konferenscentret "Svenska Mässan" i centrala Göteborg. Psalmerna "Kom, kom Guds folk" fick passande

Helena Stulen

FOTO MICHAEL STODE

inleda, och inledningsbön fick vi av Bill Ludvigsen från Trollhättans församling.

President Kent Perciwall avlöstes som förste rådgivare i stavsprezidentskapet. Detta efter att troget ha tjänat oss i staven under mer än åtta år. Till ny förste rådgivare blev Daniel Malm kallad (tidigare andre rådgivare). Paul Murphy inröstades som andre rådgivare.

Kören sjöng "Tack för de goda människor" i arrangemang av Neil Baker. Återigen rördes vi av inspirerad musik som förstärkte konferensens budskap.

Vi fick så lyssna till vår stavsprezident **Lars Landrö** som påminde

oss om att Herren kallar oss till olika ämbeten där vi känner oss otillräckliga, men att han stöder oss och ger oss kraft. President Landrö avslutade med att uttrycka sin tacksamhet över att vandringen med Kristus har utvecklat hans vittnesbörd.

Vi fick sedan ta del av vittnesbörd från **Kent och Erica Perciwall**, samt **Paul och Therese Murphy**. Alla uttryckte sin tro på Kristus och dessa syskon vittnar för mig om osjälviskt tjänande och om hur man kan växa andligt genom utmaningar och kärlek. De påminde mig om att om en i familjen kallas, så kallas hela familjen.

Syster Youngberg förklarade att fantastiska saker sker när missionärer och medlemmar arbetar tillsammans. **President Youngberg** följde upp med att påminna om ett tal som äldste Renlund höll i Stockholm 2018. "Det kommer en andra skörd, en skörd som inte bara består av nya medlemmar, utan även av de syskon som en gång lämnat oss." Vi måste göra allt för att visa kärlek.

Äldste Moreira berättade om en samling som vår profet Russel M. Nelson haft med de sjuttios kvarum där han uppmuntrade dem att slå upp Jesus Kristus i "Handledning för skriftstudier" och sedan läsa alla de skriftställen som hänvisas till under den rubriken. De fick till uppgift att läsa Nya testamentet och 3 Nephi för att lära känna hans kristuslika egenskaper och sedan se vilka vi har och vilka vi saknar. Äldste Moreira tog som exempel när Kristus hängde på korset och blev förödmjukad, hur han då svarade. Förmågan att bli kränkt och sedan släppa det är en kristuslik egenskap att sträva efter. Vi kommer till jorden för att bli fullkomnade i Kristus och bli mer lika honom. Vi måste erbjuda Sverige visdom, sanning och rättfärdighet.

Så passande att få avsluta med att sjunga psalmen "Frälsare god" och sedan få lyssna till en tacksägelse av Ellen Ågren från Borås församling.

Från konferensen tar jag med mig en önskan att tjäna med glädje och att fortsätta att vandra med Kristus för att vara bättre förberedd på att se möjligheterna i mitt liv. ■

Vaktad av änglar

Rebecca

10 år, Borås församling

I september 2018 blev jag påkörd av en lätt lastbil när jag var på väg hem från skolan. Jag såg en buss komma som jag trodde var min buss, så jag sprang över vägen det fortaste jag kunde, utan att se mig om.

Då kom det en vit lastbil och körde på mig. Jag slängdes iväg och rullade en bit på asfalten. Andra elever och vuxna ställde sig runt mig och grät. Ambulansen kom och tog med mig till sjukhuset.

Efter att doktorn hade undersökt mig och röntgat mig visade det sig att jag hade en bruten axel, en skadad höft och kraftig hjärnskakning. Och så klart många skrapår. Det var ett underverk att jag inte dog eller blev mer skadad.

Alla på sjukhuset sa att jag hade haft änglavakt. Till och med sjukhusclownerna sa att jag måste ha haft en ängel som vakade över mig. Och jag vet att det faktiskt var så.

Jag vet att Gud alltid är med oss och skyddar oss. Efter den här olyckan vet jag att min himmelske Fader älskar mig och bryr sig om mig, för han räddade mitt liv den där dagen. ■

Rebecca, 10 år

En magisk kväll med Savannah Stevenson

Hanna Saffer

Lunds församling

I november 2018 fick stavarna i Malmö och Göteborg besök av en stor musikalartist från London. Savannah Stevenson har varit med i uppsättningar som "Mary Poppins", spelat Glinda i musikalen "Wicked" och är även känd från kyrkans produktion "Bible Videos" där hon spelar Maria, Jesu mor.

Savannah berättade med glimten i ögat om sin karriär och sina framgångar, men valde också att dela med sig av sina prövningar och motgångar. Jag tror att många kände igen sig i livets upp- och nedgångar då de kommer till oss alla på olika sätt. Savannah berättade om hur hennes tro har burit henne igenom de svåra tiderna. Jag kände så väl igen mig i detta. Tron på Jesus Kristus är det ankare som ger oss en fast grund när allting stormar runt omkring.

Efter en stunds presentation sjöng

Savannah sånger som "Popular" från "Wicked" och "Think of Me" från "The Phantom of the Opera". Hon ackompanjerades av pianisten Andreas Landgren, känd från "Lotta på Liseberg". Andreas spelade också ett eget stycke som var mycket rörande. Min personliga favorit var deras avslutande nummer "Consider the Lilies", skriven av Roger Hoffman. Den kommer från Matteus kapitel 6 och handlar om att Herren ser till våra behov. Han kläder liljorna på marken, ger fåglarna mat, och bär våra smärtor och sorger.

Detta var för mig en underbar påminnelse om Guds makt i mitt liv. Han lämnar oss aldrig ensamma, utan är där för oss i ljusa stunder såväl som i mörka.

Kvällen var både rolig och andligt stärkande. Jag gick tillsammans med

Savannah Stevenson

Andreas Landgren

Hanna Saffer gick på konserten tillsammans med vännerna Jill och Angelica

FOTO: LOVISA YNGHAMMAR

en grupp tjejer från församlingen, samt några andra vänner till oss. Det var en härlig tillställning med musik av blandat slag och vi var alla väldigt glada att vi hade gått dit. Vi kom hem med nyladdade batterier! ■

Soulnite – ungdomskonferensen som skingrar novembermörkret

Camilla Norin

En gymnasieskola i Stockholm förvandlades under helgen den 23–25 november till en tillflyktsort för unga vuxna från många länder. För när ryktet sprids om att en ungdomskonferens är på gång i Norden så bokas det biljetter även från en rad andra länder. Resultatet blir en internationell skara ungdomar som trots skillnader i språk och bakgrund träffas och frossar i den gemenskap som uppstår när man har det allra viktigaste gemensamt – tron på Jesus Kristus och medlemskapet i

kyrkan. (Man är förstas välkommen även om man inte är medlem i kyrkan.)

Det finns ett behov av att träffas så här – att få ha roligt utan att känna sig udda för att man väljer bort droger och sex, att få återse gamla vänner och lära känna nya, att få känna att man är långt ifrån ensam.

Soulnite inleddes med mingel, musikuppträdanden och dans. Under lördagen erbjöds föredrag och workshops. Temat ”Silver Lining” löpte som en silvertråd genom hela dagen, som avslutades med en silverglittrande dans.

Konferensen avslutades på söndagen med en gudstjänst där många av ungdomarna fick tillfälle att vittna om sin tro, om underverk som de har fått uppleva till följd av sin tro och om vad det betyder för dem att få träffa så många som delar deras tro.

”Jag har inte varit på en sån här aktivitet på ett tag. Det kändes otroligt härligt att få träffa vänner och unga vuxna i samma ålder som har samma tro. Vänner som verkligen bygger

Simon Bentzen Louise Karlsson Felix Sahlin

upp och stärker mig som person och samtidigt hjälper mig att stärka mitt vittnesbörd. Ser fram emot att få möta alla snart igen!”

Simon Bentzen, Lunds församling

”Det känns alltid speciellt att gå till templet med sina vänner. Denna gång var de som närvarade på sessionen endast unga vuxna. Jag kände en glädje att vi kunde vara där i Guds hus och utföra viktiga förrättningar tillsammans. Det är ett minne jag kommer bära med mig länge.”

Louise Karlsson, Stockholms församling

”Jag är verkligen tacksam för dessa aktiviteter och de personer som villigt ställer upp för att anordna dem. Det är där, genom andras exempel, som jag har lärt mig vad det innebär att tjäna och älska min nästa. Att få tillfälle att umgås med människor som inspirerar mig att ta beslut som får mig att må bra och som leder mig till Kristus - hur fantastiskt är inte det i dagens värld?” ■

Felix Sahlin, Jönköpings församling

Vill du bidra med en artikel till Lokala sidorna?

Vi tar gärna emot artiklar skrivna av medlemmar runtom i Sverige. Här kommer några råd till dig som vill bidra: Prata gärna med lokalredaktören om din idé till artikel i förväg. Alla typer av artiklar passar inte för publicering i *Liahona*. Vi vill hellre ha korta artiklar än långa. Vi vill hellre ha artiklar som handlar om människor än som beskriver möten och

aktiviteter. Känner du någon som haft en speciell väg till det återställda evangeliet? Någon som gått igenom en erfarenhet som vi andra kan lära oss något av? Vill du skriva om en upplevelse från din mission, eller vill du berätta om hur någon gått den extra milen i sitt ämbete? Kontakta Terez Nilsson via telefon: 0708-430416, eller via e-post: terez.nilsson@gmail.com ■